Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

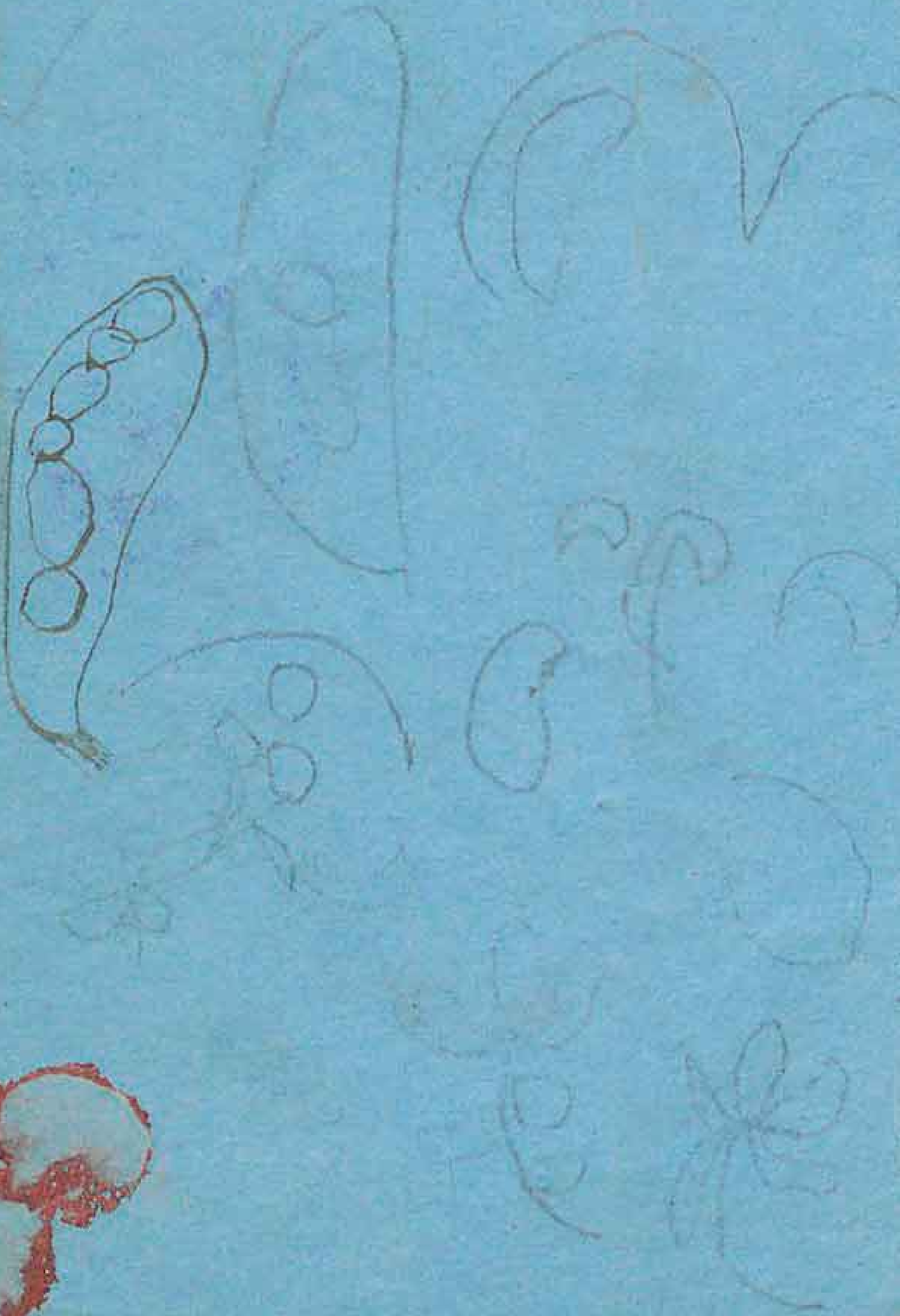

ԳԻՐՔ

ՍԱՂՄՈՍԱՑ

ԴԱՒԹԻ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ս. ՂԱԶԱՐՈՒ

1850

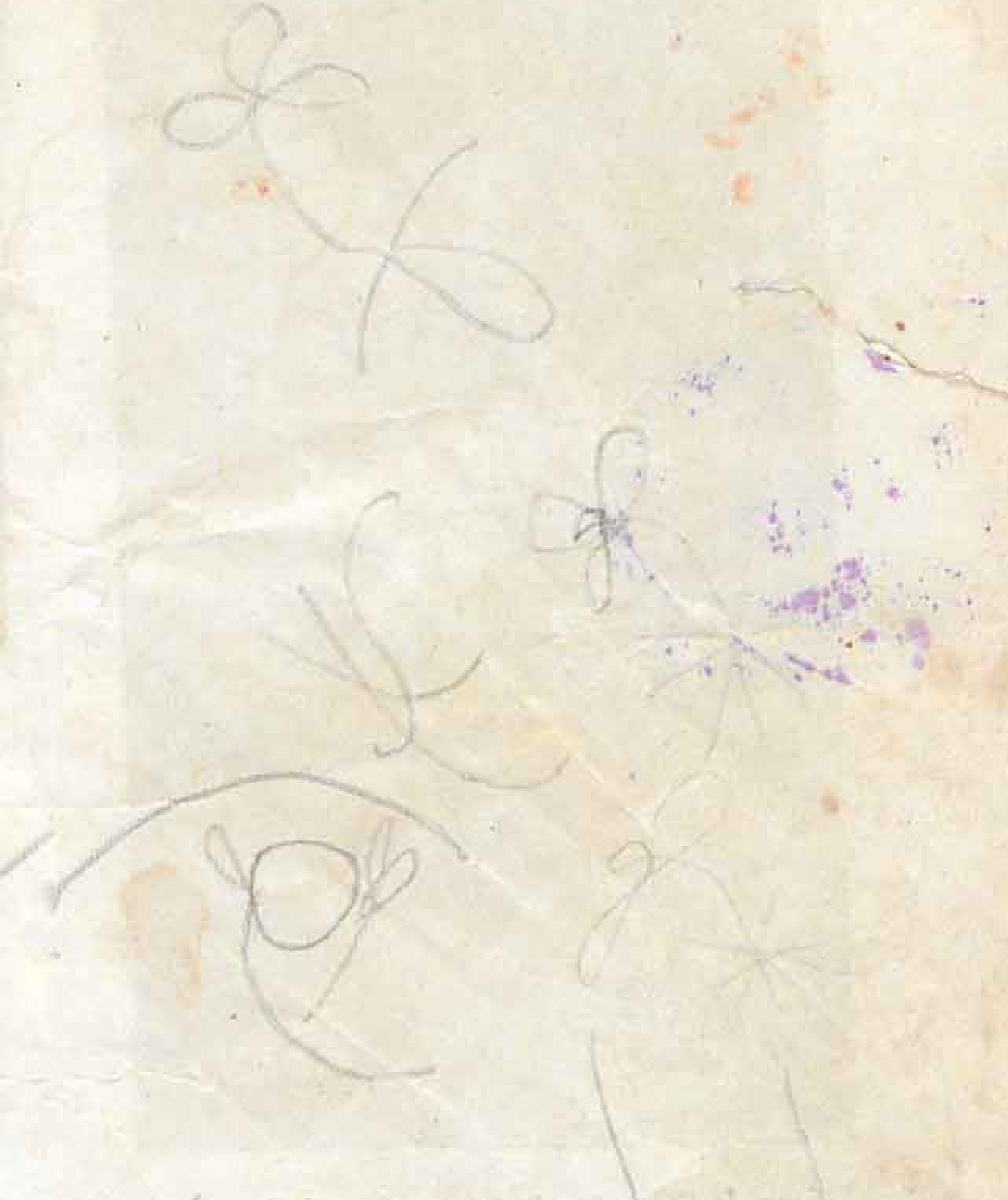

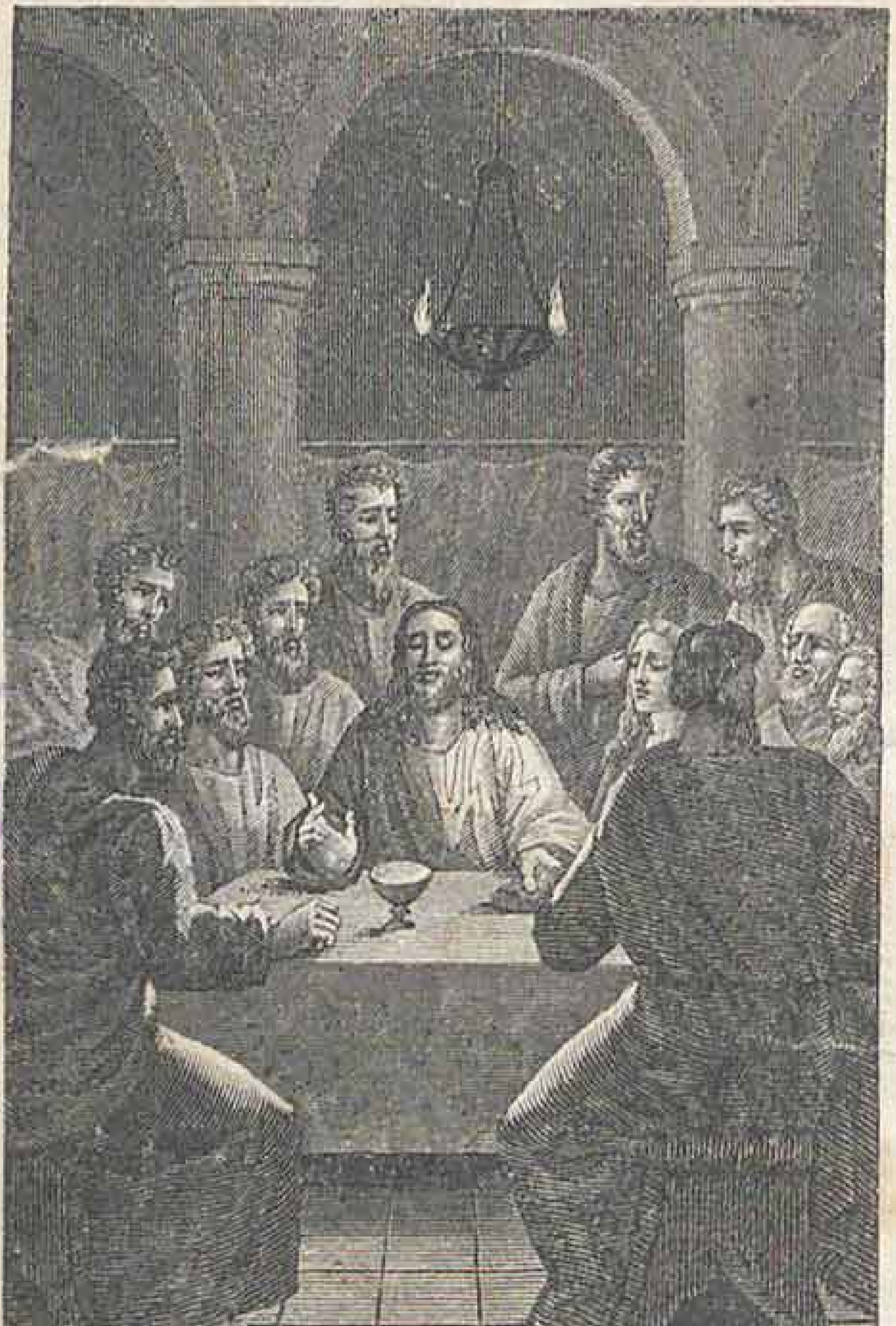

Զհաց երկնից ետ նոցա ․ զհաց հրեշտակաց
կերան մարդիկ ։

Ես այսօր ծնայ զքեզ։

Խնդրեա յինէն, և տաց քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ, և որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա։

Արդ թագաւորք՝ զայս ՚ի միտ առէք. և խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատիք զերկիր։

Ծառայեցէք Տն երկիւղիւ, և ցնծացէք առաջի նորա դողութե։

Ընկալարուք զխրատ նորա, զի մի բարկասցի Տր. և կորնչիցիք ՚ի ճանապարհաց արդարութե։

Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի բարկութի նորա։

Երանի ամենեցուն՝ որք յուսացեալ են ՚ի տէր։

Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ Գ.

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. ՚ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ էր նա յերեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ։

Տէր զի բազմացան նեղիչք իմ. և բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ։

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ՝ թէ
չիք փրկութիւն սորա առ ա̃ծ իւր : .
Բայց դու տ̃ր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ :
Ձայնիւ իմով ես առ տ̃ր կարդացի,
և լուաւ ինձ 'ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ :
Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ. զարթեայ՝
և տ̃ր ընդունելի իմ է :
Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրուց զօրաց
նոցա, որք շուրջանակի պատեալ պա-
շարեալ պահէին զիս :
Արի տ̃ր և փրկեա զիս ա̃ծ իմ. զի դու
հարեր զամենեսեան, որք էին ընդ իս
թշնամութե̃ 'ի տարապարտուց. և զա-
տամունս մեղաւորաց փշրեցեր :
Տեառն է փրկութիւն. 'ի վերայ ժողո-
վրդեան քոյ՝ օրհնութիւն քո :

Տունք Է: Գոպղպայս ԻԷ:

ՍԱՂՄՈՍ Դ

Ի կատարած օրհնութե̃ն. սաղմոս Երգոց 'ի
պաշտօնն :

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ա̃ծ ըստ
արդարութե̃. 'ի նեղութե̃ ինձ ան-
դորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր
աղօթից իմոց :
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խըս-

տասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն,
և խնդրէք զստութիւն:

Ծանիրուք զի սքանչելիս արար տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա:

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք:

Մատուցէք պատարագ արդարութե̃,
և յուսացարուք 'ի տ̃ր:

Բազումք ասեն, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութի̃ տ̃ն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրախութի սրտից մերոց:

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:

Խաղաղութե̃ յայս և 'ի սոյն ննջեցուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ:

Տունք Ը:

ՍԱՂՄՈՍ Ե

Ի կատարած վասն վիճակելոյն. սաղմոս 'ի Դաւթի:

Բանից իմոց ունկն դիր տ̃ր, և 'ի միտ առ զաղաղակ իմ:

Նայեա 'ի ձայն աղօթից իմոց, թագա֊
ւոր իմ և ա՟ծ իմ։

Ես զքեզ աղաչեմ տ՟ր ընդ առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս
պատրաստ եղէց, յանդիման լինել առ
քեզ։

Ոչ եթէ դու ա՟ծ կամիս զանօրէնութ՟ի.
և ոչ բնակին առ քեզ չարք, և անօ֊
րէնք մի՛ բնակեսցեն առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զայնոսիկ, որ գործեն զանօ֊
րէնութ՟ի. կորուսանես զամենեսեան
ոյք խօսին սուտ։

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր
պիղծ առնես դու տէր. այլ ես ըստ
բազում ողորմու՟է քում մտից 'ի տուն
քո, և երկիր պագից 'ի տաճար սուրբ
քո երկիւղիւ քո։

Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութ՟է
քում. վասն թշնամեաց իմոց ուղիղ
արա առաջի իմ զճանապարհս քո։

Զի ոչ գոյ 'ի բերանս նոցա ճշմար֊
տութ՟ի. և սիրտք նոցա նանրեալ են։

Որպէս գերեզման բաց է կոկորդ ն՟ց. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։

Դատեա զնոսա ա՟ծ՝ զի անկցին 'ի խոր֊
հրդոց իւրեանց. ըստ բազում ամբա֊
րշտութ՟է նոցա մերժեա զնոսա, զի
դառնացուցին զքեզ։

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն, և բնակեսցես դու ՚ի նոսա ։

Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. Տէր որպէս զինու հաճութեան քո պսակեսցես զմեզ ։

Տունք ժբ ։

ՍԱՂՄՈՍ Զ

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս ձայն ութերորդաց. սաղմոս ՚ի Դաւիթ ։

Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի բարկութեամբ քով խրատեր զիս ։

Ողորմեա ինձ Տէր, զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և դու Տէր մինչև յե՞րբ ։

Դարձ Տէր և փրկեա զանձն իմ. կեցո զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում ։

Զի ոչ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ՚ի դժոխս խոստովան առնի առ քեզ ։

Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութեան իմում. լուացի զամենայն գիշեր զմահիճս իմ, և արտասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի ։

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ. և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամենայն թշնամեաց իմոց ։

Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան, որք գործէք զանօրէնութիւն ։

Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տէր աղօթից իմոց. և Տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ ։

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին ։

Տունք Ժ. Գոբղայս Շ.

ՍԱՂՄՈՍ Է

Սաղմոս 'ի Դաւիթ. զոր ասաց Տեառն վասն բանիցն Քուսեայ որդւոյ Յեմինեայ ։

Տէր Աստուած իմ 'ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս, և յամենայն հալածչաց իմոց ապրեցո զիս ։

Գուցէ երբեք յափշտակիցէ որպէս առիւծ զանձն իմ. ուր ոչ իցէ որ փրկիցէ, և ոչ այն՝ որ ապրեցուցանիցէ ։

Տէր Աստուած իմ եթէ արարի զայս. և եթէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ձեռս իմ.

Եթէ հատուցի երբեք այնոցիկ, որք հատուցին ինձ չար. անկեայց և ես 'ի

թշնամեաց իմոց ընդունայն ։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ.
հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ,
և զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ ։
Արի տ̃ր բարկութե̃ քով, և բարձր լեր
՚ի սպառել թշնամեաց իմոց ։
Զարթիր տ̃ր ա̃ծ իմ ՚ի հրամանս քո՛
զոր պատուիրեցեր. և ժողովք ժողո-
վրդոց շուրջ եղիցին զքև ։
Վասն այսորիկ ՚ի բարձունս դարձ տ̃ր.
և տ̃ր դատի զժողովուրդս իւր ։
Դատ արա ինձ տ̃ր ըստ արդարութե̃
իմում, ըստ ամբծութե̃ իմում՝ որ յիս ։
Կատարեսցին չարիք ՚ի վերայ մեղա-
ւորաց, և յաջողեսցես դու արդարոյն ։
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս ա̃ծ
արդար. յիրաւի է օգնութի̃ ինձ յա̃յ՝
որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ որք ուղիղ
են սրտիւք ։
Ա̃ծ դատաւոր արդար՝ հզօր և երկայ-
նամիտ, որ ոչ ածէ զբարկութի̃ իւր
զօրհանապազ ։
Ապա թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր
իւր սրեալ է և զաղեղն իւր լարեալ.
՚ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մա-
հու, և զնետս իւր այրեցելովք է գոր-
ծեալ ։

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութիւն. յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւութիւն:

Գուբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց, 'ի նոյն անկցի 'ի խորխորատ՝ զոր և գործեաց:

Դարձցին ցաւք 'ի գլուխ նորա. և 'ի վերայ գագաթան նորա անօրէնութիւնք իւր իջցեն:

Խոստովան եղէց Տն ըստ արդարութեան նորա. սաղմոս ասացից անուան Տն բարձրելոյ:

Տունք ԺԷ:

ՍԱՂՄՈՍ Ը

Ի կատարած 'ի վերայ հնձանացն. սաղմոս 'ի Դաւիթ:

Տէր Տր մեր, զի՛ սքանչելի է անուն քո 'ի վերայ ամ երկրի:

Համբարձաւ մեծվայելչութիւն քո 'ի վերոյ քան զերկինս. 'ի բերանոյ մանկանց տղայոց ստնդիեաց հաստատեցեր զօրհնութիւն:

Վասն թշնամեաց քոց Տր, զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն:

Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց, զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստատեցեր:

Ո՜վ է մարդ, զի յիշես դու զնա. կամ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ արասցես դու նմա:

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զհրեշտակս քո. փառօք և պատուով պսակեցեր զնա, և կացուցեր զնա ՚ի վերայ ամենայն ձեռակերտաց քոց:

Զա՟մ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի ներքոյ ոտից նորա, զխաշն և զարջառ և զա՟մ ինչ:

Եւս և զերէ վայրի, զթռչունս երկնից, և զձկունս ծովու՝ որ շրջին ընդ շաւիղս ծովու:

Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո յամենայն երկրի:

Տունք Թ: Գորղայ՛ իղ:

ՍԱՂՄՈՍ Թ

Ի կատարած. վասն գաղտնեաց որդւոյ:

Գոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ իմով. պատմեցից զա՟մ սքանչելիս քո:

Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ. սաղմոս ասացից անուան քում բարձրեալ:

Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց:

Արարեր զդատաստանս իմ և զիրաւունս. նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութե՟:

Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ
ամբարիշտն. զանուանս նոցա ջնջեցեր
յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնա-
մւոյն զէն պակասեաց մինչ իսպառ։
Զքաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ
յիշատակ նոցա աղաղակաւ։
Տ՟ր կայ և մնայ յաւիտեան. պատ-
րաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաս-
տանի։
Ինքն դատի զաշխարհս արդարութ՟ք,
և զժողովուրդս իւր ուղղութ՟ք։
Եղև Տ՟ր ապաւէն տնանկի, օգնական
՚ի նեղութ՟ե ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեան՝ որք
գիտեն զանուն քո. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ, որք խնդրեն զքեզ Տ՟ր։
Սաղմոս ասացէք Տ՟ն՝ որ բնակեալ է
՚ի Սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զ-
գործս նորա։
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց. և
ոչ մոռացաւ Տ՟ր զաղօթս տնանկաց։
Ողորմեա ինձ Տ՟ր՝ և տես զխոնարհութ՟ի
իմ ՚ի թշնամեաց իմոց. ո՛ բարձր առ-
նէր զիս ՚ի դրանց ՚ի մահուանէ։
Որպէս պատմեցից զամ՟ օրհնութ՟իս քո
՚ի դրունս դստեր Սիոնի, և ցնծացայց
՚ի փրկութ՟ե քում։

Ընկլման հեղձմունք յապականութէ՛ն
իւրեանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝
զոր թագուցին, առցէ զոտս նոցա։

Ճանաչի տէր յառնել զդատաստանս
իւր. և 'ի գործս ձեռաց իւրեանց կա-
պեսցին մեղաւորք։

Դարձցին մեղաւորք անդրէն 'ի դը-
ժոխս. և ա՟մ հեթանոսք որք մոռա-
ցան զա՟ծ։

Ոչ իսպառ մոռանայ տէր զաղքատն.
համբերութի՟ տնանկաց մի՛ կորիցէ իս-
պառ։

Արի տէր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ. դատես-
ցին հեթանոսք առաջի քո։

Կացո տէր օրէնսդիր 'ի վերայ նո՟ցա. և
ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են։

Ընդէ՞ր տէր՝ կացեր 'ի հեռաստանէ.
անտես արարեր 'ի դէպ նեղութեան
ժամանակի։

Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի
աղքատն. արգելցին 'ի խորհուրդս իւ-
րեանց, զոր և խորհեցան։

Զի գովի մեղաւորն 'ի ցանկութի՟ անձին
իւրոյ. որ զրկէն, և նա գովի։

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զա՟ծ,
ըստ բազում բարկութեան իւրում, թէ
ոչ խնդրի։

Չէ ա՟ծ առաջի աչաց նորա . պղծ
են ճանապարհք նորա յա՟մ ժամ :

Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց նո-
րա . 'ի վերայ ա՟մ թշնամեաց իւրոց
տիրեսցէ :

Ասաց 'ի սրտի իւրում, թէ ոչ սասա-
նեցայց ազգէ յազգ առանց չարի :

Անիծիւք և դառնութ՟բ և նենգութ՟բ
լի է բերան նորա, և 'ի ներքոյ լեզուի
նորա ցաւք և վաստակք :

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս 'ի
գաղտնիս՝ սպանանել զանմեղն :

Աչք նորա 'ի տնանկս հային . դարանի
'ի գաղտնիս, որպէս զառիւծ 'ի մոր-
ւոջ իւրում :

Դարանի յափշտակել զաղքատն . յա-
փշտակել զաղքատն, և ձգել զնա :

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա .
խոնարհեսցի և անկցի 'ի տիրել իւ-
րում 'ի վերայ տնանկաց :

Զի ասաց 'ի սրտի իւրում թէ մոռա-
ցաւ ա՟ծ . դարձոյց զերեսս իւր, զի մի
տեսցէ իսպառ :

Արի տ՟ր ա՟ծ իմ . բարձր եղիցի ձեռն
քո, և մի մոռանար զտնանկս :

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն
զա՟ծ . զի ասաց 'ի սրտի իւրում թէ ոչ
քննի :

Տեսանես դու զնա 'ի ցաւս, և 'ի սրտմտութիւն հայիս. 'ի քեզ թողեալ է աղքատն, և որբոյն դու ես օգնական։
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի. խնդրեսցին մեղք նորա, և նա մի՛ գտցի։
Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից. կորիցեն հեթանոսք յերկրէ նորա։
Զցանկութիւն տնանկաց լուաւ Տէր. 'ի պատրաստութիւն սրտից նոցա հայեցաւ ունկն քո։
Դատ առնել որբոյն և տնանկի. զի մի՛ ևս յաւելուցու մարդ, 'ի մեծաբանել իւրում 'ի վերայ երեսաց երկրի։

Տունք Խ։

ՍԱՂՄՈՍ Ժ.

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթն։

Ի Տէր յուսացայ, որպէս ասիցէք ցանձն իմ՝ փոխեաց 'ի լերինս որպէս ճնճղուկ։
Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք։
Զի զոր դու շինեցեր, նոքա աւերեցին. իսկ արդարն զի՞ արար։
Տէր 'ի տաճար սուրբ իւրում. Տէր

յերկինս յաթոռ իւրում։
Աչք նորա 'ի տնանկս հային, արտեւա-
նունք նր̃ քննեն զորդիս մարդկան։
Տր̃ քննէ զարդարն և զամբարիշտն.
որ սիրէ զմեղս, ատեայ զանձն իւր։
Տեղասցէ 'ի վերայ մեղաւորաց որո-
գայթ՝ հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝
բաժին բաժակի նոցա։
Արդար է Տր̃՝ և զարդարութի̃ սիրէ.
զուղղութի̃ տեսանեն երեսք նորա։

Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԱ

Ի կատարած 'ի վր̃ ութերորդին. սաղմոս 'ի
դաւթի։

Ապրեցո զիս Տր̃, զի նուազեաց սուրբ.
նուազեցին ճշմարտութիւնք յորդւոց
'ի մարդկանէ։
Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի
իւրում. շրթամբք նենգաւորօք սրտէ
'ի սիրտ խօսեցաւ։
Սատակէ Տր̃ զամ̃ շրթունս նենգա-
ւորս և զլեզուս մեծաբանս։
Որք ասացին. զլեզուս մեր մեծ ա-
րասցուք, շրթունք մեր առ մեզ են,
և արդ մեր ո՞վ է Տր̃։
Վասն տառապանաց աղքատին և

հեծութեան տնանկաց, այժմ յարեայց ասէ տէր. եդից զփրկութիւն իմ, եւ համարձակեցայց ’ի նոսա:

Բանք տն՟ են բանք սբ՟, որպէս զարծաթ ընտրեալ եւ փորձեալ յերկիր, սրբեալ եւ պարզեալ եօթնպատիկ ’ի հողոյ:

Դու տ՟ր պահեսցես զմեզ, եւ ապրեցուցես զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչեւ յաւիտեան:

Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին. ըստ բարձրութեան քում մեծ արարեր դու զորդիս մարդկան:

Տունք Է:

ՍԱՂՄՈՍ ԺԲ

Ի կատարած. սաղմոս ’ի Դաւիթ:

Մինչեւ յե՞րբ տէր՝ մոռանաս զիս իսպառ. մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն.

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. եւ ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:

Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին ’ի վ՟ր իմ. նայեա եւ լուր ինձ տ՟ր ա՟ծ իմ:

Լոյս տուր տ՟ր աչաց իմոց, զի մի երբեք ննջեցից ’ի մահ:

Մի ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց:

Ես յողորմութիւն քո Տր յուսացայ,
ցնծացաւ սիրտ իմ՝ ի փրկութն քում.
օրհնեցից զՏր զբարերարդ իմ։

Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԳ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ
ոչ գոյ Ած։
Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնու-
թե իւրեանց. և ոչ ոք է՝ որ առնէ զք-
քաղցրութն։
Տր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք իմաս-
տուն, որ խնդրիցէ զԱծ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և
անպիտանացան։
Ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութն. և չէ
ոք մինչև ՚ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք
գործեն զանօրէնութն։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի, և առ Տր ոչ կարդա-
ցին։
Ընդ երկիւցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր-
կիւղ. զի Տր է յազգս արդարոց։
Զ խորհուրդ աղքատի յամօթ արա-
րին. զի Տր է յոյս նորա։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զապականութիւն.

Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց, լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց ՚ի բարձրութիւն վայելչութեան աջոյ քո մինչև իսպառ:

Տունք ԺԱ:

ՍԱՂՄՈՍ ԺԶ

Աղօթք Դաւթի:

Լուր Տէր արդարութեան, և նայեաց ՚ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց, զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք.

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն.

յինձ ա՛ծ · խոնարհեցո առ իս զունկն քո ,
և լուր բանից իմոց ։

Սքանչելի արարեր զողորմութի՛ւնս քո · ո
փրկես զայնոսիկ որք յուսացեալ են
'ի քեզ՝ յայնցանէ · որք հակառակ կան
աջոյ քո ։

Պահեա զիս որպէս բիբ ական · ընդ
հովանեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս
յերեսաց ամբարշտաց , որք տառապե-
ցուցին զիս ։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին , և 'ի
ճարպս իւրեանց արգելին · և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութի՛ւն ։

Մ՛երժեցին զիս , և այժմ դարձեալ
պատեցան զինև · ուշ եդին խոնար-
հեցուցանել զիս յերկիր ։

Ես արդարութեամբ երեւեցայց երեսաց քոց . յագեցայց յերեւել փառաց քոց :

Տունք ԾԱ : Գործոյս ԼԲ :

ՍԱՂՄՈՍ ԺԷ

Ի կատարած 'ի վերայ պատերազմող նահատակին ծառային Տեառն Դաւթի . որ խօսեցաւ ընդ Տեառն զբանս օրհնութեան, յաւուր յորում փրկեաց զնա Տէր 'ի ձեռաց ամենայն թշնամեաց, եւ 'ի ձեռաց Սաւուղայ . եւ ասէ :

Սիրեցից զքեզ՝ Տէր զօրութիւն իմ, Տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ եւ փրկիչ իմ :

Աստուած օգնական իմ, եւ ես յուսամ 'ի նա . ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունելի իմ է :

Օրհնելով կարդացից առ Տէր, եւ 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց :

Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մահու . եւ ուղխք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս :

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս . եւ ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու :

Ի նեղութեան իմում ես առ Տէր կարդացի, եւ առ Աստուած իմ աղաղակեցի :

Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց . եւ աղաղակ իմ առաջի նորա, մտցէ յականջս նորա :

Խռովեցաւ և դողաց երկիր, և հի-
մունք լերանց սասանեցան և խռովե-
ցան, զի բարկացաւ ՚ի վերայ նց ած։
Ել ծուխ ՚ի բարկութենէ նր, և հուր
յերեսաց նորա բորբոքեցաւ, և փայլա-
տակունք հատան ՚ի նմանէ։
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ
՚ի ներքոյ ոտից նորա։
Ել ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա
՚ի թևս հողմոց։
Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ
զնովաւ են յարկք իւր. և խաւարային
ջուրք մինչև յամպս օդոց։
Ի փայլատակել նորա առաջի նոցա,
ամպք անցուցին զկարկուտ, և զկայ-
ծակունս հուր։
Որոտաց տր յերկնից, և բարձրեալն
ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ և ՚ի կայ-
ծակունս հուր։
Առաքեաց զնետս իւր և ցրուեաց զն-
նոսա. յաճախեաց զփայլատակունս
իւր, և խռովեցոյց զնոսա։
Երևեցան աղբերք ջուրց, և յայտնե-
ցան հիմունք աշխարհի։
Ի սաստէ քումմէ տէր, և ՚ի շնչել հո-
ղմոյ բարկութե քո։
Առաքեաց ՚ի բարձանց և ընկալաւ

զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց։ Փրկեսցէ զիս տէր 'ի թշնամեաց իմոց հզօրաց, և յատելեաց իմոց զի հզօր եղեն քան զիս։

Կանխեցին ինձ յաւուր չարչարանաց իմոց. եղև Տ՟ր հզօրիչ իմ, և եհան զիս յանդորր. և փրկեսցէ զիս Տ՟ր, զի կամեցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ Տ՟ր ըստ արդարութեան իմում. ըստ ամբծութեան իմում հատուսցէ ինձ։

Զի պահեցից զճանապարհս Տ՟ն, և ոչ ամբարշտեցայց յԱ՟յ իմմէ։

Զի իրաւունք Տ՟ն առաջի իմ են. և զարդարութիւն իւր ոչ 'ի բացէ արար յինէն։ Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա. և զգուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ։

Հատուսցէ ինձ Տ՟ր ըստ արդարութեան իմում, ըստ սրբութեան ձեռաց իմոց առաջի աչաց իւրոց։

Ընդ սրբոյն սուրբ եղիցիս, ընդ առն ամբծի ամբիծ եղիցիս, ընդ ընտրելոյն ընտրեալ եղիցիս, և զթիւրսն կործանեսցես։

Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես. և զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցուցանես։

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ տէր. Ա՟ծ իմ, լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի:

Քեւ փրկեցայց ՚ի փորձութենէ. աստու-ծով իմով անցից ընդ պարիսպս:

Ա՟ծ իմ, անբիծ են ճանապարհք ն՟ր. եւ բանք տ՟ն ընտրեալ են. եւ ապաւէն ամենեցուն որք յուսան ՚ի նա:

Վասն զի ո՞վ է ա՟ծ բաց ՚ի տեառնէ, կամ ո՞վ է ա՟ծ բաց յա՟յ մերմէ:

Ա՟ծ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութ՟ի, եւ եդիր յամբծութ՟ե զճանապարհս իմ:

Հաստատեցեր զոտս իմ ո՟պ զեղջե-րուի. եւ ՚ի վ՟ր բարձանց կացուցեր զիս:

Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, եւ արարեր զբազուկ իմ որպէս զաղեղն հաստ. եւ ետուր ինձ զպաշտպանութ՟ի փրկութ՟ե քո:

Աջ քո ընկալաւ զիս, եւ խրատ քո կանգ-նեաց զիս իսպառ, եւ խրատ քո ու-սուսցէ զիս:

Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ՚ի ստորէ իմմէ. եւ ոչ տկարացան շաւիղք իմ:

Հալածեցից զթշնամիս իմ եւ հասից ն՟ց. եւ ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչեւ սպառեցից զնոսա:

Նեղեցից զնոսա, եւ այլ մի՛ կարասցեն կեալ. եւ անկցին ՚ի ներքոյ ոտից իմոց:

Զգեցուցեր ինձ զօրութիւն ՚ի պատերազմի . զյարուցեալսն ՚ի վերայ իմ՝ ներքոյ իմ արարեր ։

Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր , և զատելիս իմ սատակեցեր ։

Աղաղակեցին , և ոչ ոք էր որ փրկէր զնոսա . կարդացին առ Տէր , և ոչ լուաւ նոցա ։

Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հողմոյ . և որպէս կաւ գուեհաց կոխեցից զնոսա ։

Փրկեսցէ զիս Տէր ՚ի հակառակութենէ ժողովրդոց , և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց ։

Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի , ծառայեաց ինձ , և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ . որդիք օտարաց մաշեցան , և կաղացան ՚ի շաւղաց իւրեանց ։

Կենդանի է Տէր և օրհնեալ է Աստուած . և բարձր եղիցի Աստուած փրկութեան իմոյ ։

Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ , և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև ։

Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց , յայնցանէ որ յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ , բարձր արարեր զիս , և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս ։

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ

'ի հեթանոսս, և անուան քում սաղմոս ասասցից:

Մեծ արարեր զփրկութի՟ թագաւորի նորա. առնել ողորմութի՟ ընդ օծելոյ նորա ընդ դաւթի, և ընդ զաւակի նորա այժմէ մինչև յաւէտ:

Տուն Ծ՟:

Կանոնս Գոբղայս Է: Սաղմոս ԺԷ:

Տուն ՄԾ՟:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԵՒ ՈՐԴԻՈՑՆ ԻՍՐԱՅԵԼԻ

Ելից ԺԵ:

Օրհնեսցուք զՏ՟ր, զի փառօք է փառաւորեալ:

Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց 'ի ծով. օգնական ընդունելի իմ տէր, և եղև ինձ 'ի փրկութի՟:

Սա է իմ Ա՟ծ, և փառաւոր առնեմ զսա. Ա՟ծ հօր իմոյ, և բարձր արարից զսա:

Տ՟ր խորտակէ զպատերազմունս. և տէր է անուն նորա:

Զընտիրս արանց և զընտիրս սպառազինաց, զկառս և զերիվարս և զա՟մ զօրութի՟ փարաւոնի ընկէց 'ի ծով:

Ծով ծածկեաց զնոսա. ընկլան յան-
դունդս խորոց իբրև զվէմ։

Աջ քո Տէր՝ փառաւորեալ է զօրութ՟բ
իւրով. և աջ քո Տէր՝ խորտակեաց զը-
թշնամիս քո։

Եւ մեծութ՟բ փառաց քոց մանրեցեր
զհակառակորդս քո. առաքեցեր զը-
բարկութ՟ի սրտմտութ՟ն քոյ, և եկեր
զնոսա որպէս զեղէգն։

Հողմով զօրութ՟ն սրտմտութ՟ն քո պա-
տառեցան ջուրք. գիզան՝ կացին ո՟պ
պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն. և պա-
ղեցան գիզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ ծո-
վուն։

Ասաց թշնամին. ասէ, հալածեցից՝ հա-
սից՝ հարից. բաժանեցից զաւարն, և
լցուցից ՚ի նոցանէ զանձն իմ։

Ի սուր իմ՝ արկից զնոսա. տիրեսցէ և
բարձրասցի ՚ի վերայ նոցա աջ իմ։

Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց
զնոսա ծով. ընկղմեցան, և իջին որ-
պէս կապար ՚ի ջուրս սաստիկս։

Ո՞ նման է քեզ յա՟ծս տէր, կամ ո՟վ
նմանիցի քեզ՝ փառաւորեալ ՚ի ս՟բս։

Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես զը-
նշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձեռն
քո, և եկուլ զնոսա երկիր։

Առաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողովրդեան քո այսմ, զոր և փրկեցեր։

Մխիթարեցեր զնոսա զօրութ՟բ քով 'ի բնակետղ սրբութե՟ քո. լուան ազգք և բարկացան, և երկունք կալան զբնակիչսն փղշտացւոց։

Յայնժամ փութացան դատաւորք եդովմայ և իշխանք մովաբացւոց։

Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան ա՟մ բնակիչք քանանացւոց։

Անկցի 'ի վերայ նոցա ահ և դողումն. և 'ի զօրութե՟ բազկի քո քարասցին։

Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տ՟ր, մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր ստացար։

Տարեալ տնկեսցես զնոսա 'ի լերին ժառանգութե՟ քոյ, 'ի պատրաստութե՟ բնակութե՟ ժառանգութե՟ քոյ։

Զոր ստացար 'ի սկզբանէ տ՟ր, ստացար սրբութ՟բ՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո. տ՟ր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից, և ևս։

Զի եմուտ փարաւոն կառօք և երիվարօք և ընտիր սպառազինօք 'ի մէջ ծովուն։

Եւ էած 'ի վերայ նորա տէր զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք 'ի մէջ ծովուն։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Դա՛ է իմ ա՟ծ, և փառաւոր առնեմ զնա. ա՟ծ հօր իմոյ, և բարձր արարից զնա։

Մարդասէր տ՟ր, վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տ՟ր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Դարող ի աղօթս Սրբանեալ ի Իբրև չանոնայն։

Վասն 'ի վերուստ խաղաղութե՟ և փրկութե՟ անձանց մերոց զՏ՟ր աղաչեսցուք։

Տէր ողորմեա։

Վասն լսելի լինելոյ տ՟ն ա՟յ ձայնի աղաչանաց մերոց, զՏ՟ր աղա։

Վասն քաւիչ և ներող լինելոյ ա՟յ 'ի վերայ մեղաց մերոց, զՏ՟ր։

Վասն թողլոյ մեզ զա՟մ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ, զՏ՟ր։

Վասն զի մի ընդ խոտանման գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութե՟, զՏ՟ր։

Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք

Ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի քս ննջեցին , զտր :

Եւ եւս՝ միաբան վասն Ճշմարիտ և ուղ հաւատոյս մերոյ զտր :

Զանձինս մեր և զմիմեանս տն այ ամենակալին յանձն արասցուք :

Ողորմեաց մեզ տր ած մեր ըստ մեծի ողորմութե քում · ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ :

Տր ողորմեա · տր ողորմեա · տր ողորմեա :

Աղօթք :

Տր տուընջեան և գոյացուցիչ գիշերոյ , որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութե 'ի փրկութիւն անձանց մերոց , և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ տկարացեալ բնութե մերոյ : Նաև այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութի ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ : Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր , և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք 'ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ , և նովին կանոնիւս անդադար փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն :

Խաղաղութ՟ի ամենեցուն ։
Աստուծոյ երկիր պագեսցուք ։

Օ քեզ՝ որ յա՟մի գթած և մարդասէր տ՟ր ես, աղաչեմք հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ՝ որ ըստ օրէ կալ 'ի կարգի կրօնաւորութ՟ե մերում։ Թեթեւացո տ՟ր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր 'ի վ՟ր մեր. զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյսն առնել առաջի քո յա՟մ ժա՟մ 'ի տուէ և 'ի գիշերի ։ Հրեշտակային երգակցութ՟բ զքեզ օրհնել, զքեզ գովել, և քեզ գոհութ՟ի և փառս մատուցանել ամենազօր տէրութ՟եդ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն ։

Մաղթանք ։

Սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ և երգօք հոգեւորօք անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս՟բ հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն ։

Օրհնեալ տ՟ր մեր յ՟ս ք՟ս. ամէն ։
Հայր մեր որ ։

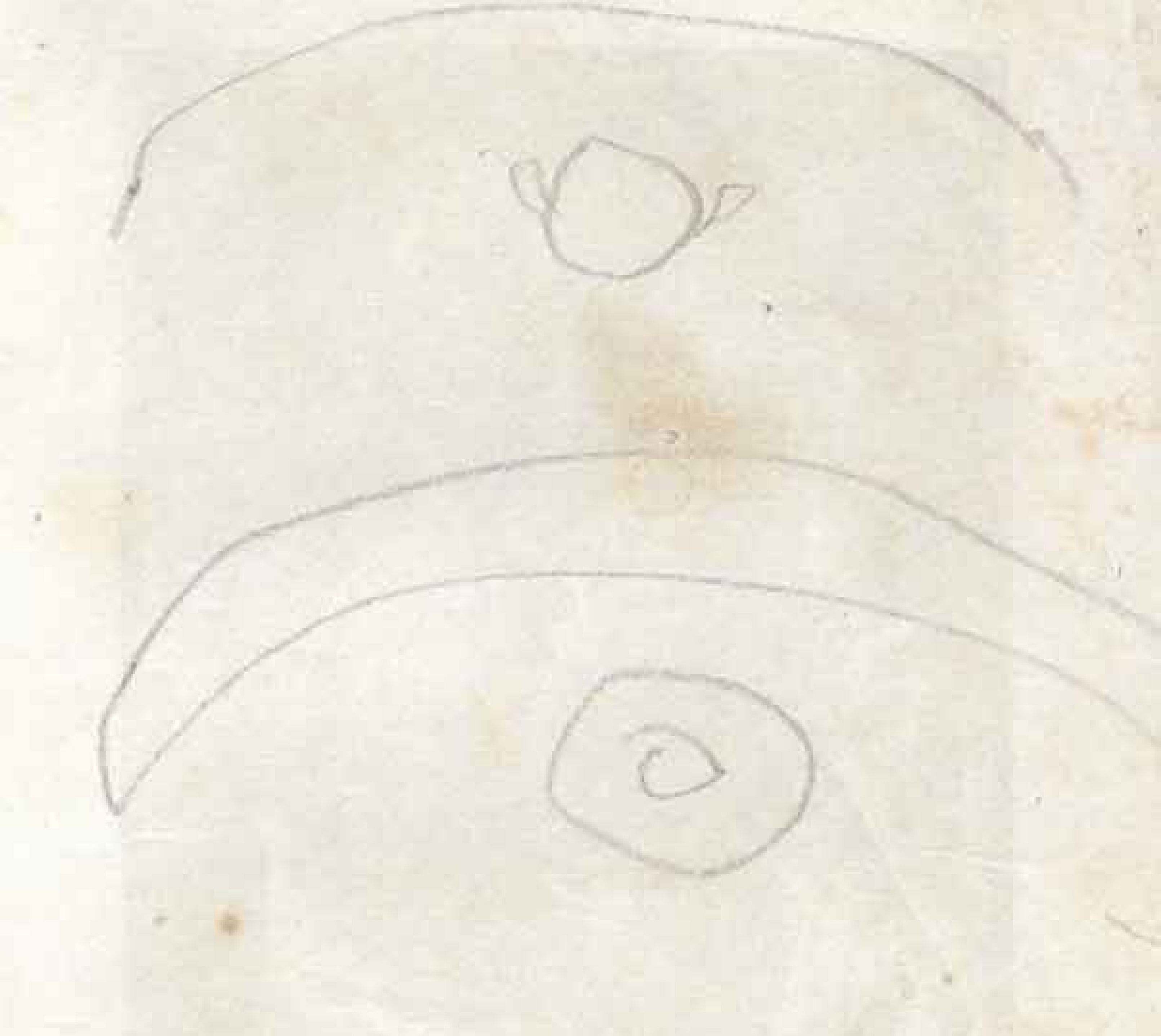

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք քո
քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԸ

Ի կատարած. սաղմոս Դաւթի

Երկինք պատմեն զփ
րարածս ձեռաց նո
տաստ

Օր աւուր բղխէ զ

Ո

տարիմ, և իմաստուն առնէ զտղայս ։
րդարութիւն Տն ուղիղ է, և ուրախ առ-
է զսիրտ ․ պատուիրանք Տն լոյս են,
և լոյս տան աչաց ․ երկիւղ Տն սուրբ է,
և մնայ յաւիտեան ։

աստան Տն ճշմարիտ է, և ար-
դար է ՚ի նոյն ։

նա քան զոսկի և քան զա-
կանս բազումս ․ քաղցր
մեղու խորիսխ ։

ն պահեսցէ զայս ․ ՚ի
տուցումն բազում ։

ուլ
ա-

Առաքեսցէ քեզ Տէր օգնութիւն 'ի սրբութենէ
իւրմէ, եւ 'ի Սիովնէ ընկալցի զքեզ:
Յիշեսցէ Տէր զամենայն պատարագս քո, եւ
զուխտս քո ընդունելի արասցէ:
Տացէ քեզ Տէր ըստ սրտի քում. եւ
զամենայն խորհուրդս քո նա կատարեսցէ:
Ցնծասցուք մեք 'ի փրկութեան քում.
յանուն Աստուծոյ մերոյ մեք մեծք եղիցուք:
Լցուսցէ Տէր զամենայն խնդրուածս քո.
այժմ ծանեայք, զի կեցոյց Տէր զօծեալ
իւր:
Լուաւ նմա յերկնից 'ի սրբութենէ իւր-
մէ, 'ի զօրութիւն փրկութեան աջոյ իւրոյ:
Սոքա կառօք եւ սոքա երիվարօք.
այլ մեք զանուն Տեառն Աստուծոյ մերոյ կար-
դասցուք:
Սոքա խափանեցան եւ անկան. մեք յա-
րեաք եւ ուղիղք եղաք:
Տէր կեցո զթագաւորն, եւ լուր մեզ
յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

Տունք Ժ:

ՍԱՂՄՈՍ Ի

Ի կատարած. սաղմոս 'ի Դաւիթ:

Տէր 'ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի
թագաւորն. 'ի փրկութեան քում ցնծաս-
ցէ յոյժ:

Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր նմա, և զկամս շրթանց նորա ոչ արգելեր 'ի նմանէ:

Վամամն արարեր զնա յօրհնութի քաղցրութեան քո. և եդիր 'ի գլուխ նորա պսակ 'ի քարէ պատուականէ:

Կեանս խնդրեաց 'ի քէն, և ետուր նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ են փառք նորա 'ի փրկութե քում. զփառս և զմեծվայելչութի դիցես 'ի վերայ նորա:

Տացես զնա յօրհնութի յաւիտեանս յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա յուրախութի երեսաց քոց:

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տէր. յողորմութե բարձրելոյն նա մի սասանեսցի:

Գտցի ձեռն քո 'ի վերայ թշնամեաց քոց. և աջ քո գտցէ զամ ատելիս քո:

Դիցես զնոսա որպէս հնոց 'ի հուր՝ 'ի ժամանակի երեսաց քոց:

Տր բարկութբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա. և հուր կերիցէ զնոսա:

Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ. և զաւակ նոցա յորդւոց 'ի մարդկանէ:

Խոտորեցան 'ի քէն չարութբ. խորհեցան խորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն հաստատել:

Արասցես զնոսա հալածեալս . 'ի
մնացուածս քո պատրաստեսցես զե-
րեսս նոցա :
Բարձր լեր տէր 'ի զօրութեան քում .
օրհնեսցուք , և սաղմոս ասասցուք զօ-
րութեանց քոց :

Տունք ժդ : Գործղայս լը :

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ

Ի կատարած . վասն առաւօտին օգնականու-
թեան սաղմոս 'ի դաւիթ :

Ած ած իմ՝ նայեաց առ իս . ընդէ-
՞ր թողեր զիս . հեռի եղէ 'ի փրկ-
կութենէ իմմէ վասն բանից յանցա-
նաց իմոց :
Ած իմ , 'ի տուէ կարդացի առ քեզ , և
ինձ ոչ լուար . 'ի գիշերի , և ինձ ոչ ան-
սացեր :
Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես . և գո-
վեալդ իսրայէլի :
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր . յուսա-
ցան 'ի քեզ , և փրկեցեր զնոսա :
Առ քեզ աղաղակեցին , և կեցին . 'ի
քեզ յուսացան , և ոչ ամաչեցին :
Այլ ես որդն եմ , և ոչ եմ մարդ . նա-
խատինք մարդկան , և արհամարհանք
ժողովրդոց :

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս, ար-
համարհէին զինև. խօսէին շրթամբք,
և շարժէին զգլուխս իւրեանց:
Յուսացաւ 'ի տէր, և փրկեսցէ զնա.
կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա:
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ:
Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորովայ-
նէ մօր իմոյ դու ես ա՟ծ իմ:
Մի 'ի բացեայ առներ յինէն՝ զի նեղու-
թիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք է՝ որ օգնէ
ինձ:
Շուրջ եղեն զինև զուարակք բա-
զումք. և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս:
Բացին 'ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց,
ո՟պ առիւծ՝ զի մռնչէ և յափշտակէ:
Ես որպէս ջուր հեղայ, և ցրուեցան
ա՟մ ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ որպէս
մոմ հալեալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ:
Չորացաւ որպէս խեցւոյ զօրութիւն իմ.
լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ. և 'ի հող
մահու իջուցին զիս:
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք. և
ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:
Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և
թուեցին զամենայն ոսկերս իմ. նոքա
հայեցան և տեսին զիս:

Բաժանեցան զհանդերձս իմ 'ի մէջ
իւրեանց, և 'ի վերայ պատմուճանի ի-
մոյ վիճակս արկանէին :
Դու տէր մի՛ հեռի առներ զօգնութիւն
քո յինէն . և տէր յօգնել ինձ նայեաց :
Փրկեա 'ի սրոյ զանձն իմ, և 'ի ձե-
ռաց շանց զմիամօրութիւն իմ :
Փրկեա զիս 'ի բերանոյ առիւծու, յեղ-
ջերէ միեղջերոյ զխոնարհութիւն իմ :
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց .
'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ :
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր .
ամենայն զաւակն յակոբեան փառա-
ւոր արասցեն զնա :
Երկիցէ 'ի նմանէ ամենայն զաւակն իսրայէլի,
զի ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեաց
տէր զաղօթս աղքատիս, և ոչ դարձոյց
զերեսս իւր յինէն, այլ 'ի կարդալ ի-
մում առ նա՝ լուաւ ինձ :
Ի քէն է գովութիւն իմ, յեկեղեցիս մեծս
օրհնեցից զքեզ :
Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամե-
նայն երկիւղածաց նորա :
Կերիցեն տնանկք և յագեսցին . օրհ-
նեսցեն զտէր՝ որ խնդրեն զնա :
Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յա-
ւիտենից . յիշեսցեն, և դարձցին առ

տէր ամենայն ծագք երկրի։
Երկիր պագցեն նմա ամ տոհմք ա-
զգաց. զի տեառն է արքայութիւն, և
նա տիրէ ՚ի վերայ ամ հեթանոսաց։
Կերան և երկիր պագին նմա ամ պա-
րարտք երկրի. առաջի նորա անկցին
ամենեքեան՝ որ իջանեն ՚ի հող։
Անձն իմ նմա կեայ. և զաւակ իմ
ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի տեառն ազգ՝ որ գալոցն
է. պատմեսցեն զարդարութիւն նորա
ժողովրդեան, որ ծնանելոցն է՝ զոր
արար տէր։

Տունք լբ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Տէր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի։
Ի վայրի դալարուոջ՝ անդ բնակեցոյց
զիս, և առ ջուրս հանգստեան սնոյց
զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս, և առաջ-
նորդեաց ինձ ՚ի շաւիղս արդա-
րութեան վասն անուան իւրոյ։
Թէպէտ և գնայցեմ ես ՚ի մէջ ստուե-
րաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի չարէ, զի
դու տէր ընդ իս ես։

Յոյս քո և գաւազան՝ նոքա մխիթարեցին զիս ։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղան՝ անդ յանդիման նեղչաց իմոց ։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս ։
Ողորմութ՟ի քո տէր զհետ իմ եկեսցէ զամ՟ աւուրս կենաց իմոց. բնակել ինձ ՚ի տան տ՟ն ընդ երկայն աւուրս ։

Տունք Է՟ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԳ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ. միաշաբաթւոյն ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. աշխարհ և ամ՟ բնակիչք նորա ։
Նա ինքն ՚ի վ՟ր ծովու հիմունս արկ նմա. ՚ի վ՟ր գետոց պատրաստեաց զնա ։
Ո՞վ ելցէ ՚ի լեառն տեառն. կամ ո՞վ կացցէ ՚ի տեղւոջ սրբութ՟ե նորա ։
Որ ոք է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ. որ ոչ էառ զնանրութ՟ի յանձն իւր, և ոչ երդուաւ նենգութ՟բ ընկերի իւրում ։
Նա առցէ զօրհնութ՟ի ՚ի տեառնէ, զողորմութ՟ի յ՟այ փրկչէ իւրմէ ։
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտէր. խնդրէ տեսանել զերեսս ա՟յ յակոբայ ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի

վեր․ համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց ։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց․ տէր հզօր զօրութեամբ իւրով․ տէր հզօր ՚ի պատերազմի ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ՚ի վեր․ համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ թագաւոր փառաց ։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց․ տէր զօրութեանց՝ սա ինքն է թագաւոր փառաց ։

Տունք Ժ ։ Գողղոյս Ճ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԴ

Ի կատարած․ սաղմոս ՚ի դաւիթ ։

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ․ Աստուած իմ ՚ի քեզ յուսացայ, մի ամաչեցից․ և մի ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ ։

Ամենեքեան որ համբերեն քեզ, մի ամաչեսցեն․ այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութեան իւրեանց ։

Զճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և զշաւիղս քո ուսո ինձ ։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճշմարտութեան քում և ուսո զիս, զի դու ես Աստուած փրկիչ իմ․ և ես քեզ համբերի զօրհանապազ ։

Յիշեա տէր զգթութիւն քո և զողոր-

մութիւնս քո, որ են յաւիտենից ։
Զմեղս մանկութե իմոյ և զանգիտու-
թե իմոյ մի յիշեր · այլ յիշեա զիս
տէր ըստ ողորմութեան քում վն քաղ-
ցրութե քոյ · զի քաղցր և ուղիղ ես ։
Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես
զմեղաւորս 'ի ճանապարհի · առաջ-
նորդես հեզոց 'ի դատաստանի · և
ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո ։
Ամենայն ճանապարհք տեառն ողոր-
մութի և ճշմարտութի են այնոցիկ,
որ խնդրեն զուխտ և զվկայութի նր ։
Վասն անուան քո տէր քաւեա զմեղս
իմ, զի բազում եղեն · ով է մարդ որ
երկնչի 'ի տեառնէ · օրէնսդէտ առնէ
զնա 'ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ ։
Անձն նորա 'ի բարութե հանգիցէ · և
զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր ։
Զօրութի է տէր երկիւղածաց իւրոց ·
և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց ։
Աչք իմ յամ ժամ առ տէր · և նա
հանէ յորոգայթէ զոտս իմ ։
Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, զի
միամոր և աղքատ եմ ես ։
Նեղութիւք սրտի իմոյ բազում եղեն
յոյժ · և 'ի վշտաց իմոց հան զիս ։
Տես զխոնարհութի իմ և զվաստակ

իմ, և թող ինձ զամենայն զմեղս իմ:
Տես զթշնամիսն իմ, զի բազում եղեն,
ատելուի̃ զոր 'ի նանիր ատեցին զիս:
Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս. և
մի յամօթ եղէց, զի յուսացայ 'ի քեզ:
Անմեղք և ուղիղք կցորդ եղեն ինձ,
և ես քեզ համբերի. փրկեա ա̃ծ զիս֊
րայէլ յամենայն նեղութեանց նորա:

Տունք ժը:

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ:

Դատ արա ինձ տ̃ր՝ զի ես յամբծու֊
թեան իմում գնացի, 'ի տ̃ր յուսա֊
ցայ՝ զի մի եղէց հիւանդ:
Փորձեա զիս տ̃ր և քննեա զիս. փոր֊
ձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ:
Ողորմութ̃ի քո տ̃ր առաջի աչաց իմոց.
և հաճոյ եղէց ճշմարտութե̃ քում:
Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և
ընդ անօրէնս ես ոչ մտից:
Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամ֊
բարիշտս ես ոչ նստայց:
Լուացայց սրբութբ̃ զձեռս իմ, և
շուրջ եղէց զսեղանով քո տ̃ր:
Լսել ինձ զձայն օրհնութե̃ քո և պատ֊
մել զա̃մ սքանչելիս քո:

Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և
զտեղի յարկի փառաց քոց:
Մի կորուսաներ ընդ ամբարշտաս զանձն
իմ, և մի ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ:
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութիւն
են. և աջ նոցա լի է կաշառօք:
Ես յամբծութիւն իմում գնացի. փրկեա զիս տէր և ողորմեա ինձ:
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Տունք ժբ:

ՍԱՂՄՈՍ ԻԶ

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. մինչչև օծանէր:

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ
երկեայց. տէր ապաւէն կենաց իմոց՝
ես յումմէ՞ դողացայց:
Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմինս իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ,
նոքա տկարացան և անկան:
Թէ պատրաստեսցի ՚ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. թէ յարիցէ ՚ի վերայ իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուիկ ՚ի քեզ տէր յուսացայ:
Զմի խնդրեցի ՚ի տեառնէ, և զայն աղաչեմ. բնակել ինձ ՚ի տան տեառն
զամ աւուրս կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն,
և հրաման տալ 'ի տաճարի նորա :
Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս
'ի ծածկոյթ խորանի իւրում:
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. և այժմ
բարձր արա զգլուխ իմ 'ի վերայ թըշ-
նամեաց իմոց:
Շուրջ եղէց՝ և մատուցից 'ի խորանի
նորա պատարագ օրհնութեան. օրհ-
նեցից և սաղմոս ասացից տեառն:
Լուր տէր ձայնի իմում, զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ, զի
քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին ե-
րեսք իմ, զերեսս քո տէր խնդրեցից:
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն,
և մի խոտորիր բարկութեամբ 'ի ծա-
ռայէ քումմէ:
Օգնական իմ լեր տէր, և մի անար-
գեր զիս, և մի թողուր զիս ա̃ծ փըր-
կիչ իմ:
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և
տէր իմ ընկալաւ զիս:
Օրէնսդիր արա զիս տէր 'ի ճանա-
պարհի քում, և առաջնորդեա ինձ 'ի
շաւիղս քո ուղիղս:
Վասն թշնամեաց իմոց, մի մատներ

զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց ։
Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մեղաց ,
և ստեցին ինձ յանօրէնութե իւրեանց ։
Հաւատացի տեսանել զբարութիւն
տեառն յերկրին կենդանեաց . համբեր
տեառն և քաջալերեաց . զօրասցի սիրտ
քո և համբեր տեառն ։

Տունք ժէ ։ Գործայս խէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԷ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ ։

Առ քեզ տէր կարդացի ա՜ծ իմ, մի՛
լռեր յինէն , մի՛ երբէք լռեսցես յի-
նէն . նմանիցեմ այնոցիկ՝ որ իջանեն
՚ի գուբ ։
Լուր տէր ձայնի խնդրուածաց իմոց
յաղաչել իմ առ քեզ , ՚ի համբառ-
նալ ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սուրբ քո ։
Մի՛ համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն
իմ . և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որ գործեն զա-
նօրէնութիւն , կորուսաներ զիս ։
Որք խօսէին զխաղաղութի ընդ ընկերս
իւրեանց , և չարութի է ՚ի սիրտս նց ։
Տուր նոցա տէր ըստ գործս նոցա . ըստ
անօրէնութեան զնացից նց հատո նց ։
Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո նոցա՝
զհատուցումն նոցա նոցին ։

Ոչ իմացան նոքա զգործս Տեառն, և ոչ 'ի գործս ձեռաց նորա հայեցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ մի՛ շինեսցին:

Օրհնեալ է Տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. Տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ:

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա:

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ:

Փրկեա զժողովուրդ քո, և օրհնեա զժառանգութիւն քո. հովուեա և բարձրացո զնոսա մինչև յաւիտեան:

Տունք ժա:

ՍԱՂՄՈՍ ԻԸ

Սաղմոս 'ի Դաւիթ. օրհնաւէնց նաւակատեաց տաճարին:

Մատուցէք Տեառն՝ որդիք Աստուծոյ, մատուցէք Տեառն զորդիս խոյոց:

Մատուցէք Տեառն զփառս և զպատիւ. մատուցէք Տեառն զփառս անուան նորա. և երկիր պագէք Տեառն 'ի սրահ սրբութեան նորա:

Ձայն Տեառն 'ի վերայ ջուրց՝ և Աստուած փառաց որոտաց. և Տէր ինքն 'ի վերայ ջուրց բազմաց:

Ձայն տեառն զօրութեամբ, և ձայն
տեառն մեծվայելչութեամբ։
Ձայն տեառն փշրէ զմայրս, և մանրէ
տէր զմայրսն Լիբանանու։
Մանրեսցէ զնս որպէս մատաղատուն֊
կըն Լիբանանու. որ սիրելին է որպէս
զորդիս միեղջերւոյ։
Ձայն տեառն հատանէ զբոց 'ի հրոյ.
ձայն տն շարժէ զանապատն, և խռո֊
վեցուցանէ տր զանապատն Կադէս։
Ձայն տեառն հաստատէ զեղջերուս.
և յայտնի առնէ զանտառս։
Ի տաճարի նորա ամենայն որ ասէն
զփառս նորա։
Տր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածու֊
ցանէ. թագաւորեսցէ տէր յաւի֊
տեան։
Տր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ տացէ.
և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր 'ի խա֊
ղաղութիւն։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ.

Սաղմոս օրհնութեան նաւակատեաց տաճարին
'ի դաւթի։

Բարձր արարից զքեզ տէր, զի ընկա֊
լար զիս, և ոչ ուրախ արարեր զթշ֊
նամիս իմ յիս։

Տէր ա̃ծ իմ՝ կարդացի առ քեզ, և բժշկեցեր զիս . տէր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ . փրկեցեր զիս յայնցանէ, որ իջանեն 'ի գուբ :

Սաղմոս ասացէք տ̃ն 'սբ̃ք ն̃ր . խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութե̃ ն̃ր :

Սրտմտութի̃ է 'ի բարկութե̃ նորա . և կեանք են 'ի կամաց նորա :

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք . առաւօտու եղիցի ուրախութի̃ :

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութե̃ իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան :

Տէր 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութի̃ . դարձուցեր զերեսս քո յինէն, և ես եղէ խռովեալ :

Առ քեզ տէր կարդացի, և առ ա̃ծ իմ աղաչեցի . զի՞նչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութի̃ :

Մի՞թէ հող խոստովա՞ն առնիցի առ քեզ . կամ՝ պատմեսցէ՞ զճշմարտութիւնս քո :

Լուաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ, և տէր եղև ինձ օգնական :

Դարձուցեր զսուգ իմ յուրախութի̃ . զերծ յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրախութի̃ :

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք

իմ. և այլ մի ևս զղջացայց. տէր ա՛ծ իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ:

Տունք ժբ: Գորղայս լբ:

ՍԱՂՄՈՍ Լ

Ի կատարած. նահապատակութե՟ն գովութե՟ն. սաղմոս ՚ի Դաւիթ:

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութե՟ քում փրկեա զիս և ապրեցո զիս:

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո. վաղվաղեա կեցուցանել զիս:

Լեր իմ ա՛ծ պաշտպան և տուն ապաւինի ապրեցուցանել զիս. զի հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես:

Վասն անուան քոյ տէր առաջնորդեցե՛ր ինձ, և սնուցեր զիս. և հանցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ, որ թաքուցաւ ինձ:

Դու ես պաշտպան իմ տէր, և ՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ:

Փրկեցեր զիս տէր ա՛ծ ճշմարտութե՟ քով. ատեցեր զայնոսիկ՝ որ պահեն զերկիւղ ՚ի սնոտիս:

Ես ՚ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց ՚ի փրկութե՟ քում:

Հայեցար ՚ի խոնարհութե՟ իմ, և փըր-

կեցեր 'ի վշտաց զանձն իմ, և ոչ մատ-
նեցեր զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց. և
կացուցեր յանդորրու զոտս իմ:

Ողորմեա ինձ տէր, զի նեղեալ եմ ես.
խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ,
անձն իմ և փոր իմ:

Պակասեցան 'ի ցաւոց կեանք իմ, և
ամք իմ յոգւոց ելանելոյ:

Տկարացաւ 'ի տկարուէ̃ զօրուի̃ իմ.
և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զամ̃ թշնամիս իմ եղէ ես նա-
խատ դրացեաց իմոց, յոյժ ահ և եր-
կիւղ ծանօթից իմոց:

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս, ար-
տաքս փախչէին յինէն:

Մոռացեալ եղէ ես որպ̃ մեռեալ 'ի սըր-
տէ. և եղէ ես որպ̃ զանօթ կորուսեալ:

Զի լուայ ես զբամբասանս բազմաց
որ շուրջ էին զինև. 'ի ժողովել նոցա
'ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհե-
ցան. այլ ես 'ի քեզ տէր յուսացայ:

Ասացի դու ես ած̃ իմ, և 'ի ձեռս քո
է ժառանգութի̃ իմ:

Փրկեա զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց ի-
մոց, և 'ի հալածչաց իմոց:

Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո.
ապրեցո զիս տէր ըստ ողորմուէ̃ քում.

տէր՝ մի՛ յամօթ եղէց, զի կարդացի
առ քեզ:

Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն 'ի դժոխս. և համր եղիցին շրթունք նենգաւորք, որք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութիւն յամբարտաւանել և յանգոսնել իւրեանց:

Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղցրութեան քո տէր, զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց:

Արարեր դու այնոցիկ՝ որք յուսացեալ են 'ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան:

Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ երեսաց քոց 'ի խռովութենէ մարդկան:

Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի քում, 'ի հակառակութենէ լեզուաց:

Օրհնեալ է տէր, զի սքանչելիս արար, զողորմութիւն իւր 'ի քաղաք ամուր:

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում, թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց:

Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ:

Սիրեցէք զտէր ամենայն սուրբք նորա, զի ստուգութիւն խնդրէ տէր. և հատուցանէ այնոցիկ, որ առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն:

Քաջ[illegible] ասցին սիրտք

ձեր, ամենեքեան՝ որք յուսացեալ էք 'ի տէր ։

Տունք ԺԱ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ.

Իմաստութեան 'ի Դաւթի ։

Երանի, ում թողութիւն եղեւ մեղաց . եւ ծածկեցան ամ յանցանք նորա ։

Երանի առն՝ որում ոչ համարեսցի տէր զմեղս նորա . եւ ոչ գոյ նենգութիւն 'ի բերան նորա ։

Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ամ ոսկերք իմ, առ աղաղակել ինձ առ տէր զօրհանապազ 'ի տուէ եւ գիշերի ։

Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վերայ իմ . դարձայ 'ի թշուառութիւն, զի հարան յիս փուշք ։

Զմեղս իմ ցուցից քեզ, եւ զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցից 'ի քէն ։

Ասացի՝ թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ . եւ դու թողցես զամ ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց ։

Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամ սբք 'ի ժամ ընդունելի ։

Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց, որ առ ... ա ինչ ոչ մ... եսցի ։

Դու ես ա ... թենէ

Տէր և ց

րծեցարուք ամենեքեան․

ուղիղ էք սրտիւք։

Տունք ժդ։ Գոբղայս իը։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Ցնծացէք արդարք ՚ի Տէր․ ուղղոց
վայել է օրհնութիւն․ խոստովան եղե-
րուք Տեառն օրհնութեամբ․ տասնաղեա-
սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր, զի
բարի է․ սաղմոս ասացէք նմա օրհնու-
թեամբ։

…ուրդս հե

Ս… …ւէր զխորհուրդս օ…

և արհամարհէ տէր 'զխորհուրդս իշ-

խանաց ։

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ ,
խորհուրդ սրտի նր̃ ազգէ մինչև յազգ ։
Երանի ազգի՝ որոյ տէր ա̃ծ օգնական
է նմա ․ Ժողովուրդ զոր ընտրեաց 'ի

Ժառանգութիւն իւր ։

Յերկնից նայեցաւ տէր յա̃մ որդիս
մարդկան , 'ի պատրաստ բնակութ̃է իւր-
մէ հայեցաւ յա̃մ բնակիչս աշխարհի ։
Ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա , 'ի

միտ առնու զա̃մ գործս նոցա ։

ականջք նորա ՚ի վերայ աղօթից նոցա:
Երեսք տեառն ՚ի վերայ չարագործաց. սատակել յերկրէ զյիշատակս նց:
Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր լուաւ նոցա. յամենայն նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա:
Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որ մաշեալ են սրտիւք. և զխոնարհս հոգւով կեցուցանէ:
Բազում նեղութիւք են արդարոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր. և պահէ զամենայն ոսկերս նց. և մի ՚ի նոցանէ մի փշրեսցի:
Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատեայ զարդարն, զղջասցի:
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց. մի զղջասցին ամենեքեան՝ ոյք յուսացեալ են ՚ի նա:

Տունք լա: Գոբղայս Ի:

ՍԱՂՄՈՍ ԼԴ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի դաւիթ:

Դատեա տէր զայնոսիկ՝ ոյք դատին զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ, որ մարտընչին ընդ իս:
Առ զզէն և զվահան քո, և արի յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հա-

լածչաց իմոց, արգել զնոսա. եւ ասա
դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո ես եմ:
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա-
մաչեսցեն, որ խորհէին ինձ չար:
Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ.
եւ հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա:
Եղիցին ճանապարհք նոցա 'ի խաւար եւ
'ի գայթագղութիւն. եւ հրեշտակ տեառն հա-
լածեսցէ զնոսա:
Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ յա-
պականութեան իւրեանց, եւ 'ի նանիր նա-
խատեցին զանձն իմ:
Հասցէ 'ի վերայ նոցա որոգայթ, զոր
ոչ գիտացին. եւ որս՝ զոր թագուցին,
առցէ զոտս նոցա. եւ յորոգայթ 'ի նոյն
անկցին:
Այլ անձն իմ ցնծասցէ 'ի տէր, ուրախ
եղիցի 'ի փրկութեան նորա. եւ ամենայն ոսկերք
իմ ասասցեն, տէր ո՞ նման է քեզ:
Որ փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօ-
րի, զաղքատն եւ զտնանկն յայնցանէ՝
որ յափշտակէին զնա:
Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք չարեաց.
զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս:
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ
բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խոր-

հեցան յորդւոց 'ի մարդկանէ ։
Ես 'ի նեղել նոցա քուրձ զգենուի, խո-
նարհ առնէի պահօք զանձն իմ. և ա-
ղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին ։
Որպէս զեղբայր և զընկեր՝ այսպէս հա-
ճոյ լինէի. որպէս սգաւոր և տրտում,
այնպէս խոնարհ առնէի ։
Ի վ՟ր իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովեցան.
ժողովեցան յիս տանջանք, և ես ոչ
ծանեայ. ցրուեցան, և ոչ զղջացան ։
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին
արհամարհանօք. կրճտեցին 'ի վերայ
իմ զատամունս իւրեանց. Տէր երբ
տեսցես ։
Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորամանկու-
թենէ նոցա, և յառիւծուց զմիամօրու-
թիւն իմ ։
Խոստովան եղէց քեզ Տէր՝ յեկեղեցիս
մեծս, և 'ի ժողովս բազմաց օրհնեցից
զքեզ ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ,
որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց. ակ-
նարկէ առնէին յիս աչօք իւրեանց ։
Ընդ իս զխաղաղութ՟ի խօսէին, և ին-
քեանք բարկութ՟ զնենգութ՟ի խորհէին ։
Բացին 'ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց,
և ասացին այս այս տեսին աչք մեր ։

Տեսեր Տէր՝ և մի լռեր. Տէր՝ մի՛ ի բացեայ առնիր յինէն։

Զարթիր և հայեաց Տէր՝ յիրաւունս իմ. Ած իմ և Տր իմ՝ ի դատաստանս իմ. և իրաւ արա ինձ ըստ արդարութեան քում, Տէր Ած իմ։

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. և մի՛ ասասցեն ի սիրտս իւրեանց, թէ վաշ վաշ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդային ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբանէին ի վերայ իմ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամենեքեան, որք կամին զարդարութի իմ։

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է Ած. և որք կամին զխաղաղութի ծառայի քո։

Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս քո, զօրհանապազ զգովութիս քո։

Տունք իէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԵ

Ի կատարած, ծառայի Տեառն. սաղմոս ի Դաւթի։

Ասէ անօրէնն ի մեղանչել ընդ միտս իւր, թէ չիք երկեւղ Այ առաջի աչաց նորա։

՝Նենգեաց առաջի նորա, գտանել զա-
նօրէնութ̃ի, և ատել զնա:

Բանք բերանոյ նորա անօրէնութիւն
և նենգութիւն են:

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի . զա-
նօրէնութ̃ի խորհեցաւ յանկողնի իւ-
րում:

Եկաց նա յա̃մ ճանապարհ, որ ոչ է
բարի . և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ:

Տէր՝ յերկինս է ողորմութ̃ի քո . ճշ-
մարտութ̃ի քո մինչև յամպս:

Արդարութ̃ի քո ո̃պ լերինք ա̃ծ . իրա-
ւունք քո ո̃պ խորս բազում . զմարդիկ
և զանասուն կեցուցանես դու տէր:

Որպէս զի բազում արարեր զողորմու-
թ̃ի քո ա̃ծ . այլ որդիք մարդկան ՚ի հո-
վանի թևոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութ̃է տան
քո . և զուղխս փափկութեան քո տացես
ըմպել նոցա:

Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց . և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:

Ծաւալեա զողորմութ̃իս քո՝ որք ճանաչեն
զքեզ, զարդարութ̃իս քո՝ որ ուղիղ են
սրտիւք:

Մի եկեսցէ ՚ի վերայ մեր ոտն ամբար-
տաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի դո-
ղացուսցեն զմեզ:

Անդ անկցին ամենեքեան՝ որք գոր՛ էին զանօրէնութի. մերժեսցին և այլ մի՛ կարասցեն հաստատել:

Տունք ժզ: Գօրդայս Ծ:

Կանոնս Գօրդայս Է: Սաղմոս ժը:

Տունս մլ:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԵՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

ա. Օրհնութ լա:

Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. լուիցէ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ:

Ընդունելի լիցի որպէս անձրև բարբառ իմ, և իջցէ որպէս ցօղ պատգամք իմ:

Որպէս զանձրև ՚ի վերայ սիզոյ, և ոպ̃ տարափ ՚ի վերայ խոտոյ, զի զանուն տեառն կարդասցուք. և տուք օրհնութիւն տեառն այ̃ մերոյ:

Նա՝ որոյ ճշմարտութ̃ք են գործք նր̃, և ամ̃ ճանապարհք նորա իրաւամբք են:

Նա հաւատարիմ է, և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութի. արդար և ճշմարիտ է տէր:

Մեղան՝ և ոչ նմա՝ որդիքն արատոյ,

ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք։

Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տեառն հատուցա-
նէք դուք՝ ժողովուրդք յիմարք և ոչ
իմաստունք։

Ո՞չ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ
զքեզ, արար զքեզ, և ստեղծ զքեզ։

Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտե-
նից. իմացարուք զամս ազգաց մինչև
յազգս։

Հարցջի՛ր դու ցհայրս քո, և պատմես-
ցեն քեզ. ցծերս քո, և ասասցեն քեզ։

Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ա̃մ. որպէս սփռեաց
նա զորդիսն ադամայ։

Կացոյց սահմանս հեթանոսաց ըստ թուոյ
հրեշտակաց ա̃յ։

Եղև բաժին տեառն ժողովուրդ իւր
յակոբ, և վիճակ ժառանգութե իւրոյ
իսրայէլ։

Բաւական եղև նմա յանապատի. 'ի
ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտպա-
նեաց զնա։

Խրատեաց զնա, և պահեաց որպէս
բիբ ական. որպէս զարծուի 'ի թևս
իւր ընկալաւ զնա, և որպէս 'ի վերայ
ձագուց իւրոց գթացաւ։

Տարածեաց զթևս իւր, և ընկալաւ

զնա. և բարձեալ բերէր զնա 'ի վերայ միջնողանց իւրոյ։

Տէր միայն ածէր զնոսա. և ոչ գոյր ընդ նոսա աստուածս օտարս։

Ա̃ծ եհան զնոսա 'ի զօրութ̃ին՝ երկրի. և կերակրեաց զնոսա արդեամբք անդաստանաց։

Ծծեցոյց նոցա մեղր 'ի վիմէ, և իւղ յապառաժ վիմէ,

Իւղ կովուց և կաթն մաքեաց, ճարպով հանդերձ խոյոց որթուց ցլուց և նոխազաց։

Զպարարտութիւն երիկամանց ցորենոյ. և զարիւն խաղողոյ արբ գինի։

Եկեր յակոբ և յագեցաւ, և անդուշեաց զսիրելին։

Գիրացաւ ստուարացաւ լայնացաւ. եթող զԱ̃ծ արարիչ իւր, և յետս եկաց յԱ̃յ փրկչէ իւրմէ։

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւրեանց, և կռովք իւրեանց դառնացուցին զիս։

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ Ա̃յ. դիցն՝ զորս ոչ գիտէին. նորք և առժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նոցա։

Թողեր զԱ̃ծ՝ որ ծնաւ զնոսա. մոռա-

ցան զա̃ծ՝ որ կերակրեաց զնոսա ։
Ետես տէր և նախանձեցաւ. սրբա-
մտեցաւ 'ի վերայ ուստերաց և դստե-
րաց նոցա, և ասէ ։
Դարձուցից զերեսս իմ 'ի նոցանէ.
և ցուցից նոցա զինչ լինելոց իցէ յապայ
ժամանակի ։
Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որդիք
անհաւանք. նոքա նախանձեցուցին զիս
'ի չաստուածս իւրեանց, և դառնացու-
ցին զիս 'ի կուռս իւրեանց ։
Արդ և ես նախանձեցուցից զնո̃ յազգ
անպիտան. և անմիտ ազգաւ զկծեցու-
ցից զնոսա ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տուք փառս ա̃յ, տուք օրհնութիւն
մարդասիրին Թագաւորին յաւիտե-
նից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցու-
ցանէ ։
Մարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ ան-
արատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի
քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղա-
չանս մեր, և կեցո զմեզ ։

Քարոզ և աղօթք Երկինք պատմեն և Տէր ապաւէն կանանոցն։

Վասն 'ի գիշերի և 'ի տունջեան և յամ ժամու խօսել մեզ զբան տեառն զՏէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։

Վասն չանկանելոյ մեզ 'ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք համբերել, զՏէր աղաչես։

Վասն ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քի, զՏէր աղաչ։

Վասն առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստ կենացն անվախճանից, զՏէր աղաչ։

Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն և երկնից արքայութեանն, զՏէր։

Վասն հոգւոցն հանգու։ Եւ ևս միաբան։ Զանձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Ի գիշերի և 'ի տունջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք, և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր։ Լուր մեզ ած փրկիչ մեր, խոնարհեցո ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր, զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ համա-

րեա զաշխատութիւնս մեր 'ի գործ արդա-
րութե՟ և 'ի պտուղ ա՟ծպաշտութեան :
Ընկալ տ՟ր՝ զաղօթս և զերկրպագու-
թ՟իս մեր , և հաստ մեզ զողորմութիւն
քո առատապէս . ծածկեա զմեզ ընդ
հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ . զօ-
րացո զմեզ տէր՝ զօրութ՟բ ՙսբ հոգւոյդ .
պահեա զմեզ որպէս բիբ ական : Աւ-
արա առ մեզ նշան բարի 'ի գովեստ
և 'ի փառաբանութիւն անուան
քում սրբոյ : Զի 'ի քո փառս կատա-
րի ա՟մ արարածոց մշտնջենաւոր փա-
ռաբանութիւն 'ի բարձունս , հօր և որ-
դւոյ և հոգւոյն սրբոյ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն :

Խաղաղութ՟ի ամենեցուն :

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի և յաւիտե-
նական , նայեա և այց արա բանաւոր
հօտի քո , զոր ժողովեցեր առ քեզ գը-
թութ՟բ քով : Զի քո առաջի կամ՟ք
տ՟ր , և առ 'ի քէն ողորմութ՟եցդ և
գթութ՟եցդ ակն ունիմք : Զամենե-
սեան օրհնեա . զամենեսեան ՙխնամա-
նայ . զամենեսեան լուսաւորեա , և
ամենեցուն պարգևեա զերկնից ար-

քայութեր։ Վասն զի դու ես որ կե-
նաց և տուող ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Մաղթանք։

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍբ Հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Օրհնեալ տէր մեր յս քս. ամէն։
Հայր մեր որ։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացէ առ ած կենդանի :

ՍԱՂՄՈՍ ԼԶ

Սաղմոս 'ի դաւիթ։

Մի նախանձիր ընդ չարս, և մի ընդ այնոսիկ՝ որ գործեն զանօրէնութիւն։

Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. որպէս դալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն։

Յուսա 'ի Տ̃ր, և արա զքաղցրութիւն. բնակեա յերկրի, և հովուեսցիս 'ի մեծութե̃ նորա։

Վստեա 'ի Տ̃նէ, և նա տացէ քեզ ըզխնդրուածս սրտի քո. յայտնեա առաջի Տ̃ն զճանապարհս քո, և յուսա 'ի նա։

Նա արասցէ և հանցէ որպէս զլոյս զարդարութիւնս քո, և զիրաւունս քո որպէս զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր Տեառն, և ծառայեա նմա. և մի նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց առակեալ իցեն ճանապարհք իւ֊

րեանց ընդ մարդոյ՝ որ գործէն զանօրէնութիւն։

Լռեա՛ ՚ի բարկութենէ, և համբերեր ՚ի սրտմտութենէ, և մի՛ նախանձիր ընդ չարս։

Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին. բայց որք համբերեն Տեառն, նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Փոքր մի և այլ ոչ ևս իցէ ամբարիշտն. խնդրեսցես զտեղի նորա, և ոչ գտցես։

Այլ որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր. և փափկասցին ՚ի բազում խաղաղութեան իւրեանց։

Սպասէ մեղաւոր արդարոյ, և կրճտէ ՚ի վերայ նորա զատամունս իւր. այլ Տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ, զի հասանել է օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին զաղեղունս իւրեանց՝ հարկանել զաղքատն և զտնանկն, սպանանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ։

Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա, և աղեղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց. և բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին։

Հաստատէ տէր զարդարս, եւ ճանաչէ
զաւուրս անբծից. ժառանգութիւն նո-
ցա յաւիտեան եղիցի:

Ո՛չ ամաչեսցեն նք 'ի ժամանակս չա-
րութեան. այլ յաւուրս սովոյ յագեսցին:

Զի մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնա-
միք տեառն 'ի փառաւորել եւ 'ի բար-
ձրանալ խուրեանց պակասեսցին, որպէս
ծուխ զի պակասէ:

Փոխ առնու մեղաւորն, եւ ոչ հատու-
ցանէ. այլ որ արդարն է, ողորմի եւ տայ:

Որք օրհնեն զնա, ժառանգեսցեն
զերկիր. եւ որք անիծանեն, սատակես-
ցին 'ի նմանէ:

Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն. զճա-
նապարհս նորա նա կամի յոյժ:

Թէպէտ եւ գայթագղեսցի, նա մի կոր-
ծանեսցի, զի տէր ձեռնկալու է նորա:

Մանուկ էի ես՝ եւ ծերացայ. եւ ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ, եւ ոչ
զզաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց:

Զօրհանապազ ողորմի եւ տայ փոխ.
զաւակ նր օրհնեալ եղիցի յաւիտեան:

Խոտորեա 'ի չարէ, եւ արա զբարի.
բնակեսցես յաւիտեան յաւիտենից
'ի նմա:

Տէր սիրէ զիրաւունս, եւ ոչ ընդ վայր

հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան
պահէ զնոսա:
Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին, և
զաւակ ամբարշտաց սատակեսցի:
Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր,
և բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից
'ի նմա:
Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն,
և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս:
Օրէնք այ իւրոյ են 'ի սրտի իւրում.
և մի գայթագղեսցին գնացք նորա:
Հայի մեղաւորն ընդ արդար, և խնդրէ
սպանանել զնա. այլ տէր ոչ թողու զնա
'ի ձեռս նորա, և ոչ դատապարտէ զնա
յորժամ դատի զնա:
Համբեր տեառն և պահեա զճանա-
պարհս նորա. և բարձր արասցէ զքեզ
'ի ժառանգել զերկիր, և զսատակումն
մեղաւորաց տեսցես:
Տեսի զամբարիշտն վերացեալ և բար-
ձրացեալ որպէս զմայրսն լիբանանու:
Անցի, և ահա ոչ էր. խնդրեցի, և ոչ
գտաւ տեղի նորա:
Պահեա զամբծութիւն, և տես զուղղու-
թիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղա-
ղարարի:
Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին. և

զաւակ ամբարշտաց կորիցէ ։

Փրկութիւն արդարոց 'ի տնէ է․ վերա-կացու է նց 'ի ժամանակի նեղութեան ։

Օգնեսցէ նոցա տէր, և փրկեսցէ զնո-սա․ ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց, և կե-ցուսցէ զնս, զի յուսացան 'ի նա ։

Տունք լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԷ

Սաղմոս 'ի Դաւիթ․ առ 'ի յիշատակ շաբաթու ։

Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմա-ներ զիս, և մի բարկութեամբ քով խրա-տեր զիս ։

Զի նետք քո հարան յիս, և յիս հաս-տատեցաւ ձեռն քո ։

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերե-սաց բարկութեան քո ։

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց յե-րեսաց մեղաց իմոց ։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ․ որպէս բեռն ծանր ծանրա-ցան 'ի վերայ իմ ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ յերե-սաց անզգամութեան իմոյ ։

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ․ զօրհանապազ տրտում գնայի, զի

անձն իմ՝ լի եղեւ չարչարանօք. եւ ոչ
գոյ բժշկութ՟ի մարմնոյ իմոյ:
Չարչարեցայ եւ խոնարհ եղէ մինչեւ
յոյժ. մռնչէի առ հեծուե՟ սրտի իմոյ:
Տէր առաջի քո է ա՟մ ցանկութիւն իմ,
եւ հեծութ՟ի իմ՝ 'ի քէն ոչ ծածկեցաւ:
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, եւ եթող
զիս զօրութ՟ի իմ. լոյս աչաց իմոց, եւ
այն ոչ եղեւ ընդ իս:
Բարեկամք իմ եւ մերձաւորք իմ առաջի
իմ մերձեցան եւ կացին, եւ մերձաւորք
իմ հեռի եղեն յինէն:
Բռնադատէին զիս եւ խնդրէին զանձն
իմ. որք խորհէին չար 'ի վերայ իմ,
խօսեցան զանօրէնութ՟ի, եւ զնենգու-
թիւն զօրհանապազ խորհեցան:
Բայց ես որպէս խուլ՝ զի ոչ լսէ. որպէս
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր:
Եղէ ես որպէս մարդ՝ որ ոչ լսէ, եւ ոչ
գոն խօսք 'ի բերան նորա:
Ես 'ի քեզ տէր յուսացայ, եւ դու լուի-
ցես ինձ տէր ա՟ծ իմ:
Ասացի՝ թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. 'ի սասանել ոտից իմոց՝ 'ի
վերայ իմ մեծամեծս խօսեցան:
Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ, եւ ցաւք
իմ առաջի իմ են յա՟մ ժամ:

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, և հոգացայց վասն մեղաց իմոց:

Իսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են, և զօրացեալ են քան զիս. և բազում եղեն, որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց:

Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ բարեաց. չար խօսէին զինէն, զի ես երթայի զհետ արդարութեան:

Մի թողուր զիս տէր ա̃ծ իմ, և մի ՚ի բացեայ առնիր յինէն. հայեաց յօգնել ինձ՝ տէր փրկութե̃ իմոյ:

Տունք իա̃:

ՍԱՂՄՈՍ ԼԸ

Ի կատարած. յիդիթոմայ օրհնութիւն. ՚ի դաւիթ սաղմոս:

Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհս իմ, զի մի մեղայց լեզուաւ իմով:

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի հակառակել մեղաւորին առաջի իմ:

Լուռ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի ՚ի բարւոյ, և ցաւք իմ նորոգեցան յիս:

Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի փորի իմում, և ՚ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր:

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի. ցոյց ինձ տէր զկատարած իմ, և զթիւ

աւուրց իմոց՝ քանի՞ն է, զի գիտացից թէ որչափ ինչ պակասեալ է յինէն ։

Ահա չափով եդիր զաւուրս իմ․ և կար զօրութեան իմոյ որպէս ոչ ինչ է առաջի իմ․ սակայն ամենևեին ընդունայն է ա՛մ մարդ մնեղի ։

Նմանէն որպէս 'ի պատկերի շրջի մարդ, սակայն 'ի զուր խռովի․ գանձէ և ոչ գիտէ ում ժողովէ ։

Իսկ արդ ո՛վ է համբերութի՛ն իմ, թէ ոչ դու տէր․ կամ կար զօրութե՛ն իմոյ, թէ ոչ 'ի քէն ։

Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ փրկեցեր զիս․ նախատինս անզգամաց արարեր զիս ։

Խուլ եղէ և ոչ բացի զբերան իմ, զի դու արարեր ։

Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ, զի 'ի զօրութենէ ձեռին քո ես պակասեցայ ։

Կշտամբութ̃ վասն մեղաց խրատեցեր զմարդ․ մաշեցեր որպէս սարդոստայն զանձն նորա․ սակայն ընդունայն է ա՛մ մարդ ։

Լուր տէր աղօթից իմոց, ունկն դիր խնդրուածոց իմոց, արտասուաց իմոց մի լռեր ։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նժ-

դեհ և անյաւոր որպէս ամ՟ հարք իմ։
Թող արա ինձ զի հանգեայց մինչև
երթեալ իցեմ, ուստի ոչ ևս դառ֊
նիցիմ։

Տունք ժե։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԹ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ։

Համբերելով համբերի տն՟, և նայե֊
ցաւ առ իս, և լուաւ աղօթից իմոց։
Եհան զիս 'ի գբոյ տառապանաց, 'ի
կաւոյ և 'ի տղմոյ։
Հաստատեաց 'ի վերայ վիմի զոտս իմ,
և ուղղեաց զգնացս իմ։
Արկ 'ի բերան իմ օրհնութի՟ նոր, զօրհ֊
նութի՟ տն՟ ա՟յ մերոյ։
Տեսցեն բազումք և երկիցեն, և յու֊
սասցին 'ի տէր. երանեալ է այր՝ որոյ
անուն տն՟ յոյս է նորա։
Ոչ հայեցաւ նա 'ի նանրութիւն, և
ոչ 'ի մոլութիւն սուտ։
Բազում արարեր դու տէր ած՟ իմ
զսքանչելիս քո. խորհրդոց քոց՝ ոչ ոք
է որ նման է քեզ։
Պատմեցի և խօսեցայ, և բազում ե֊
ղեն քան զթիւ. ընդ զոհս և ընդ պա֊
տարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հա֊

տատեցեր ինձ. զողջակէզս և զվասն մեղաց ոչ խնդրեցեր։

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ ես. 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ։

Առնել զկամս քո ա՛ծ իմ կամեցայ, և զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ։

Աւետարանեցից զարդարութիւնս քո յեկեղեցիս մեծս. ահա շրթունս իմ ոչ արգելից 'ի քէն։

Տէր դու գիտացեր՝ զի զարդարութիւն քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի իմում, զճըշմարտութիւն քո և զփրկութիւն քո։

Ասացի և ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո, և զճշմարտութիւնս քո 'ի ժողովրդենէ մեծէ։

Այլ դու տէր մի՛ հեռի առներ զգթութիւնս քո յինէն. զի ողորմութիւն քո և ճշմարտութիւն քո յամենայն ժամ ընկալցի զիս։

Շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ էր նոյն թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ոչ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. և սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեաց տէր փրկել զիս, և տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ բառնալ զնա. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվաղակի, որ ասէին ինձ վաշ վաշ։

Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։

Ասասցեն յամ ժամ՝ մեծ է տր, եւ որք սիրեն զփրկութիւնս քո։

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ, տր խորհեա զիս. օգնական եւ պաշտպան իմ ես. եւ դու տր իմ մի յամենար։

Տունք իը։ Գործոյս ծը։

ՍԱՂՄՈՍ Խ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի Դաւիթ։

Երանի որ խորհի զաղքատն եւ զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տր։

Տէր փրկէ զնա եւ կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա 'ի վր երկրի, եւ ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա 'ի մահիճս ցաւոց իւրոց. զամ անկողինս նորա դարձուցանէ 'ի հիւանդութեան նորա։

Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. բժշկ-

կեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ իցէ զի մեռցի, եւ կորիցէ անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զնանրութիւն. խօսէր 'ի սրտի իւրում, եւ ժողովէր զանօրէնութիւնս յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր եւ զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ա̃մ թշնամիք իմ:

Խորհեցան չար 'ի վերայ իմ. բան անօրէնութե̃ եդին 'ի վերայ իմ:

Միթէ որ ննջիցէն, եւ այլ ոչ եւս յաւելուցու յառնել. քանզի եւ այրն խաղաղութե̃ իմոյ, յոր եւ ես յուսացայ:

Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց առնել ինձ խաբէութիւն:

Այլ դու տէր ողորմեա ինձ եւ կանգնեա զիս, եւ ես հատուցից նոցա:

Յայսմ ծանեայ՝ թէ հաճեցար ընդ իս. զի մի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ:

Այլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար, եւ հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան:

Օրհնեալ տէր ա̃ծ իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի:

Տունք ժդ̃:

ՍԱՂՄՈՍ ԽԱ

Ի կատարած . իմաստութիւն որդւոցն Կորխայ . սաղմոս ՚ի Դաւիթ ։

Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց , այնպէս փափաքէ անձն իմ առ քեզ ա՟ծ ։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ա՟ծ , հզօր և կենդանի . երբ եկից երևեցայց երեսացդ ա՟յ ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի . և այն զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ո՞ւր է ա՟ծ քո ։

Զայս որպէս յիշէի , տառապէր յիս անձն իմ . քաջալերէի , զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն ա՟յ ։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան , և ՚ի ձայն բարեկենդանութեան ։

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ , կամ ընդէ՞ր խռովես զիս . յուսա առ ա՟ծ , խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց ա՟ծ է ։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ . վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու , ՚ի Հերմոնէ ՚ի լեռնէ փոքուէ ։

Խորք ՚ի խորոց կարդացին առ քեզ , ՚ի ձայն սահանաց քոց ։

Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո ան-
ցին ՚ի վերայ իմ:
Ի տուէ պատուիրեաց տէր զողորմութի
իւր, ՚ի գիշերի զօրհնութիւն նոր. և
աղօթք իմ առ ա̃ծ վասն կենաց իմոց:
Ասացի ա̃յ՝ ընդունելի իմ ես. ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս. ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես ՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ:
Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին
զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհանա-
պազ, թէ ո՞ւր է ա̃ծ քո:
Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ
ա̃ծ, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց
իմոց ա̃ծ է:

Տուն ժէ:

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ:

Դատ արա ինձ ա̃ծ, և իրաւ արա
ինձ ՚ի դատաստանի իմում:
Յազգէ որ ոչ է սուրբ, ՚ի մարդոյ մե-
ղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս:
Դու ա̃ծ հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռա-
ցար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ՚ի
նեղել թշնամւոյ իմոյ:
Առաքեա տ̃ր զլոյս քո և զճշմարտու-

թ̃ն քո. զի առաջնորդեսցեն ինձ, և
հանցեն զիս 'ի լեառն ս̃բ և 'ի յարկս քո։
Մտից առաջի սեղանոյ ա̃յ առ ա̃ծ, որ
ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ
ա̃ծ ա̃ծ իմ։
Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ
ա̃ծ, խոստովանեսցուք նմա՝ փրկիչ երեսաց
իմոց ա̃ծ է։

Տունք է̃ ։ Գոբղայս Լ̃Գ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԳ

Ի կատարած. իմաստութեան որդւոցն Կոր-
խայ. սաղմոս 'ի դաւիթ ։

Աստուած՝ ականջօք մերովք լուաք,
զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Զգործն զոր գործեցեր յաւուրս նո-
ցա, յաւուրսն առաջինս ։
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս, և
զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զժողո-
վուրդս քո, և հաներ զնոսա ։
Ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին
զերկիր, և ոչ բազուկ նոցա թէ փր-
կեաց զնոսա ։
Այլ աջ քո և բազուկ քո և լոյս ե-
րեսաց քոց, զի հաճեցար դու ընդ նոսա ։

Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ և ա՟ծ իմ,
որ հրամայեցեր զփրկութիւն յակոբայ:
Քև զթշնամիս մեր հարցուք, և ա-
նուամբ քով արհամարհեսցուք զյա-
րուցեալսն 'ի վերայ մեր:
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և
ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս:
Այլ դու փրկեցեր զմեզ 'ի թշնամեաց
մերոց և զատելիս մեր յամօթ արարեր:
Աստուծով պարծեսցուք զօրհանապազ,
և անուան նորա խոստովան եղիցուք
յաւիտեան:
Բայց արդ մերժեցեր և անարգեցեր
զմեզ. և ոչ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր:
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշնա-
միս մեր. և ատելիք մեր յափշտակէ-
ցին զմեզ:
Ետուր զմեզ ո՟պ զոչխար 'ի զենումն,
և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ:
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց
գնոյ. և ոչ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ:
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր և այպն կատականաց
այնոցիկ, որ շուրջ են զմեօք:
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց
'ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց:
Զօր ա՟մ նախատինք իմ առաջի իմ են,

և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։
Ի ձայնէ նախատողէն և չարախօսի,
յերեսաց թշնամւոյն և հալածչի։
Այս ամենայն եկն ՚ի վերայ մեր, և
մեք զքեզ ոչ մոռացաք, և ոչ ստեցաք
ուխտի քում, և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք։
Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճանա-
պարհաց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ
՚ի տեղի չարչարանաց. և ծածկեցին
զմեզ ստուերք մահու։
Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն ա՜յ
մերոյ, կամ ձգեալ իցէ զձեռս մեր
առ աստուածս օտարս։
Սակայն ա՜ծ խնդրէ զայս. զի նա քըն-
նէ զգաղտնիս սրտից մերոց։
Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ.
համարեցաք որպէս զոչխար ՚ի զենումն։
Զարթիր ընդէ՞ր ննջես տէր. արի
և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։
Զմէ՞ դարձուցանես զերեսս քո ՚ի
մէնջ. մոռանաս զաղքատութիւն և
զնեղութիւնս մեր։
Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք
մեր, և յերկիր կցեցան մէջք մեր։
Արի տէր օգնեա մեզ, և փրկեա զմ-
եզ վասն անուան քո։

Տունք իէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԴ

Ի կատարած . փոփոխելոց ժամանակաց , որդւոցն Կորխայ իմաստութեան . սաղմոս օրհնութեան վասն սիրելւոյն :

Բղխեաց սիրտ իմ զբանս բարիս , եւ ասացից զգործս իմ թագաւորի :

Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր դպրի , գեղեցիկ տեսանելով քան զամենայն որդւոց մարդկան :

Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց . վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ ա̃ծ յաւիտեան :

Ած զսուր ընդ մէջ քո հզօր , վայելչութեամբ եւ գեղով քով :

Լարեա ուղղեա եւ թագաւորեա վասն ճշմարտութեան հեզութեան եւ արդարութեան , եւ առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո :

Նետք քո սրեալ են հզօր , եւ ժողովուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին , 'ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի :

Աթոռ քո ա̃ծ յաւիտեանս յաւիտենից , գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո :

Սիրեցեր զարդարութիւն , եւ ատեցեր զանօրէնութիւն :

Վասն այսորիկ օծ զքեզ ա՟ծ ա՟ծ քո իւղով ուրախութեան, առաւել քան զընկերս քո:

Զմուռս և ստաշխն և կասիայ ՚ի զգեստս քումմէ, ՚ի տաճարաց փղոսկրելոց, ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորաց ՚ի պատիւ քո:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ ՚ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Լուր դուստր և տես, խոնարհեցո զունկն քո. մոռա զժողովուրդ քո և զտուն հօր քո, զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո:

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես նմա. և դուստր Ծուրայ երկիր պագցէ նմա. և պատարագօք զերեսս նորա պաշտեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողովրդոց:

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի ՚ի ներքոյ, ՚ի վերջաւորս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա, և զընկերս նորա տարցին նմա:

Ածցեն ցնծութեամբ և ուրախութ՟բ, և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո:

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամե-

նայն երկիր. և յիշեսցի անուն քո ընդ
ամենայն ազգս ազգաց:
Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան
եղիցին առ քեզ յաւիտեան, և յաւի-
տեանս յաւիտենից:

Տունք ժը:

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ

Ի կատարած. որդւոցն Կորխայ ՚ի վերայ
գաղտնեաց:

Աստուած մեր ապաւէն և զօրութի՛ւ.
օգնական ՚ի վերայ նեղութեանց, որ
գտին զմեզ յոյժ:
Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի
խռովել երկրի, ՚ի փոխել լերանց ՚ի
սիրտ ծովու:
Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա.
խռովեցան լերինք ՚ի զօրութենէ նորա:
Գնացք գետոց ուրախ առնեն զքա-
ղաքն այ. և սուրբ արար զյարկս իւր
բարձրեալն:
Ած ՚ի մէջ նոցա, և նոքա մի սասանեսս-
ցին. օգնեսցէ նոցա ած ՚ի վաղորդայնէ
մինչև ՚ի վաղորդայն:
Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհե-
ցան թագաւորութի՛ք. ետ ձայն իւր
բարձրեալն, և խռովեցաւ երկիր:

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ․ ընդունելի
է մեր ա՟ծ յակոբայ։

Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ, որ արար
զնշանս և զարուեստս 'ի վերայ երկրի։

Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մինչ 'ի
ծագս երկրի․ զաղեղունս փշրեաց,
զզէնս խորտակեաց, և զասպարս այ-
րեաց հրով։

Կանխեցէք և ծաներուք, զի ես եմ
ա՟ծ․ բարձր եղէց 'ի հեթանոսս, և
բարձրացայց 'ի վերայ երկրի։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ․ ընդունելի
է մեր ա՟ծ յակոբայ։

Տունք ժա։ Գործոյս ծէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԶ

Ի կատարած․ վասն որդւոցն կորխայ․ սաղմոս
'ի դաւիթ։

Ծափս հարէք ամենայն հեթա-
նոսք, աղաղակեցէք առ ա՟ծ 'ի ձայն
ցնծութ՟ե։

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր
մեծ 'ի վերայ ա՟մ երկրի։

Հնազանդ արար զժողովուրդս ը՟ մեզ,
և զհեթանոսս 'ի ներքոյ ոտից մերոց։

Ընտրեաց զմեզ իւր 'ի ժառանգու-
թիւն, գեղեցկութեանցն յակոբայ՝
զոր և սիրեաց։

Համբարձաւ ա՟ծ օրհնութ՟բ, և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ ՚ի վ՟ր ամ՟ երկրի ա՟ծ է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ։

Թագաւորեաց ա՟ծ ՚ի վ՟ր հեթանոսաց. ա՟ծ նստաւ յաթոռ սրբութ՟ե իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ ա՟ծ աբրահամու, զի ա՟յ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

Ցունք Թ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԷ

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն կորխայ. երկրորդ շաբաթու։

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քաղաքն ա՟յ մերոյ, ՚ի լերան սուրբ նորա։

Հաստատմամբ ցնծացէ ցնծութ՟բ ամենայն երկիր. լերինք սիովնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորի մեծի։

Ա՟ծ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի, ՚ի ժամանակի որպէս օգնական լինէր նմ՟ա։

Հաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անցին ՚ի միասին։

Նոքեանք տեսին այսպէս և զարմա-

ցան. խռովեցան սասանեցան, և դողումն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք ածն 'ի ծննդեան, 'ի հողմ սաստիկ փշրեսցէ զնաւս 'ի Թարսիս։

Որպէս լուաք, սոյնպէս և տեսաք 'ի քաղաք տեառն զօրութեանց՝ 'ի քաղաք այ մերոյ։

Ած հիմունս արկ նմա յաւիտեան. ընկալաք Ած զողորմութիւն քո 'ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Ըստ անուան քում, սոյնպէս և օրհնութիւն քո ընդ ամենայն տիեզերս. և արդարութե՟ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիոնի. և ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարուք զսիոնիւ, պաշարեցէք զնա և պատմեցէք զաշտարակս նորա։

Դիք զսիրտս ձեր 'ի վերայ զօրութեան նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա, զի պատմել կարասջիք յազգ յազգ։

Սա է Ած, Ած մեր յաւիտեանս յաւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան։

Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԸ

Ի կատարած որդւոցն Կորխայ . սաղմոս օրհ-նութե՛ 'ի դաւիթ :

Լուարուք զայս ամ՛ ազգք . ունկնդիր լերուք ամենեքեան , որք բնակեալ էք յաշխարհի :

Ծնունդք երկրի եւ որդիք մարդկան , 'ի միասին մեծամեծք եւ տնանկք :

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի՛ , եւ խորհուրդք սրտի իմոյ զհանճար :

Խոնարհեցուցից յառակս զունկն իմ . բացից զառակս օրհնութեամբ 'ի սկզբանէ :

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ՝ ես յաւուր չա-րի . զի անօրէնութիւնք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինեւ :

Յուսացեալք 'ի զօրութի՛ իւրեանց , 'ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց պարծեսցին :

Եղբայր ոչ փրկէ՝ եւ ոչ փրկէ մարդ , եւ ոչ տայ ա՛յ զփրկանս իւր , եւ ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ .

Աշխատեսցի յաւիտեան , եւ կեցցէ մինչ իսպառ , եւ ոչ տեսցէ զապակա-նութիւն :

Յորժամ տեսցէ՝ թէ իմաստունք մե-

ռանին, 'ի միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն, և թողցեն օտարաց զմեծութիւն իւրեանց ։

Գերեզմանք տունք նց եղիցին յաւիտեան, և յարկք նոցա ազգէ մինչև յազգ. և կարդասցեն անուանք նոցա 'ի հողս իւրեանց ։

Մարդ 'ի պատուի էր և ոչ իմացաւ, հաւասարեաց անասնոց անբանից և նմանեաց նոցա ։

Այս ճանապարհ է գայթագղութեան նոցա նոցին. յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց հաճեսցին ։

Որպէս խաշն 'ի դժոխս մատնեսցին, և մահ հովուեսցէ զնոսա. և տիրեսցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս ։

Օգնութիւնք նոցա մաշեսցին 'ի դժոխս, և 'ի փառաց իւրեանց անկցին ։

Բայց սակայն ած փրկեսցէ զանձն իմ 'ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդունիցի զիս ։

Մի երկնչիր յորժամ մեծանայ մարդ, և յորժամ բազում լինին փառք տան նորա ։

Զի ոչ թէ 'ի մեռանել իւրում առցէ ընդ իւր զամ. և ոչ թէ իջցեն փառք տան նորա ընդ նմա ։

Եւ անձն նորա 'ի կենանս իւրում օրհ-
նեսցի. խոստովան եղիցի քեզ՝ յորժամ
բարի արասցես դու նմա։
Մտցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց.
մինչեւ յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ։
Մարդ 'ի պատուի էր եւ ոչ իմացաւ,
հաւասարեաց անասնոց անբանից եւ
նմանեցաւ նոցա։

Տունք Ի։ Գորղայս ԽԸ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԹ

Սաղմոս 'ի դաւիթ։

Աստուած աստուածոց տէր խօսեցաւ,
կոչեաց զերկիր յարեւելից մինչեւ 'ի
մուտս արեւու։
Ի սիոնէ մեծվայելչութիւն փրկու-
թեան գեղոյ նորա։
Ած մեր յայտնապէս եկեսցէ, եւ ած
մեր մի՛ դադարեսցէ։
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի, եւ
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։
Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ եւ զեր-
կիր 'ի դատել զժողովուրդ իւր, ժո-
ղովել առ ինքն զսուրբս իւր, եւ որք
դնեն զպատարագս ուխտից 'ի վերայ
սեղանոյ նորա։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն
նորա, զի ած դատաւոր է։

Լուր ժողովուրդ իմ և խօսեցայց ընդ քեզ, և իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից. զի ա՟ծ ա՟ծ քո ես եմ։

Ոչ թէ վասն պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յամենայն ժամ։

Ոչ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ զուարակս, և ոչ 'ի հօտից քոց նոխազս։

Իմ է ամենայն գազան անտառի, երէ լերանց և ամենայն անասուն։

Գիտեմ ես զամենայն թռչունս երկնից. գեղեցկութիւն վայրի ընդ իս է։

Թէ քաղցեայց, քեզ ինչ ոչ ասացից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։

Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց, և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։

Մատո ա՟յ պատարագ օրհնութեան. կատարեա բարձրելոյն զուխտս քո։

Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութե՟ քո. ես փրկեցից զքեզ, և դու փառաւորեսցես զիս։

Սակայն մեղաւորին ասէ ա՟ծ. իսկ դու ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդարութի՟ իմ, կամ առնուս զուխտս իմ 'ի բերան քո։

Զի դու ատեցեր զխրատ իմ. մերժեցեր և յետս ընկեցեր զամենայն բանս բերանոյ իմոյ։

Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր ընդ նմա, և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո։

Բերան քո յաճախէր զչարութիւն, և լեզու քո նիւթէր զնենգութիւն։

Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր, և ՚ի վերայ որդւոյ մօր քո դնէիր զգայթագղութիւն։

Զայս ամենայն արարեր, և լռեցի քեզ. կարծեցեր անօրէնդ ՚ի մտի քում, թէ և ես քեզ նմանիցեմ։

Յանդիմանեցից և կացուցից զայս ամենայն առաջի քո. իմացարուք ամենեքեան՝ որոց մոռացեալ իցէ զա̃ծ։

Գուցէ երբէք յափշտակիցէք, և ոչ ոք իցէ՝ որ փրկիցէ։

Պատարագ օրհնութեան փառաւոր արասցէ զիս. և անդ է ճանապարհ, ուր ցուցից նմա զփրկութիւն ա̃յ։

Տունք իգ̃։

ՍԱՂՄՈՍ Ծ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի դաւթի. ՚ի ժամանակի զի եկն առ նա նաթան մարգարէ, երբև զի մտեալ էր նա առ բերսաբէէ։

Ողորմեա ինձ ա̃ծ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան

քում ջնջեա զանօրէնութ՟իս իմ:
Առաւել լուա զիս յանօրէնութ՟է իմմէ,
և ՚ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս:
Զանօրէնութ՟իս իմ ես ինձէն գիտեմ.
և մեղք իմ առաջի իմ են յա՟մ ժամ:
Քեզ միայն մեղայ տէր, և չար առաջի
քո արարի:
Որպէս արդար եղիցես ՚ի բանս քո և
յաղթող ՚ի դատել քեզ:
Անօրէնութ՟բ յղացայ, և ՚ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ:
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս իմաստութ՟բ
քով յայտնեցեր ինձ:
Ցօղեա յիս մշտկաւ, և սուրբ եղէց.
լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:
Լսելի արա ինձ զցնծութիւն և զուրա-
խութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ
տառապեալք:
Դարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց, և
զա՟մ անօրէնութ՟իս իմ քաւեա յինէն:
Սիրտ ս՟բ հաստատեա յիս ա՟ծ, և հոգի
ուղիղ նորոգեա ՚ի փորի իմում:
Մի ընկենուր զիս տէր յերեսաց քոց,
և զհոգի քո ս՟բ մի հաներ յինէն:
Տուր ինձ ցնծութ՟ի փրկութ՟ե քոյ, և հո-
գւով պետութ՟ե քոյ հաստատեա զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո․ և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա զիս յարենէ ա͞ծ ա͞ծ փրկութեան ի͞մյ․ ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։
Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք․ բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։
Պատարագ ա͞յ հոգի խոնարհ․ զսիրտ սուրբ և զհոգի խոնարհ ա͞ծ ոչ արհամարհէ։
Բարի արա տէր կամօք քովք սիոնի, և շինեսցին պարիսպք երուսաղեմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան․ ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

Տունք Ի։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԱ

Ի կատարած իմաստութեան, սաղմոս 'ի դաւթէ․ 'ի ժամանակին ուր եկն դովեկ եդովմայ, պատմեաց սաւուղայ, թէ ահաւասիկ դաւիթ 'ի տուն աքիմելէքայ է։

Զի՞ պարծիցի 'ի չարութեան հզօր՝ զանօրէնութիւն․ զօրհանապազ զանխրա-

ութիւն խորհեցաւ 'ի լեզուի իւրում:

Որպէս ածելի սուր՝ սրեաց զնենգութիւն, սիրեաց զչարութիւն քան զբարութիւն, զանօրէնութիւն քան զխօսս արդարութեան:

Սիրեաց նա զա̃մ խօսս կործանման, և զլեզուս նենգաւորս:

Վասն այսորիկ ա̃ծ կործանեսցէ զնա իսպառ. խլեսցէ և հանցէ զնա յարկաց իւրոց, և զարմատս նորա յերկրէն կենդանեաց:

Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնովաւ ծիծաղեսցին և ասասցեն:

Նայս այր է, որ ոչ արար զա̃ծ իւր օգնական. այլ յուսացաւ սա 'ի բազում մեծութիւն իւր, և զօրացաւ 'ի նանրութեան իւրում:

Նայլ ես որպէս ձիթենի պտղալից 'ի տան ա̃յ. յուսացայ յողորմութիւն ա̃յ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Խոստովան եղէց քեզ յաւիտեան, զի արարեր. և համբերից անուան քում, զի քաղցր ես առաջի սրբոց քոց:

Տունք Է: Գոբղայս ԾԲ:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԲ

Ի կատարած. վասն մաղաղեթայ. իմաստու-
թեան 'ի Դաւթի:

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ
ոչ գոյ ա̃ծ. ապականեցան և պղծեցան
յանօրէնութե̃ իւրեանց. և ոչ ոք է որ
առնէ զքաղցրութիւն:

Ա̃ծ յերկնից հայեցաւ յամենայն որդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք իմաս-
տուն՝ որ խնդրիցէ զա̃ծ:

Ամենեքեան խոտորեցան 'ի միասին, և
անպիտանացան:

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ ոք մին-
չև 'ի մի:

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որ
գործեն զանօրէնութիւն:

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ ըստ կե-
րակուր հացի, և առ ա̃ծ ոչ կարդա-
ցին:

Անդ երկիցեն երկիւղ՝ ուր ոչ իցէ եր-
կիւղ. զի ա̃ծ ցրուեսցէ զոսկերս մար-
դահաճոյից:

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, զի ա̃ծ ա-
նարգեաց զնոսա:

Ո՞ տացէ 'ի սիոնէ զփրկութիւ իսրայե-
լի. 'ի դարձուցանել տ̃ն զգերութիւն

ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ,
և ուրախ եղիցի իսրայէլ:

Տունք Թ:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԳ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան 'ի Դաւթի. 'ի ժամանակի գալ Զիփացւոցն, և ասեն ցՍաւուղ՝ ահաւասիկ Դաւիթ թագուցեալ կայ առ մեզ:

Աստուած յանուն քում կեցո զիս,
և 'ի զօրութե̃ քում իրաւ արա ինձ:
Տ̃ր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ:
Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց:
Ահա ա̃ծ օգնական իմ, և տէր ընդունելի հոգւոյ իմոյ:
Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիս իմ,
ճշմարտութե̃ք քով սատակեա զնոսա:
Կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. խոստովան եղէց անուան քում տէր, զի բարի է:
Յա̃մ նեղութե̃ իմմէ փրկեցեր զիս. և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Տունք Է:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԴ

Ի կատարած ․ ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան ․ սաղմոս 'ի Դաւիթ ։

Ունկն դիր ա̃ծ աղօթից իմոց, և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ։

Նայեա առ իս և լուր ինձ, զի տրտմեցայ ես 'ի հանճարանալ իմում, և խռովեցայ ։

Ի ձայնէ թշնամւոյն և 'ի նեղել մեղաւորին խոտորեցան յիս անիրաւութի̃ւ, բարկութ̃բ ոխս պահէին ինձ ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ 'ի վերայ իմ։

Ահ և դողումն եկն 'ի վերայ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար ։

Ասէի, տայր ոք ինձ թևս որպէս զաղաւնւոյ՝ զի թռչէի վերանայի, և հեռացեալ դադարէի յանապատի ։

Ակն ունէի ա̃յ՝ որ փրկէր զիս 'ի կարճմտութ̃է, 'ի զայրանալոյ, 'ի մրրկեալ նեղութ̃է ։

Ընկղմ տէր և բաժանեա զլեզուս նոցա ․ զի̀ տեսի զանօրէնութիւն և զհակառակութիւն 'ի քաղաքի ։

Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն ըզպարսպօք նորա անօրէնութիւնք ․ չա-

րիք և մեղք են 'ի մէջ նոցա. և ոչ պակասեաց 'ի հրապարակաց նոցա վաշխ և նենգութիւն ։

Զի թէ թշնամին նախատեալ էր, համբերէի արդեօք. կամ ատելին մեծաբանեալ էր 'ի վերայ իմ, թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ ։

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ ։

Ըպաքէն 'ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբանութեամբ 'ի տան ա̃յ ։

Եկեսցէ մահ 'ի վերայ նց̃, և կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս. զի չարութիւն է 'ի բնակութեան նոցա և 'ի մէջ նց̃ ։

Ես առ ա̃ծ կարդացի. և լուաւ ինձ յերեկոյս, 'ի վաղորդայն և 'ի հասարակ աւուր ։

Պատմեցի և ասացի, և լուիցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ խաղաղութբ̃ զանձն իմ 'ի մերձաւորաց իմոց, զի կարեօք հասին 'ի վերայ իմ ։

Լուիցէ ա̃ծ և խոնարհ արասցէ զնս̃, որ յառաջն է քան զյաւիտեանս ։

Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան յա̃յ ։

Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցանել

նոցա. և աղեղն պշրեսցին զօրէնս նոցա։
Բաժանեսցան 'ի սրտմտութենէ երեսաց
նորա. և եհաս 'ի սիրտս նոցա։
Ակակուղ էին բանք նոցա քան զձէթ,
և նոքեանք որպէս սլաք։
Ընկեա 'ի տէր զհոգս քո, և նա կե-
րակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան
սասանութիւն արդարոց։
Դու ա̃ծ իջուսցես զն̃ս 'ի գուբ ապա-
կանութե̃. արք արիւնահեղք և նեն-
գաւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս
իւրեանց. այլ ես 'ի քեզ տ̃ր յուսացայ։

Տունք ԻԴ։ Գողղայս ԼԲ։

Կանոնս Գողղայս Է։ Սաղմոս ԺԹ։ Տունք ՃԻ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԵՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Բ. Օրինաց ԼԲ։

Զի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութենէ
իմմէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս
ներքինս։
Կերիցէ զերկիր և զամենայն բոյս եր-
կրի նոցա. վառեսցին հրով, բորբոքես-
ցին հիմունք լերանց նոցա։
Կուտեցից զչարիս ա̃մ 'ի վերայ նոցա,
և նետիւք իմովք սպառեցից զնոսա։

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովոյ . գա-
զանաբեկ գեշ անկեալ ո՟մ Թռչնոց
երկնից :

Նետս առանց բժշկութեան արձակեցից
'ի վերայ նոցա՝ զգազանս անապատի,
որ այսր և անդր քարշեսցեն զնոսա
ընդ երկիր :

Արտաքուստ մանկահատորս արասցէ
զնոսա սուր, և 'ի ներքուստ շտեմա-
րանաց նոցա անտի արհաւիրք ահից :

Զերիտասարդս կուսանօք հանդերձ,
և զողղայս հաստատելօք ծերովք հան-
դերձ :

Ասացի թէ ցրեցից զնո . և դադարե-
ցուցից զյիշատակս նոցա յազգաց :

Թէ ոչ վասն բարկութեան սրտմտութեան
թշնամեաց . զի մի երկայնակեացք ե-
ղիցին, և մի բարձրասցին հպարտա-
ցեալ թշնամիքն, և ասասցեն :

Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր . և ոչ տ՟ր ա՟ծ արար զայս ա՟մ :

Զի ազգ մի խորհրդակորոյս են նոքա .
և ոչ գոյ 'ի նոսա իմաստութիւն, և ոչ
խորհեցան 'ի միտ առնուլ զայս ամե-
նայն . և արդ ընկալցին զամօթ յանձինս
իւրեանց :

Զարմանք մի մեծ այս են . զիա՛րդ մի

զհազարս հալածեսցէ, կամ երկուք
զբիւրս չարժեսցեն ։
Թէ ոչ տեառն ա̃յ մատնեալ էր զնոսա,
և տուեալ իցէ զնոսա 'ի ձեռս թշնա-
մեաց նոցա ։
Զի ոչ են դիք նոցա որպէս զա̃ծ մեր.
այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք ։
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և
տունկ նոցա 'ի գոմորայ ։
Խաղող նոցա խաղող դառնութե̃, և
ողկոյզ նոցա 'ի դառնութեան լեղւոյ ։
Սրտմտութիւն քարկութեան վիշապաց
գինի նոցա. սրտմտութիւն իժից՝ ան-
հնարին սաստիկ բժշկութեան ։
Ո՞չ այս ամենայն ժողովեալ է առ իս, և
կնքեալ պահի 'ի գանձի իմում ։
Յաւուր վրիժուց հատուցման հատու-
ցից նոցա, 'ի ժամանակի յորում հարցի
զքարի ոտն նոցա ։
Մե՛րձ է օր կորստեան նոցա. հասեալ
է պատրաստութի̃ք ո̃ր 'ի վերայ նոցա ։
Դատէ տէր զժողովուրդ իւր, և 'ի ծա-
ռայս իւր մխիթարի ։
Զի եսես զնոսա լքեալս, լուծեալս և
մատնեալս 'ի գերութիւն ։
Եւ ասիցէ տէր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք 'ի նոսա.

զորոց զՃարպ սպանդիցն ուտէիք, և
ըմպէիք զգինի զոհիցն ։
Արդ յարիցեն օգնեսցեն, և եղիցին
ձեզ թիկունք ։

ՆՈՐԻՆ ՄՈՎՍԵՍԻ

Ծանիրուք և տեսէք՝ զի ես եմ, և
ոչ գոյ այլ ա՟ծ բաց յինէն ։
Ես սպանանեմ, և ես կեցուցանեմ·
հարկանեմ, և ես բժշկեմ· և ոչ ոք իցէ՝
որ հանիցէ զձեզ 'ի ձեռաց իմոց ։
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ· եր-
դուայ աջով իմով և ասացի՝ թէ կեն-
դանի եմ ես յաւիտեան ։
Սրեցից ո՟պ փայլակն զսուսեր իմ· և 'ի
խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ։
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց ի-
մոց · և ատելեաց իմոց հատուցից զհա-
տուցումն նոցա նոյին ։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նոցա ·
և սուր իմ կերիցէ միս, յարենէ վի-
րաւորելոց գերելոց գլխոց իշխանաց՝
թշնամեաց նոցա ։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ · և եր-
կիր պագցեն նմա ամենայն որդիք ա՟յ ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժո-
ղովրդեան նորա · և զօրացուսցեն զնա

ամենայն հրեշտակք ոյ ։
Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան որ-
դւոց նորա . հատուցումն թշնամեաց
նորա հատուցաւ նորա ։
Հատուցումն ատելեաց նորա հատու-
ցաւ նորա . սրբեսցէ տէր զերկիր ժո-
ղովրդեան իւրոյ ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Դու ես տէր մեր, դու ես քս փրկիչ
մեր, զքեզ օրհնեն անձինք մեր ։
Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ ան-
արատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի
քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղա-
չանս մեր, և կեցո զմեզ ։

Քարոզ և աղօթք Սբ նախանձնոր և
Խոստովան կանանցն ։

Վասն ուղղելոյ զգնացս մեր 'ի ճանա-
պարհս խաղաղութե, զտէր աղաչես-
ցուք ։ Տէր ողորմեա ։
Վասն ցրելոյ 'ի մէնջ զամենայն խոր-
հուրդս չարին, զտէր աղաչեսցուք ։
Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս և առաքինի վարս, զտէր աղ ։

Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ, զՏէր աղա։

Վասն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զՏր̃ աղա։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճըշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի Քն̃ ննջեցին, զՏէր աղաչեսցուք։

Եւ ես միաբան վասն ճշմարիտ և այլն։

Զանձինս։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամենայն արարածոց երևելեաց և աներևութից։ Առ Քեզ կարդամք յամ ժամ. զի ընդ ամենայն տեղիս է տէրութիւն Քո, և արքայութիւն Քո ամենեցուն տիրէ։ Շնորհեա մեզ երկիւղիւ ՚ի պաշտօն Քո կանխել հանապազ. սիրել զՔեզ ՚ի բոլոր սրտէ և ՚ի բովանդակ մտաց, և յամենայն զօրութենէ մերմէ պահել զպատուիրանս Քո։ Համբառնալ առ Քեզ զձեռս մեր ՚ի սրբութիւն առանց բարկութեան և երկմտութեան. և գտանել ՚ի Քէն զշնորհս և զողորմութիւն, և զառա-

քննասէր գործոյն յաջողութ՟ի ։ Վասն
զի դու ես տէր կենաց և ա՟ծ ողորմու-
թեանց . և քեզ վայելեն փառք իշխա-
նութ՟ի և պատիւ այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։
Աստուծոյ երկրպագեսցուք ։

Քում ամենազօր և յաղթող տէրու-
թեանդ կրկնի ամենայն ծունր յերկր-
պագութիւն, և փառաւորի յամենե-
ցունց թագաւորութիւն քո ։ Նայեա
յերկրպագութիւնս մեր, և ուսո մեզ
առնել զարդարութ՟ի ճշմարտութեան ։
Վասն զի դու ես աստուած խաղաղու-
թեան, որ բարձեր զթշնամութիւն 'ի
միջոյ, և արարեր խաղաղութիւն յեր-
կինս և յերկրի . հեռաւորաց և մեր-
ձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պար-
գևս քոյին բարեաց ։ Որում և զմեզ
մեծի շնորհացդ արժանի արասցես՝
դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս
քո, աստուած մեր և տէր մեր և փր-
կիչ յիսուս քրիստոս ։ Որ ես օրհնեալ
ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ այժմ

և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ․
ամէն ։

Աղօթք ։

Յերգս օրհնութե՟ և 'ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս՟բ հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ․ ամէն ։

Օրհնեալ տէր մեր յս՟ քս՟ ․ ամէն ։
Հայր մեր որ ։

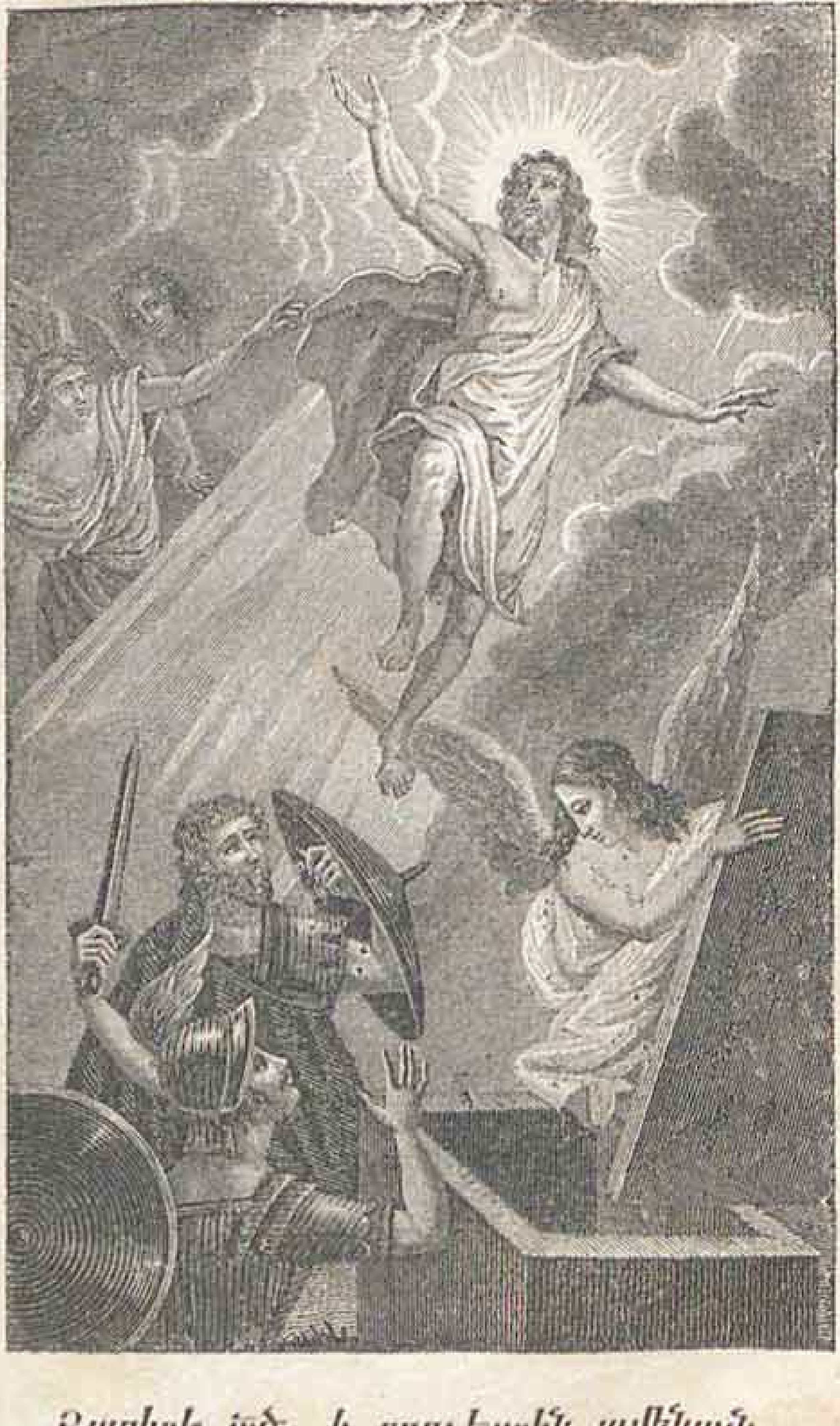

Յարիցէ ած, և ցրուեսցին ամենայն
թշնամիք նորա ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԵ

Ի կատարած . վասն ժողովրդեանն, որ ՚ի սրբոյն հեռացեալ էին . ՚ի ժամանակի զի կալան զնա այլազգիքն ՚ի Գէթ : Յարձանագիր . սաղմոս ՚ի Դաւիթ :

Ողորմեա ինձ Աստուած, զի կոխեաց զիս
մարդ : զօրհանապազ պատերազմունք
նեղեցին զիս :
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանա-
պազ . բազումեղեն՝ որք մարտնչէին ընդ
իս ՚ի բարձանց :
Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի ՚ի Տէր յու-
սացայ . աստուծով գովեցից զբանս իմ.
յԱստուած յուսացայ՝ և ոչ երկեայց, զի՞ ա-
րասցէ ինձ մարդ :
Օ օրհանապազ զբանս իմ անարգեցին .
զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարու-
թեան :
Պանդուխտք եղիցին, և թաքթա-
քուրք շրջեսցին . նոքա զարշապարս
իմում սպասեսցեն, որպէս և սպասէին
անձին իմոյ :

Որպէս առ ոչինչ մերժեցես զնոսա. բարկութեամբ զժողովուրդս հնազանդեցուցես։

Ա̅ծ զկեանս իմ պատմեցից քեզ. եդիր զարտասուս իմ առաջի քո, որպէս խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց, յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի ա̅ծ իմ ես դու. զա̅ծ օրհնեցից 'ի բանս իմ, և զՏ̅ր գովեցից 'ի խօսս իմ. յա̅ծ յուսացայ և ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Յինէն են ուխտք իմ, զոր տաց քեզ օրհնութիւն ա̅ծ ա̅ծ իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ. զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ 'ի գայթագղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի ա̅ն յերկրին կենդանեաց։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԶ

Ի կատարած մի՛ ապականեր. 'ի դաւթի յարձանագիր. 'ի ժամանակի ուր փախուցեալ էր նա յերեսաց սաւուղայ յայրի անդ։

Ողորմեա ինձ ա̅ծ՝ ողորմեա ինձ, զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց, մինչև անցցէ անօրէնութիւն :

Աղաղակեցից առ Ա՟ծ բարձրեալ, առ Ա՟ծ բարերար իմ:

Առաքեաց յերկնից, և կեցոյց զիս. ետ 'ի նախատինս, որ կոխէին զիս :

Առաքեաց Ա՟ծ զողորմութիւն և զճշմարտութիւն իւր. և փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ գազանաց, զի ննջէի ես խռովեալ:

Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց զէն և նետք են, և լեզուք նոցա որպէս սուր սուսերի:

Բարձրեալ ես դու յերկինս Ա՟ծ, և յամենայն երկրի են փառք քո :

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և անկան ինքեանք 'ի նոյն :

Պատրաստ է սիրտ իմ Ա՟ծ, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք :

Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոսիւք և օրհնութեամբ. և ես զարթեայց առաւօտուց :

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս տ՟ր, և սաղմոս ասացից քեզ յազգս :

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմութի՛ն քո, մինչեւ յամպս ճշմարտութի՛ն քո ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՛ծ, եւ յամենայն երկրի են փառք քո ։

Տունք ԺԳ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԷ

Ի կատարած․ մի՛ ապականեր․ յարձանագիր․ սաղմոս 'ի դաւիթ ։

Թէ արդարեւ զարդարութի՛ խօսէիք, եւ ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան ։
Քանզի եւ արդ խակ 'ի սրտի ձերում զանօրէնութի՛ գործէիք յերկրի․ անիրաւութի՛ ձեռք ձեր նիւթեն ։
Օտար եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ․ խաբեցան յարգանդէ, եւ խօսեցան սուտ ։
Բարկութիւն նոցա ըստ նմանութե՛ օձի․ որպէս իժի եւ քարբի, զի խցեալ է զականջս իւր ։
Զի մի լուիցէ նա զձայն թովչի ձայնարկի, եւ մի առցէ դեղ 'ի դեղատուէ իմաստնոյ ։
Ա՛ծ փշրեսցէ զատամունս նոցա 'ի բերանս իւրեանց․ եւ զժանիս առիւծուց խորտակեսցէ տէր ։
Անարգ եղիցին նոքա ո՛պ ջուր՝ զի հեղու․ 'ի լարել աղեղան նո՛ տկարասցին

որպէս մոմ՝ զի հալի, և սատակեսցին ։
Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև, մինչ-
չև ՚ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց .
որպէս զմնիկ բարկութեամբ կենդա-
նւոյն կլզցէ զնոսա ։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ
զհատուցումն . և զձեռս իւր լուասցէ
յարեան մեղաւորի ։
Այլ ասասցէ մարդ . թէ արդարև գոյ-
ցէ պտուղ արդարոյ, և է Աստուած որ դատի
զնոսա յերկրի ։

Տունք Ժ ։ Գ.որղայս ՃԺ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԸ.

Ի կատարած . մի ապականեր . յարձանագիր . ՚ի
ժամանակին զի առաքեաց Սաւուղ, և պաշա-
րեաց զտուն նորա, զի սպանցէ զնա . սաղմոս
՚ի Դաւիթ ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց Աստուած,
յայնցանէ որ յարուցեալ են ՚ի վերայ
իմ, ապրեցո զիս ։
Փրկեա զիս յայնցանէ, որք գործեն զա-
նօրէնութիւն . յարանց արիւնահեղաց
ապրեցո զիս ։
Որսալ զանձն իմ կամեցան, և հասին
՚ի վերայ իմ հզօրք ։
Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք . առանց

մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ ։
Զարթիր ընդ առաջ իմ, և տես դու
Տ̃ր զօրութեանց Ա̃ծ Իսրայէլի ։
Նայեաց և այց արա ա̃մ հեթանոսաց.
մի ողորմիր ամենեցուն, որք գործեն
զանօրէնութիւն ։
Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին ո̃պ
շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ ։
Նոքա զողանջեսցեն բերանովք իւրեանց,
և սուր է ՚ի շրթունս նոցա ։
Իսկ արդ ո՞վ լուաւ զայս. զի դու Տէր
ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհամարհեսցես զա̃մ հեթանոսս ։
Զզօրութի̃ իմ առ քեզ պահեսցից, զի
Ա̃ծ օգնական իմ է ։
Ա̃ծ իմ, ողորմութիւն նորա կանխեսցէ առ իս. և Ա̃ծ իմ ցոյց ինձ ՚ի
թշնամիս իմ ։
Մի սպանաներ զնոսա, զի մի մոռասցին
զժողովուրդս քո ։
Ցրուեա զնոսա զօրութեամբ քով,
և ընկձեա զնոսա, զի դու ես պաշտպան
իմ Տէր ։
Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց
նոցա, ըմբռնեսցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց ։
Յանէծս և ՚ի ստութիւն պատմեսցին .

՚ի կատարածի բարկութեան սպառես֊
ցին, և մի՛ գոցին։

Գիտասցեն՝ զի ա̃ծ տիրէ յակովբայ և
ա̃մ ծագաց երկրի։

Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին որ֊
պէս շունք, և շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա սփռեսցին յուտել. ապա թէ ոչ
յագեսցին, տրտնջեսցեն։

Ես օրհնեցից զօրհնութիւնս տ̃ն, և
ցնծացայց առաւօտուց յողորմութեան
քում։

Զի եղեր իմ պաշտպան և տուն ա֊
պաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ օգ֊
նական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա̃ծ ապաւէն
իմ. ա̃ծ ողորմութ̃ե իմոյ։

Տունք ի̃ա։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԹ

Ի կատարած. վասն այլայլելոց ժամանակաց ա֊
տասմանէ. ՚ի ժամանակի ուր հրձիգ արար նա
զՄիջագետս և զԱսորեստանն Սոփաղայ, և ՚ի
դարձին հարկանէր Յովաբ զՁորն աղտից յերկո֊
տասան հազարս։ Յարձանագիր. սաղմոս ՚ի
Դաւթէ։

Ա̃ծ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ.
բարկացար, և գթացիր ՚ի մեզ։

Սարժեցեր զերկիր, և խռովեցուցեր
զնա. բժշկեա զհարուածս նորա, զի
սասանեցաւ։

Ցուցեր ժողովրդեան քում խստութիւն.
և ետուր ըմպել մեզ զգինի յիմարութեան։

Ետուր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապ-
րեսցին յերեսաց աղեղան։

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո ա-
ջով քո, և լուր մեզ։

Ած խօսեցաւ ՚ի սրբուէ իւրմէ. բարձր
եղէց, բաժանեցայց զսիւքէմ, և զհո-
վիտն յարկաց չափեցից։

Իմ է գաղաադ, և իմ է մանասէ. եփ-
րեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ աւազան
յուսոյ իմոյ։

Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն։

Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր, կամ ո՞
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմէ։

Եթէ ոչ դու Ած, որ մերժեցեր զմեզ,
և ոչ ելեր Ած ընդ զօրս մեր։

Տուր մեզ օգնութիւն ՚ի նեղութեան, զի
ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ։

Աստուծով արասցուք զօրութիւն. և
նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝ որ նե-
ղեն զմեզ։

Տունք ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ Կ

Ի կատարած ընդ օրհնութեան · սաղմոս ՚ի դաւիթ։

Լուր ած աղօթից իմոց, նայեա տէր յաղօթս իմ։

Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ քեզ, մինչ ՚ի վաստակել սրտի իմոյ։

Ի վիմէ բարձր արարեր զիս · առաջնորդեցեր ինձ, և իմ եղեր յոյս, և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն։

Բնակեցայց ՚ի յարկս քո յաւիտեան, և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց։

Դու ած լուար աղօթից իմոց · ետուր ժառանգութիւն, որք երկնչին յանուանէ քումմէ։

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի ամաց նորա, աւուրս ազգաց մինչև յազգս նորա։

Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի այ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն, որք խնդրեսցեն ՚ի նմանէ։

Նոյնպէս սաղմոս ասացից քեզ յաւիտեանս յաւիտենից, և տաց քեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ։

Տունք Է։ Գործոյ ԽԹ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ

Ի կատարած. 'ի վերայ Իդիթունեայ. սաղմոս 'ի Դաւիթ։

Բայց միայն ա̃յ հնազանդ լեր անձն իմ, զի 'ի նմանէ է ինձ փրկութիւն։
Նա է ա̃ծ իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, զի մի սասանեցայց առաւել։
Մինչև յե՞րբ յառնէք 'ի վերայ մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան, որպէս յորմոյ թիւրելոյ և 'ի ցանկոյ մերժելոյ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն, և ընթացան 'ի ծարաւ իւրեանց։
Բերանովք իւրեանց օրհնէին, և սրտիւք անիծանէին։
Բայց սակայն ա̃յ հնազանդ լիցի անձն իմ, զի 'ի նմանէ է ինձ համբերութի̃։
Նա է ա̃ծ իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ զի մի սասանեցայց։
Յա̃յ է զօրութիւն իմ և փառք իմ. ա̃ծ օգնութե̃ իմոյ, յոյս իմ է առ ա̃ծ։
Յուսացարուք 'ի նա ա̃մ ժողովք ժողովրդոց. սփռեցէք առաջի նորա զսիրտս ձեր, զի ա̃ծ օգնական է մեր յաւիտեանս ժամանակաց։
Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-

կան. սուտ են որդիք մարդկան. 'ի կշ-
ռիս իւրեանց մեղանչեն, և նոքեանք
յունայնութե՟ են 'ի միասին :

Մի՛ յուսայք յանիրաւութի՟, յափշտա-
կութեան մի՛ ցանկայք. և մեծութիւն
թէ առնու դայցէ, մի՛ յօժարեսցին
սիրտք ձեր :

Մի անգամ խօսեցաւ ա՟ծ, և երկուս
զայս լուայ :

Յա՟յ է զօրութիւն, և քո տ՟ր ողորմու-
թի՟. և դու հատուցանես իւրաքան-
չիւր ըստ գործս նոցա :

Տունք ժդ :

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ

Սաղմոս 'ի դաւիթ. մինչդեռ նստէր նա յա-
նապատի անդ հրէաստանի :

Ա՟ծ ա՟ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առ-
նեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ. քա-
նիպատիկ եւս և մարմին իմ :

Որպէս երկիր անապատ և անջուր, ուր
ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ :

Նոյնպէս 'ի սրբս երևեցայց քեզ, տեսա-
նել ինձ զզօրութի՟ քո և զփառս քո :

Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո
քա՛ն զկեանս իմ. և շրթունք իմ գո-
վեսցեն զքեզ :

Այսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ, և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութենէ լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութե՛ օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում, ը՛ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։

Զի եղեր իմ օգնական, 'ի հովանի թեւոց քոց ցնծացայց։

Եկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո. և նոքա 'ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսասցի 'ի Տր. գովեսցին ամենեքեան՝ որ երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ ոյք խօսէին զանիրաւութիւն։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԳ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի Դաւիթ։

Լուր Ած աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեցեր զիս 'ի ժողովոց չարաց, 'ի

բազմութե՟ն՝ որք գործեն զանօրէնութ՟ի։

Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութեան։

Ձգել ՚ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն ՚ի նոսա, և ոչ երկիցեն։

Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեան. խորհեցան թագուցանել ինձ որոգայթ, և ասացին ոչ տեսանէ զայս ո՟ք։

Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստեցան ՚ի քննել զքննութ՟ի։

Մատիցէ այր ՚ի խորութ՟ի սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի ա՟ծ։

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա. տկարացան ՚ի նոսա լեզուք իւրեանց, և խռովեսցին ամենեքեան՝ որք հայէին ընդ նոսա։

Երկեաւ ա՟մ մարդ. և պատմեսցին ըզգործս ա՟յ, և զարարածս նորա ՚ի միտ առին։

Ուրախ եղիցի արդար ՚ի տ՟ր, և յուսասցի ՚ի նա. նովաւ գովեսցին ամենեքեան, որք ուղիղ են սրտիւք։

Տօնք Ժ. Գորդայս ԿԳ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԴ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ ։ Օրհնութիւն երեմիայ՝ եզեկիէլի եւ ժողովրդեանն, յորժամ 'ի պանդխտութենէն կամէին ելանել։

Քեզ վայելէ օրհնութիւն աստուած 'ի սիօն. և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ։

Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ ։

Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ մեր. զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես ։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցեն 'ի գաւիթս քո ։

Լցցուք մեք 'ի բարութենէ տան քո. սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ ։

Լուր մեզ աստուած փրկիչ մեր, յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ 'ի ծով հեռի ։

Որ պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ իւրով. և զգեցեալ է զօրութիւն ։

Որ խռովեցուցանէ զմեծութիւն ծովու, և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ ։

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն բնակիչք երկրի 'ի նշանաց քոց ։

Ծագս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուարճասցին. հայեցար յերկիր՝ արբեցու-

ցեր զնա , և բազում արարեր զմեծու-
թիւն նորա :

Գետն ա̃յ լի եղև ջուրք․ պատրաստ ա-
րարեր զկերակուր նորա , զի այսպէս է
պատրաստութիւն :

Զակօս նորա արբեցուցեր , և բազում
արարեր զարմտիս նորա :

Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս նո-
րա․ օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրու-
թեան քոյ :

Դաշտք քո լցցին պարարտուբ̃․ պարա-
ւասցին գեղեցկութի̃ւք անապատի :

Բլուրք ցնծութ̃ի զգեցցին , և զգեցցին
խոյք մաքեաց :

Հովիտք բազում արասցեն ցորեան , ա-
ղաղակեսցեն և օրհնեսցեն :

Տունք ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ

Ի կատարած․ սաղմոս 'ի դաւիթ․ յարութ̃ :

Աղաղակեցէք առ ա̃ծ ա̃մ երկիր․ սաղ-
մոս ասացէք անուան նորա , և տուք
զփառս օրհնութ̃ե նորա :

Ասացէք ա̃յ , որպէս զի ահեղ են գործք
քո․ 'ի բազում զօրութեան քում սուտ-
ցին քեզ թշնամիք քո :

Ամենայն երկիր երկիր պագցեն քեզ․

սաղմոս ասասցեն քեզ, և սաղմոս ասաս-
ցեն անուան քում։

Եկայք և տեսէք զգործս ա̃յ. որպէս զի ահեղ են խորհրդովք քան զամե-նայն որդւոց մարդկան։

Որ դարձոյց զծով ՚ի ցամաք. և ընդ գետս անցցեն յոտանաւորք։

Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա, որ տիրէն զօրութ̃բ իւրով յաւիտենից։

Աչք նորա ՚ի հեթանոսս հային. ոյք դառնացուցին զնա, մի՛ բարձրասցին յան-ձինս իւրեանց։

Օրհնեցէք հեթանոսք զա̃ծ մեր. լսե-լի արարէք զձայն օրհնութ̃ե նորա։

Այն որ ետ զանձն իմ ՚ի կեանս, և ոչ ետ զդողութ̃ի ոտից իմոց։

Փորձեցեր զմեզ ա̃ծ և քննեցեր, որպէս և քննի արծաթ։

Ածուցեր զմեզ յորոգայթ, եդիր նե-ղութիւն ՚ի թիկունս մեր. և անցու-ցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլխոց մերոց։

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։

Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք. տաց քեզ զուխտ իմ, զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեան։

Ողջակէզս ուղղակէրցս մատուցից քեզ խոյօք և խնկօք, և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս։

Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչիք յԱ՟յ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։

Առ նա բերանով իմով կարդացի. և բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով։

Ո՛ մեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի իմում, միթէ լսէ՞ր ինձ Տ՟ր։

Վասն այսորիկ լուաւ Ա՟ծ, և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Օրհնեալ է Ա՟ծ՝ որ ոչ ՚ի բացեայ ա֊րար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տունք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԶ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. սաղմոս երգոյ։

Ա՟ծ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, և ողորմեա մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յազգս ա՟մ զփրկութ՟իս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊վուրդք Ա՟ծ, խոստովան եղիցին առ

քեզ ժողովուրդք ամենայն :

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք, զի դու դատիս զժողովուրդս յուղղութիւն. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես :

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ա͞ծ. գոհասցին զքեն ժողովուրդք ամենայն :

Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ ա͞ծ ա͞ծ մեր :

Ա͞ծ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և 'ի նմանէ երկիցեն ա͞մ ծագք երկրի :

Տունք Է : Գոբղայս խը :

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ

Ի. կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ :

Յարիցէ ա͞ծ՝ և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք նորա, փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա :

Որպէս պակասէ ծուխ՝ պակասեսցին. որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց ա͞յ :

Եւ արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն առաջի նորա, և զուարճասցին յուրախութեան իւրեանց :

Օրհնեցէք զա͞ծ և սաղմոս ասացէք անուան նորա. ճանապարհ արարէք

այնմիկ՝ որ նստի ընդ արեւմուտս, եւ
Տէր է անուն նորա ։
Ցնծասցեն առաջի նորա, եւ խռովես-
ցին յերեսաց նորա ։
Որ Հայրն է որբոց եւ դատաւոր այրեաց,
ա̃ծ 'ի տեղւոջ սրբութե̃ իւրում։
Ա̃ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս 'ի տան,
եւ հանէ զկապեալս քաջութե̃ իւրով.
սոյնպէս եւ զդառնացողս՝ որ բնակեալ
են 'ի գերեզմանս ։
Ա̃ծ ընդ ելանել քեզ առաջի ժողովր-
դեան քո, ընդ անցանել քեզ ընդ ա-
նապատ՝ երկիր շարժեցաւ ։
Զանզի եւ երկինք ցօղեցին յերեսաց
ա̃յ 'ի սինէ առաջի ա̃յ Իսրայելի ։
Անձրեւ կամաց պատրաստեցեր ա̃ծ ժա-
ռանգութե̃ քում. թէպէտ հիւանդա-
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա,
եւ գազանք քո բնակեսցեն 'ի նմա ։
Պատրաստ արարեր քաղցրութե̃ քո աղ-
քատի ա̃ծ. տ̃ր տացէ զբան, որք աւե-
տարանեն զօրութե̃ բազմաւ ։
Թագաւոր զօրութե̃ց սիրելւոյ, զգե-
ղեցկութիւն տան քո բաժանեալ յա-
ւարի. թէպէտ եւ ննջեսջիք 'ի մէջ վի-
ճակաց ։
Թեւք աղաւնւոյ արծաթապատ, եւ

Թիկնամէջք նորա 'ի գոյն ոսկւոյ:

Ի գումարել երկնաւորին զթագաւորս 'ի վ̄ր ն̄ր, ձիւնասցին 'ի սաղմոն:

Լեառն ա̄յ լեառն պարարտ, լեառն մածեալ, և լեառն պարարտ. և զի՞նչ կարծէք լերինք հպարտացեալք:

Լեառն, ընդ որ 'հաճեցաւ ա̄ծ բնակել 'ի նմա, քանզի և տէր իսկ բնակեսցէ 'ի նմա իսպառ:

Կառք ա̄յ բիւրապատիկք, հազարք ուղղիչք, և տ̄ր 'ի նոսա 'ի սինէ սրբութենէ իւրմէ:

Ել 'ի բարձունս և գերեաց զգերութ̄ի. առ առար՝ բաշխեաց պարգևս և ետ որդւոց մարդկան. քանզի թերահաւատից ևս բնակեալ եղիցի 'ի նմա:

Տ̄ր ա̄ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ̄ր զօրհանապազ, առաջնորդեսցէ մեզ ա̄ծ փրրկիչ մեր:

Ա̄ծ մեր ա̄ծ կենարար, և 'ի տ̄նէ են ելք մահու:

Բայց սակայն ա̄ծ փշրեսցէ զգլուխ թշնամեաց մերոց. և զհերս կարճնավլին, որ գնան յանօրէնութ̄ե իւրեանց:

Ասաց տ̄ր՝ 'ի խորոց անդնդոց դարձուցից, և 'ի միջոյ ժանեաց զայն 'ի գուբս կորզեցից:

Որ թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք
շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց։
Երևեցան գնացք քո ած. գնացք այ
թագաւորին մերոյ սրբոյ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութիւ
'ի մէջ կուսանաց և գովչաց։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած, և զտր
յաղբերացն իսրայելի։
Անդ բենիամին 'ի տղայութե զարմա-
նալի, իշխանք յուդայ առաջնորդք նո-
րա՝ իշխանք զաբուղոնի, և իշխանք
նեփթաղիմայ։
Հրամայեա ած զօրութի քում. զօրացո
զայս, զոր հաստատեցեր 'ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմէ քեզ
մատուսցեն թագաւորք զպատարագս։
Սաստեա 'ի գազան եղեգան, 'ի ժողովս
զուարակաց և 'ի դասս երինջոց։
Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են
արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս, և
ոյք կամին ընդ պատերազմ։
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. հըն-
դիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ
աստուած։
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զած,
և սաղմոս ասացէք տն։
Ճանապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի

յերկինս երկնից ընդ յարեւելս ։
Նա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութե՟ .
եւ տուք զփառս ա՟ն ։
Ի վերայ իսրայէլի մեծվայելչութիւն նորա . զօրութիւն նորա մինչեւ յամպս երկնից ։
Սքանչելի է ա՟ծ ՚ի վերայ սրբոց իւրոց, ա՟ծ իսրայէլի ։
Նա տացէ զօրութիւն հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ . օրհնեալ է ա՟ծ ։

Տունք լէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԸ

Ի կատարած . վասն փոփոխելոցն . սաղմոս ՚ի Դաւիթ ։

Կեցո զիս ա՟ծ, զի հասին ջուրք յանձն իմ . ընկղմայ ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ ։
Եկի ես ՚ի խորս ծովու, եւ շրջանք ընկղմեցին զիս ։
Վաստակեցի ես առ աղաղակել, եւ կերկերեցաւ կոկորդ իմ ։
Նուաղեցին աչք իմ առ յուսալ ինձ առ տ՟ր ա՟ծ իմ ։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատեցին զիս ՚ի տարապարտուց ։
Զօրացան յիս թշնամիք իմ եւ ատելիք

իմ՚ ի նամանէ․ ինչ զոր ոչ յափշտակեալ էր, տուժէի նոցա։

Ա̃ծ դու ծանեար զանզգամութի̃ իմ, և յանցանք իմ՚ ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մ՚ի ամաչեսցեն վասն իմ, որք համբերեն քեզ տ̃ր տ̃ր զօրութ̃եց․ մի՛ պատկառեսցեն վասն իմ, որք խնդրեն զքեզ ա̃ծ իսրայէլի։

Վասն քո համբերէի նախատանաց․ և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց․ և հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս․ նախատինք նախատչաց քոց անկան ՚ի վերայ իմ։

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այս նախատինք․ արարի ըզհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ առակ նոցա։

Զ ինէն խորհէին, որք նստէին առ դրունս․ զիս այպն առնէին, որք ըմպէին գինի։

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տ̃ր ՚ի ժամանակ ընդունելի։

Ա̃ծ ՚ի բազում ողորմութ̃ե քում լուր ինձ, ՚ի ճշմարտութ̃ի փրկութեան քո։

Ապրեցո զիս ՚ի կաւոյ, զի մի՛ ընկղյց․

ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և 'ի
խորոց ջուրց բազմաց ։

Մի՛ ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց, և մի՛
ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. Ջըր-
հոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր 'ի վե-
րայ իմ ։

Լուր ինձ Տէր, զի քաղցր է ողորմութիւն
քո. ըստ բազում գթութեան քո հայեա
յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո 'ի
ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես,
վաղվաղակի լուր ինձ ։

Հայեա յանձն իմ և փրկեա զիս, և
վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս ։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զա-
մօթ իմ և զպատկառանս իմ ։

Առաջի քո են ա՛մ նեղիչք անձին իմոյ.
նախատանաց համբեր սիրտ իմ և
թշուառութեան ։

Ակն ունէի՝ թէ ո տրտմեսցի ընդ իս, և
ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ ։

Ետուն 'ի կերակուր ինձ լեղի, և 'ի ծա-
րաւ իմ արբուցին ինձ քացախ ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա
յորոգայթ, 'ի հատուցումն և 'ի գայ-
թագղութիւն ։

Խաւարեսցին աչք նց, զի մի՛ տեսցեն.
և զթիկունս նց հանապազ կորացո ։

Երկցես ՚ի վերայ նոցա զբարկութ՟ն քո.
սրտմտութիւն բարկութ՟ն քոյ հասցէ
՚ի վերայ նոցա։
Եղիցին բնակութ՟իւք նց աւերակ. և ՚ի
յարկս նց մի ոք իցէ՝ որ բնակիցէ։
Զի զոր դու հարեր՝ հալածեցին, և
՚ի վերայ ցաւոց խոց՟ յաւելին։
Դիր զմեղս ՚ի վերայ մեղաց նոցա, զի
մի մտցեն յարդարութ՟ն քո։
Ջնջեսցին նոքա ՚ի դպրութ՟է քումմէ
կե՟նաց, և ընդ արդարս քո մի գրեսցին։
Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկութ՟ի քո
ա՟ծ ընկալցի զիս։
Օրհնեցից զանուն ա՟յ իմոյ օրհնութ՟բ,
և բարձր արարից զնա գոհութ՟բ։
Հաճոյ եղիցի ա՟յ քան զորթ մատաղ,
որ բերէ եղջիւրս և կճղակս։
Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին.
խնդրեցէք զա՟ծ, և կեցցեն անձինք
ձեր։
Զի [illegible]աւ տէր տնանկաց, և զկա-
[illegible]ւր ոչ արհամարհեաց։
[illegible] զնա երկինք և երկիր,
[illegible]մ որ զեռայ ՚ի նոսա։
[illegible]ովն, և շինեսցին քաղաքք
[illegible] շինեսցեն բնակեսցեն՝ և
[illegible]նգեսցեն ՚ի նմա։

Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ. եւ որք սիրեն զանուն քո, բնակեսցեն 'ի նմա:

Տունք լը:

ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ

Ի կատարած. 'ի Դաւիթ՝ առ 'ի յիշատակ փըր-
կելոյ զնա Տն. սաղմոս:

Ած յօգնել ինձ նայեաց, եւ Տր յընկե-
րել ինձ փութա:
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին, որ խըն-
դրէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա-
մաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար:
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալ, որ
ասէին ինձ վաշ վաշ:
Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ ամե-
նեքեան, որ խնդրեն զքեզ Տէր:
Ասասցեն յամ ժամ՝ մեծ է Տծ, եւ որք
սիրեն զփրկութիւն քո:
Ես աղքատ եւ տնանկ եմ, Տծ օգնեա
ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ! եւ Տէ-
ր՝ մի յամենա

Տունք է: Գորդայ

ՍԱՂՄՈՍ Հ

Ի կատարած․ որդւոյն յովնադաբայ․ յետ առաջնոց գերութեանն․ սաղմոս ՚ի դաւիթ ։

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի ամաչեցից յաւիտեան․ յարդարութեան քում փրկեա զիս եւ ապրեցո զիս ։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո, եւ կեցո զիս ։

Լեր իմ Աստուած ապաւէն, եւ տեղի ամուր կեցուցանել զիս․ զի հաստատութիւն իմ եւ ապաւէն իմ դու ես ։

Աստուած իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի եւ անիրաւի ։

Դու ես համբերութիւն իմ տէր, տէր յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ․ յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ, եւ առ ՚ի քէն է օգնութիւն իմ յամենայն ժամ ։

Որպէս զի նշանակ եղէ ես բազմաց․ եւ դու օգնական իմ եւ հզօրիչ իմ ։

Լցի բերան իմ գովութեամբ․ որպէս օրհնեցից զփառս քո, զօրհանապազ զմեծվայելչութիւնս քո ։

Մի ընկենուր զիս տէր ՚ի ժամանակս

ծերութեան. 'ի պակասել զօրութեան իմոյ մի՛ թողուր զիս ։

Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որ պաշարեցին զանձն իմ, խորհեցան 'ի միասին և ասացին ։

Աստուած եթող զնա, հալածեցուք և հասցուք նմա. զի ոչ ոք է որ փրկէ զնա ։

Աստուած իմ, մի՛ հեռի առնիր յինէն. և Աստուած յօգնել ինձ նայեաց ։

Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ. զգեցցին զամօթ և զպատկառանս՝ որք խնդրէին ինձ չար ։

Ես յամենայն ժամ՝ յուսացայց, և յաւելից յօրհնութիւնս քո ։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս քո, զօրհանապազ զփրկութիւնս քո ։

Որպէս ոչ թէ խարդախութիւն ինչ գիտէի ես գպրութեան. այլ մտից 'ի զօրութիւնս Տեառն. և Տէր յիշեցի զարդարութիւնս քո միայն ։

Աստուած իմ, ուսուցեր զիս 'ի մանկութենէ իմմէ. և ցարդ ես պատմեցից զարդարութիւնս քո ։

Մինչև յալևորել և 'ի ծերանալ, Աստուած իմ մի՛ թողուր զիս ։

Մինչև պատմեցի բազուկ քո ազգի ամենայնի որ գալոց է ։

Օ զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս
մինչ 'ի բարձունս զոր արարեր մեծա-
մեծս, Ած ո՞ նման է քեզ:

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բազում
և չարչարանս. դարձար և մխիթարե-
ցեր զիս, և 'ի խորոց անդնդոց երկրէ
հաներ զիս:

Յաճախեցեր 'ի զօրութիւնս քո. դար-
ձար մխիթարեցեր զիս, և 'ի խորոց եր-
կրէ միւսանգամ հաներ զիս:

Արդ և ես խոստովան եղէց քեզ 'ի
պատրաստութիւն սաղմոսաց ճշմարտող
Ած. սաղմոս ասացից քեզ օրհնութե
սուրբդ Իսրայէլի:

Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ սաղ-
մոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ զոր և
փրկեցեր:

Այլ և լեզու իմ զօրհանապազ խօսեսցի
զարդարութիւնս քո:

Ի ժամանակի որպէս յամօթ լիցին և
ամաչեսցեն, որք խնդրեին ինձ չար:

Տունք իէ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԱ

Ի սողոմոն սաղմոս:

Ած զիրաւունս քո արքայի տուր, և
զարդարութիւնս քո որդւոյ թագաւորի:

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ,
և զաղքատս քո իրաւամբք։
Առցեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան, և բլուրք զարդարութիւն։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս։
Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու յառաջ քան զլուսին ազգէ մինչև յազգ։
Իջցէ որպէս զանձրև ՚ի վերայ գեղմնն, որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծագեսցէ յաւուրս նորա արդարութիւն, բազում խաղաղութիւն՝ մինչև կատարեսցի լուսին։
Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով, ՚ի գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի։
Առաջի նորա նախ հնդիկք անկցին, և թշնամիք նորա հող կերիցեն։
Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց պատարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն նմա։
Երկիր պագցեն նմա ամենայն թագաւորք երկրի, և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա։
Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի հզօրէ. զաղքատն և զտնանկն, որոյ ոչ է իւր օգնական։

Խնայեսցէ նա յաղքատն և ՚ի տ֊
նանկն և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ .
՚ի վաշխից չարեաց փրկեսցէ զանձինս
նոցա ։

Պատուական է անուն նորա առաջի
նոցա . կեցցէ , և տացի նմա յոսկւոյն
արաբացւոց ։

Յաղօթս կացցեն առ նա յա̃մ ժամ . և
զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա ։

Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամենայն
երկիր . և ՚ի վերայ գլխոց լերանց ։

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նո֊
րա . ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի տ̃ն որպէս
խոտ երկրի ։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յաւի֊
տեան . զի յառաջ քան զարև է անուն
նորա ։

Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք եր֊
կրի , և ա̃մ ազինք երանեսցեն նմա ։

Օրհնեալ տէր ա̃ծ իսրայէլի որ առնէ
սքանչելիս միայն . և օրհնեալ է անուն
սուրբ փառաց նորա յաւիտեան . լցցի
փառօք նորա ամենայն երկիր . եղիցի
եղիցի ։

Տունք ի ։ Գոբղայս խղ ։

Կանոնս Գոբղայս է ։ Սաղմոս ժէ ։ Տունս մձ ։

ԱՂՕԹՔ ԱՆՆԱՅԻ ՄՕՐՆ ՍԱՄՈՒԷԼԻ

ա. Թագ. բ:

Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յա՟ծ փրկիչ իմ:

Ընդարձակեցաւ բերան իմ 'ի վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց 'ի փրկութեան քում:

Զի ոչ գոյ սուրբ որպէս զտէր, և ոչ արդար որպէս զա՟ծ մեր, և չիք սուրբ բաց յա՟յ մերմէ:

Մի պարծիք և մի խօսիք զամբարտաւանս, և մի ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութեան:

Ա՟ծ գիտութեանց՝ տէր ա՟ծ պատրաստէ իւրով իմաստութեամբ զգիտութիւն յարարածս իւր:

Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլացան, և տկարք վառեցան զօրութեամբ:

Յագք և լիք հացիւ նուաղեցին, և քաղցեալք լցին զերկիր:

Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն նուաղեաց 'ի ծննդոց:

Տէր մեռուցանէ և տէր կեցուցանէ, ի-

ջուցանէ 'ի դժոխս և հանէ։

Տէր աղքատացուցանէ և նա մեծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։

Նստուցանէ զնա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան, և աթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։

Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց, և օրհնեաց զամս արդարոց։

Ու ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօր. այլ նա տկար առնէ զհակառակորդս իւր. նա սուրբ է։

Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խորհուրդս իւր. և մի պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութեան իւրում. և մի պարծեսցի մեծն 'ի մեծութեան իւրում։

Այլ որ պարծին, 'ի նա պարծեսցի. 'ի խորհուրդս գիտութե զտէր ճանաչել։

Առնել զիրաւունս և գործել զարդարութիւն 'ի վերայ երեսաց երկրի։

Տէր ել յերկինս և որոտաց, և ինքն դատի առանց բարբառելոյ։

Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց, և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱծ փրկիչ իմ. Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի Տր սերամբ և հաւատով:

Սրբասէր Տր, վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, Տր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ:

Քարոզ և աղօթք Ողորմեա և Ի նեղութեան ժամանակին:

Վասն գտանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն 'ի բարերար տեառնէ մերմէ զՏր աղաչեսցուք: Տր ողոր:

Վասն փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութենէ մարդկան և յորոգայթից սատանայի, զՏր աղաչեսցուք:

Վասն ամենայն անձանց քրիստոնէից և տանց հաւատացելոց, զՏր աղաչեսցուք:

Վասն որք 'ի լերինս յայրս 'ի փապարս բնակեալ են սուրբ հարքն մեր, զՏէր աղաչեսցուք:

Վասն որք սաղմոսիւք և օրհնութբ կատարեն զամենայն ժամանակս կե-

նաց խւրեանց , զտէր աղաչեսցուք ։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի Քրիստոս ննջեցին , զտէր աղաչեսցուք ։

Եւ ևս՝ միաբան վասն ճշմարիտ և ուղիղ հաւատոյս մերոյ զտէր աղաչեսցուք ։

Զանձինս ։ Ողորմեա ։

Աղօթք ։

Գոհանամք զքէն տէր աստուած մեր , որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քո ։ Զարթո զմիտս մեր արդարութեամբ առ քեզ տէր աստուած մեր , զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո ։ Իջեսցէ և բնակեսցէ առ մեզ աստուածութիւն քո , և ողորմութիւն քո հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց ։ Եւ զմեզ զծառայքս քո արժանի արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի և յամենայն ժամու միշտ խորհել 'ի սէր պատուիրանաց քոց ։ Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկրպագեսցուք։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութեան, դու ես քս̃ ա̃ծ փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովան լինել առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քո։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տէր ա̃ծ մեր, արա զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու ընդ ՚որս քո։ Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Սաղմոս։

Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յս̃ քս̃. ամէն։
Հայր մեր որ։

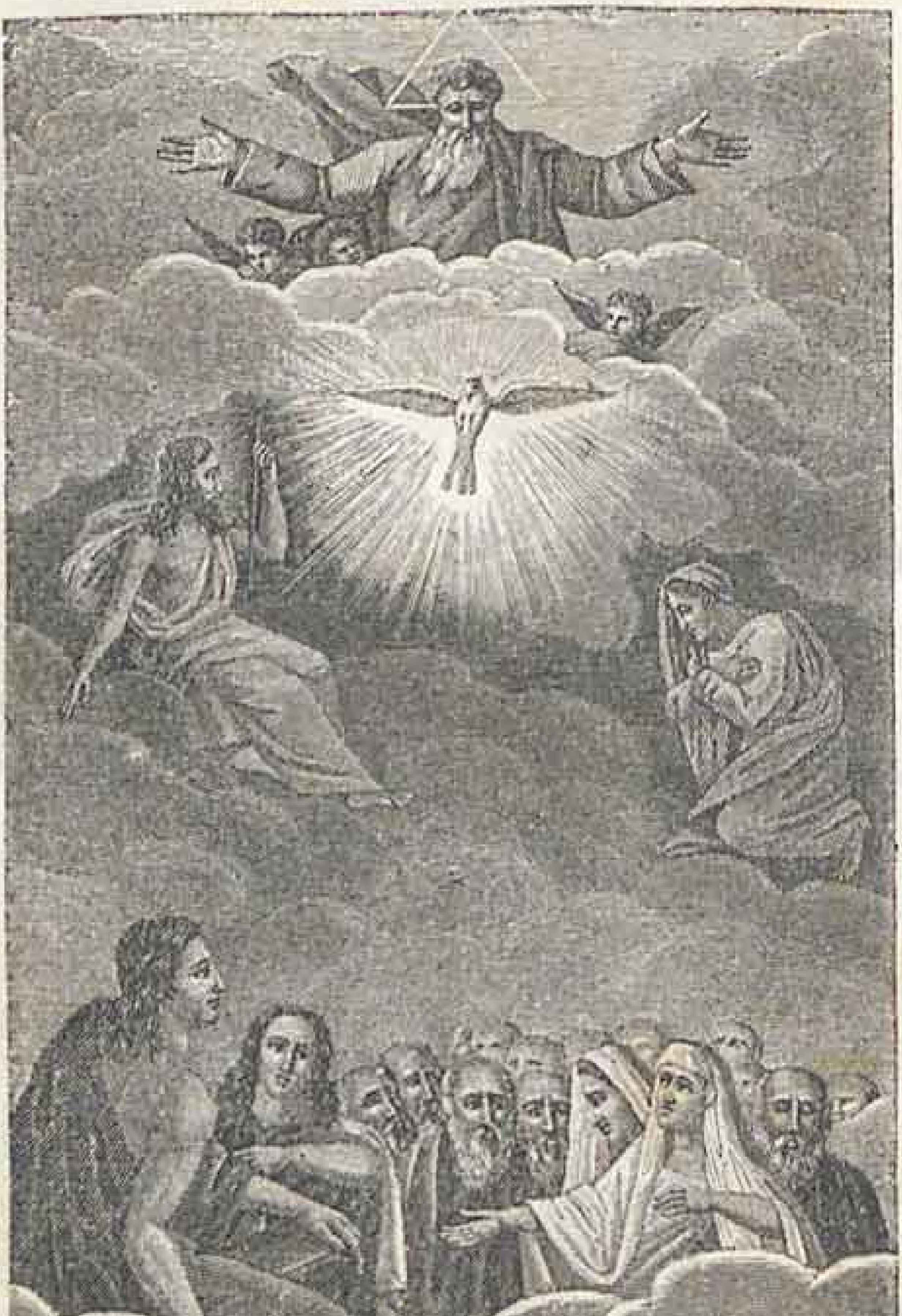

Ո՛րպէս սիրելի են յարկք քո տէր զօրութեանց.
ցանկայ և փափագէ անձն իմ 'ի գաւիթս քո:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԸ

Սաղմոս յաղագս օրհնութեան :

Իբրեւ զի բարի է Իսրայելի ա̃ծ և ոյք, ուղիղ են սրտիւք :

Բայց զի իմ փոքր մի եւս սասանեալ էին ոտք · սակաւիկ մի և գայթագղեալ էին գնացք իմ :

Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս · զխաղաղութիւն մեղաւորաց որպէս տեսանէի, զի ոչ գոյր վրէպ մահու նոցա :

Հաստատուն էին տանջանք նոցա · 'ի վաստակս մարդկան չէին նոքա, և ընդ մարդկան ոչ տանջեցին :

Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամբարտաւանութիւն · արկան զիւրեամբք զամբարշտութիւն և զանիրաւութիւն իւրեանց :

Ելցէ ոպ̃ 'ի ճարպոյ անիրաւութիւն նց̃ · զի գնացին նոքա ընդ խորհրդոց սրտից իւրեանց :

Խորհեցան և խօսեցան չարութեամբ ·

զապիրատութիւն 'ի բարձունս խորհեցան ։

Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ ։

Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այսրէն. և աւուրք իմ լի կատարեալ գտցին 'ի նոսա ։

Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց Ած. կամ գուցէ՞ արդեօք գիտութիւն առ 'ի բարձրելոյն ։

Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է նոցա. կան և ունին զմեծութիւն աշխարհի ։

Ասացի՝ 'ի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ իմ. լուացայց սրբութեամբ զձեռս իմ. և եղէ ես խոշտանգեալ զօրհանապազ. և կշտամբանք իմ ընդ առաւօտս ։

Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատմեցից. ահաւասիկ յազգ որդւոց քոց՝ որոց և ուխտեցի ։

Ի միտ եդի, թէ սակայն և այս ջան է առաջի իմ, մինչև մտից 'ի սրբութիւն Այ և 'ի միտ առից զկատարած նոցա ։

Սակայն վասն նենգութեան նոցա սարադրեր արարացես զնոսա, և կործանես-

ցես զնոսա յամբարտաւանութեան իւրեանց ։

Իսկ զիա՞րդ եղեն յաւեր յանկարծակի․ սատակեցան պակասեցան կորեան վ͞ն անօրէնութեան իւրեանց, և եղեն որպէս երազք զարթուցելոց ։

Տէր 'ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա անարգեսցես․ զի հուր բորբոքեցաւ 'ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այլագունեցան ։

Ես արհամարհեալ եղէ, և ոչ գիտացի․ որպէս զանասուն համարեցայ առաջի քո, և ես յա͞մ ժամ ընդ քեզ եմ։

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, 'ի խորհուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, և փառօք ընկալար զիս ։

Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ 'ի քէն զի՞նչ ես խնդրեցից յերկրի ։

Նուաղեաց սիրտ իմ և մարմին իմ․ ա͞ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ ա͞ծ յաւիտեան ։

Ահաւասիկ ոյք հեռի արարին զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն․ սատակեսցես զամենեսեան՝ որ ապստամբ եղեն 'ի քէն ։

Ինձ մերձենալ առ ա͞ծ բարի է, և դնել առ տ͞ր զյոյս իմ։

Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո ՚ի
դրունս դստեր սիովնի ։

Տունք ի՟է ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԳ

Իմաստութեան յասափ ։

Ընդէ՞ր մերժեցեր ա՟ծ իսպառ . բար-
կացաւ սրտմտութի՟ն քո ՚ի վերայ խաշին
արօտի քո ։
Յիշեա զժողովուրդ քո , զոր ստացար
՚ի սկզբանէ . փրկեցեր զվիճակ ժառան-
գութեան քո ։
Լեառն սիովն այս՝ ուր բնակեցեր դու
՚ի նմա . համբարձ զձեռն քո ՚ի վերայ
ամբարտաւանութեան նոցա իսպառ ։
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին ՚ի սըր-
բութեան քում . պարծեցան ատելիք
քո ՚ի մէջ բարեկենդանութեան իւ-
րեանց ։
Եդին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս , և
ինքեանք ոչ ծանեան զելս ՚ի վերուստ ։
Որպէս յանտառի փայտատօք կոտորե-
ցին զդրունս նորա , ՚ի միասին փայտա-
տօք և մրճովք կործանեցին զնա ։
Այրեցին ՚ի հուր զսրբութի՟ն քո յեր-
կրի . պղծեցին զխորան անուան քո ։
Ասացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգք նո-

չա 'ի միասին, եկայք լռեցուսցուք զա-
մենայն տօնս այ յերկրէ:
Զնշանս մեք ինչ ոչ տեսաք, և ոչ ևս
գուցէ մարգարէ. և զմեզ ինչ ոք ոչ
ճանաչիցէ:
Մինչև յե՞րբ ած՝ նախատէ թշնամին,
բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն
սուրբ քո:
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո, և
զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ:
Ած թագաւոր մեր յառաջ քան զյա-
ւիտեանս, որ արարեր զփրկութիւն 'ի
մէջ երկրի:
Դու հաստատեցեր զօրութեամբ քով
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ վիշա-
պաց 'ի վերայ ջուրց:
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և ե-
տուր զնա կերակուր զօրացն հնդկաց:
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և ըղ-
վտակս. դու ցամաքեցուցեր զգետս
սաստիկս:
Քո է տիւ և քո է գիշեր. զլոյս և զարև
դու հաստատեցեր. և դու հաստատեցեր
զամենայն սահմանս երկրի. զգարուն և
զամառն դու ստեղծեր:
Զայս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նա-
խատեաց զտր. ժողովուրդ անզգամ

բարկացոյց զանուն սուրբ քո:

Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոստովան առնի առ քեզ. և զանձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ:

Հայեաց յուխտ քո, զի լցան տունք աւերելոց յերկրի անիրաւութեամբ:

Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ. այլ աղքատն և տնանկ օրհնեսցեն զանուն սուրբ քո:

Արի ա՟ծ և դատեա զդատաստանս քո. յիշեա զնախատինս՝ որ յանզգամէն զօր հանապազ:

Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց. ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց վերասցի հանապազ:

Տունք իգ: Գոբղայս խէ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԴ

Ի կատարած. մի՛ ապականեր. ընդ օրհնութեան: Սաղմոս յասափ. երգ առ ասորեստանեայս:

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ա՟ծ, խոստովան եղիցուք և կարդասցուք զանուն սուրբ քո:

Պատմեցից զա՟մ՝ սքանչելիս քո. յորժամ ժամ առից, ես ուղիղ դատեցայց:

Մաշեցաւ երկիր և ամենայն բնակիչք

նորա. ես հաստատեցի զսիւնս նորա։
Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինէք. և
մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցանէք
զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղ-
ջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զայ անիրաւութի։
Զի ոչ յարեւելից և ոչ յարեւմտից և
ոչ յանապատէ լերանց. այլ այ դատա-
ւոր է։
Զայս խոնարհ առնէ, և զայն բար-
ձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին տն գի-
նի լի անապակ արկեալ. և խոնարհե-
ցոյց յայսմանէ յայս։
Սակայն մրուր նորա ոչ սպառեսցի. և
արբցեն զնա ամ մեղաւորք երկրի։
Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ա-
սացից այ յակոբայ։
Զամ եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես.
և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. մի աղա-
չանէր։ Սաղմոս յասափ. երգ առ ասորեստա-
նեայս։

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի այ, և յիս-
րայէլ մեծ է անուն նորա։

Եղև խաղաղութ̃ի տեղի նորա . և բնակութ̃ին նորա սիոն :

Անդ խորտակեաց տ̃ր զզօրութ̃ին աղեղանց , զվէն զսուր և զճակատամարտ :

Լուսատու ես դու սքանչելապէս լերանց յաւիտենից . խռովեցան ամենեքեան որ անմիտ էին սրտիւք . ննջեցին զքունս իւրեանց , և ինչ ոչ գտին :

Ամենայն արք 'ի մեծութեան ձեռաց իւրեանց . 'ի սաստէ քումմէ աստուած յակոբայ ննջեցին , և որք հեծեալ էին 'ի ձիս :

Դու ահաւոր ես , և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո . ո̃պ երևեցար դու յերկնից , յայտնի եղև բարկութ̃ի քո :

Երկիր երկեաւ և սարսեաց ընդ յառնելն ա̃յ 'ի դատաստան , ընդ ապրեցուցանել զամենայն հեզս երկրի :

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնին առ քեզ . և ծածկեալք իմաստութեամբ օրհնեսցեն զքեզ :

Ուխտս դիք , և կատարեցէք տ̃ն ա̃յ մերոյ ամենեքեան որ շուրջ էք ըզնովաւ :

Մատուցէք պատարագս ահաւորին . ո քաղէ զհոգիս իշխանաց , ահաւոր է նա քան զա̃մ թագաւորս երկրի :

Տունք Ժ :

ՍԱՂՄՈՍ ՀԶ

Ի կատարած. վասն Իդիթովմայ. սաղմոս յԱսափ։

Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի. ձայնիւ իմով առ Աստուած, եւ նայեցաւ առ իս։

Յաւուր նեղութեան իմոյ զԱստուած խնդրեցի ձեռօք իմովք. ի գիշերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ։

Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ. յիշեցի զԱստուած՝ եւ ուրախ եղէ. հոգայի, եւ նուաղէր յիս հոգի իմ։

Կանխեցին պահուց աչք իմ. խռովեցայ եւ ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրսն զառաջինս, եւ զամս յաւիտենից յիշեցի։

Խօսեցայ ի գիշերի ընդ սրտի իմում. հոգայի՝ եւ տառապէր յիս հոգի իմ։

Միթէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս Տէր. եւ ոչ եւս յաւելուցու ի հաճել եւս։

Կամ իսպառ արգելցէ զողորմութիւն իւր յինէն. կամ կատարեսցէ զբանս իւր ազգէ մինչեւ յազգ։

Կամ մոռասցի գթալ Աստուած իմ եւ եւս. կամ արգելցէ զգթութիւն իւր բարկութեամբ իւրով։

Ասացի՝ թէ այժմ սկսայ. այս է նորոգումն աջոյ բարձրելոյն։

Յիշեցի զգործս տ՟ն ՚ի սկզբանէ. յիշեցից զսքանչելիս նորա։

Խորհեցայ յա՟մ գործս քո, և ՚ի ձեռագործս քո խորհեցայ։

Ա՟ծ, ՚ի սրբութե՟ են ճանապարհք քո. ո՞վ է ա՟ծ մեծ՝ որպէս զա՟ծ մեր. դու ես ա՟ծ, որ առնես զսքանչելիս։

Յուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո, զորդիսն յակոբայ և յովսեփու։

Տեսին զքեզ ջուրք ա՟ծ, տեսին զքեզ ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։

Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք քո գնան ՚ի ձայնէ որոտալոյ քո անուի։

Երևեցան փայլատակունք քո տիեզերաց. խռովեցաւ և դողաց երկիր։

Ի ծովու են ճանապարհք քո, շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս. և հետք քո ոչ երևին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովրդեան քո ՚ի ձեռն մովսեսի և ահարոնի։

Տունք ժը։ Գոբղայս ԼԸ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԷ

Ի չափաբած. իմաստութեան յասափ։

Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ, խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Որպէս լուաք՝ և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւնս Տն, զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զոր արար։

Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ Յակոբ, և օրէնս եդ ՚ի վերայ Իսրայէլի։

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց. զի ծանիցեն յազգ յայլ։

Որդիք որ ծնանիցին, յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ Ած զյոյս իւրեանց, և մի մոռասցին զգործս Այ։

Զպատուիրանս նր խնդրելով խնդրեսցեն. և մի եղիցին որպէս և հարք իւրեանց։

Ազգ չար և դառնացող. ազգ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց առ ա͞ծ զհոգի իւր։

Որդիք եփրեմի լարեալք և աղեղնաձիգք, յաւուր պատերազմի կապարձս դարձուցին։

Ոչ կացին նոքա յուխտի ա͞ծն. ընդ իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ։

Մոռացան զերախտիս նորա և զսքանչելիսն՝ զոր եցոյց նոցա։

Առաջի հարց ն͞ց զոր արար զսքանչելիս իւր յերկրին եգիպտացւոց և ՚ի դաշտին տայանու։

Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնոսա. կացոյց զջուրսն որպէս ՚ի տիկս։

Առաջնորդեաց ն͞ց ամպով ՚ի տուէ, և զա͞մ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ։

Հերձ զվէմն յանապատի, և ետ ըմպել նոցա որպէս ՚ի խորոց մեծէ։

Հան զջուրսն ՚ի վիմէն, և հոսեաց որպէս զգետս զջուրսն։

Սակայն յաւելին ՚ի մեղանչել. և ևս բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։

Փորձեցին զա͞ծ ՚ի սիրտս իւրեանց, ՚ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց։

Տրտնջեցին զա͞յ և ասացին. միթէ կա-

րո՞ղ իցէ ա՛ծ պատրաստել սեղան յանա-
պատի :

Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին
ջուրք, և վտակք խաղային 'ի նը-
մանէ :

Աղէ հա՞ց ևս կարասցէ տալ նա մեզ.
կամ պատրաստեսցէ սեղան ժողովըր-
դեան իւրոյ :

Վասն այսորիկ լուաւ զայս տ՛ր, և յա-
պաղեաց. հուր բորբոքեցաւ 'ի յա-
կոբ, և բարկութիւն ել 'ի վերայ
իսրայէլի :

Զի ոչ հաւատացին յա՛ծ, և ոչ յու-
սացան 'ի փրկութի՛ նորա .

Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և
զդրունս երկնից եբաց, և տեղեաց 'ի
նոսա մանանայ 'ի կերակուր :

Զհաց երկնից ետ ն՛ց, զհաց հրեշտա-
կաց կերան մարդիկ. և իջոյց 'ի նոսա
կերակուր 'ի լիութի՛ :

Հան զհողմ հարաւոյ, և ած զօրութ՛բ
իւրով զհիւսիսիւ :

Տեղեաց 'ի նոսա միս որպէս զհող. ո՛պ
զաւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս :

Անկ 'ի մէջ բանակի նոցա, և շուրջ
զվրանօք նոցա :

Կերան և յագեցան յոյժ. զցանկութի՛

նոցա ետ նոցա. և ոչինչ կարօտ եղեն 'ի
ցանկութենէ իւրեանց:

Մինչդեռ կերակուրք 'ի բերանս իւ-
րեանց էին, բարկութիւն յայ ել 'ի
վերայ նոցա:

Սպան զպարարտս 'ի նոցանէ, և զընտիր
ընտիրս յիսրայելէ սատակեաց:

Յայսմ ամի մեղան ևս. ոչ հաւատա-
ցին սքանչելեաց նորա:

Պակասեցան յունայնութեան աւուրք
նոցա, և ամք նոցա փութապէս անցին:

Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդրէին
զնա. դառնային և առաւօտ առնէին
առ ած:

Յիշեցին՝ զի ած օգնական էր նոցա.
ած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա:

Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց, և
լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. և սիրտք
նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ նմա, և ոչ հա-
ւատացին ուխտի նորա:

Բայց նա ինքն գթած էր. քաւէր զմեղս
նոցա, և ոչ ապականէր:

Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի
իւր. և ոչ բորբոքեաց զամենայն սրտ-
մտութի իւր:

Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա. հոգի
որ երթայ, այլ ոչ ևս դառնայ:

Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի . բարկացուցին զբար-
ձրեալն յանջրդի :
Դարձան և փորձեցին զա՟ծ , և զս՟րբն
իսրայէլի զայրացուցին :
Եւ յիշեցին զձեռն նր՟ յաւուր յորում
փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց նեղչաց նոցա :
Որպէս արար զնշանս և զարուեստս իւր
յերկրին եգիպտացւոց և 'ի դաշտին
տայանու :
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա . և
զանձրեւս նոցա , զի մի՛ արբցեն :
Առաքեաց 'ի նոսա շանաճանճ և եկեր
զն՟ս . և գորտիւ ապականեաց զն՟ս :
Ետ ժանկոյ զպտուղ նոցա , և զվաս-
տակս նոցա մարախոյ :
Հար կարկտիւ զայգիս նոցա , և զթզ-
թզենիս նոցա եղեամբ :
Մատնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նց՟ .
և զստացուածս նց՟ հրով դառեցաւ :
Առաքեաց 'ի նոսա զսրտմտութ՟ի բար-
կութ՟ե իւրոյ , զսրտմտութ՟ի բարկութ՟ի
և զնեղութ՟ի :
Առաքեաց 'ի նոսա տանջանս 'ի ձեռն
հրեշտակի չարի . դիմեցոյց 'ի նոսա
զսրտմտութիւն բարկութ՟ե իւրոյ :
Ոչ անխայեաց 'ի մահուանէ զանձինս

նոցա. և զանասունս նոցա 'ի մահ
մատնեաց :

Եհար զա̃մ անդրանիկս եգիպտացւոց,
զսկիզբն ա̃մ վաստակոց նոցա 'ի յար-
կըս քամայ :

Հորդեաց եա որպէս խաշինս ժողովըր-
դեան իւրոյ. և եհան զնոսա որպէս հօտ
յանապատ :

Առաջնորդեաց նոցա յուսով, և ոչ
երկեան. և զթշնամիս նոցա ծով ծած-
կեաց :

Եհան զնո̃ 'ի լեառն սրբութեան իւ-
րոյ, լեառն այն՝ զոր ստացեալ էր աջոյ
նորա :

Մերժեաց յերեսաց նոցա զհեթա-
նոսս. վիճակեցոյց 'ի նոսա զվիճակ ժա-
ռանգութեան իւրոյ, և բնակեցոյց 'ի
յարկս նոցա զազգն իսրայէլի :

Փորձեցին դառնացուցին զա̃ծ բար-
ձրեալն, և զվկայութիւն նորա ոչ պա-
հեցին :

Դարձան խոտորեցան որպէս և հարք
իւրեանց. դարձան և եղեն որպէս զա-
ղեղն թիւր :

Դարձան բարկացուցին զնա 'ի բագինս
իւրեանց, և զդրօշեալս իւրեանց նա-
խանձ արկին նմա :

Լուաւ ած, և արհամարհեաց զնոսա,
անարգեաց յոյժ զիսրայէլ :
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սելով,
խորան՝ զոր բնակեցոյց 'ի մէջ մարդ-
կան :
Մատնեաց 'ի գերութիւն զզօրութիւն
նոցա և զգեղ նոցա 'ի ձեռս թշնամեաց
նոցա :
Արգել 'ի սուր զժողովուրդ իւր. և
զժառանգութիւն իւր անտես արար :
Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր. և
վասն կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ :
Քահանայք նոցա անկան 'ի սուր և
զայրիս նոցա ոչ ոք էր՝ որ լայր :
Զարթեաւ որպէս 'ի քնոյ տէր, որպէս
հզօր զի թափէ զգինի :
Եհար յետս զթշնամիս իւր, նախա-
տինս յաւիտենից արար զնոսա :
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու, և
զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց :
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. ըզ-
լեառն սիոնի, զոր և սիրեաց :
Շինեաց որպէս միեղջերւոյ զսրբութիւն իւր.
յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան :
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, ըն-
կալաւ զնա 'ի հօտէ խաշանց. 'ի վերջինս
ծնեալցն ընկալաւ զնա :

Հովուել զՅակովբ ծառայ իւր, և զԻսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

Արածէր զնոսա իմաստութ̄բ սրտի իւրոյ. յանմեղութ̄ի ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա։

Տունք ՀԷ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԸ

Սաղմոս յասափ։

Ա̄ծ մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութիւն քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո։

Արարին զԵրուսաղէմ որ̄ հիւղ մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց գէշ թռչնոց երկնից, և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւն նոցա որպէս ջուր շուրջ զԵրուսաղեմաւ. և ոչ ոք էր որ թաղէր զնոսա։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ, որ շուրջ էին զմեօք։

Մինչև յե՞րբ տ̄ր՝ բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութիւն քո 'ի վերայ ազգաց՝ որ զքեզ ոչ ճանաչիցեն. 'ի վերայ

Թագաւորաց՝ որ զանուն քո ոչ կարդա-
ցին. զի կերան զՅակոբ, և զտեղի
նորա աւերեցին:

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղ
վաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմութի քո Տր,
զի աղքատացաք յոյժ:

Օգնեա մեզ Ած փրկիչ մեր վասն փա-
ռաց անուան քոյ:

Տր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր
վասն անուան քոյ:

Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ուր է Ած նոցա:

Եւ յայտնի լիցի 'ի մէջ հեթա-
նոսաց առաջի աչաց մերոց, առ 'ի խնդ-
րել զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որ և
հեղաւ:

Մտցէ առաջի քո հեծութի կապելոց.
ըստ մեծութեան բազկի քո շահեա դու
զորդիս սպանելոց:

Հատո դրացեաց մերոց եօթնպատիկ
'ի ծոց նոցա, նախատինս զոր նախա-
տեցին զքեզ Տէր:

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ,
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւի-
տեան. ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհ-
նութիս քո:

• Տունք ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԹ

Ի կատարած. ՚ի վերայ շատանայելոցն վկայ-
ութեանն. Ասափայ սաղմոս. ՚ի վերայ Եբով-
պայացոյն:

Ո հովուեդ իսրայէլի՝ նայեաց, որ ա-
ռաջնորդես որպէս խաշին յովսէփու:
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեա ա-
ռաջի եփրեմի, բենիամենի և մա-
նասէի:
Զարթո զզօրութիւնս քո, և եկ ՚ի
կեցուցանել զմեզ:
Ա̃ծ զօրութեա̃ց, դարձո զմեզ. երևեցո
զերեսս քո ՚ի մեզ, և կեցցուք:
Տ̃ր ա̃ծ զօրութեա̃ց, մինչև յե՞րբ բար-
կանաս յաղօթս ծառայից քոց:
Ջամբեցեր մեզ հաց արտասուաց, և
արբուցեր մեզ արտասուս չափով:
Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց, այպն կատականաց թշնամեաց
մերոց:
Ա̃ծ զօրութեա̃ց, դարձո զմեզ. երևեցո
զերեսս քո ՚ի մեզ, և կեցցուք:
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս՝ և զնոսա տնկեցեր, և ա-
ռաջնորդեցեր նմա:
Հաստատեցեր զարմատս նր̃՝ և ելից

զերկիր · ծածկեաց զլերինս հովանի
նորա, և բարունակ նորա զմայրսն այ̃։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով. մինչև
'ի գետս են շառաւիղք նորա։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա, և կթեն
զնա անցաւորք ճանապարհի։
Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և է-
րէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա։
Ա՛ծ զօրութեանց, դարձ հայեաց յերկնից
և տես. այց արա այգւոյս այսմիկ,
և դարման տար սմա, զոր տնկեաց
աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա-
ցուցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի
հուր և աւերեալ, 'ի սաստէ քումմէ
կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն, աջ քո
'ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացու-
ցեր զնա 'ի քեզ։
Եւ ոչ ևս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո տր̃
կարդասցուք։
Ա՛ծ զօրութեանց, դարձո զմեզ. երևեցո
զերեսս քո 'ի մեզ, և կեցցուք։
Տունք ժը։

ՍԱՂՄՈՍ Ձ

Ի կատարած․ վասն հնձանաց․ սաղմոս յասափ․ հինգերորդ շաբաթուոյ։

Ցնծացէք առ ա̃ծ, օգնական է մեր․ աղաղակեցէք առ ա̃ծ յակովբայ։
Առէք սաղմոս, և տուք օրհնութիւն․ սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան։
Փող հարէք 'ի գլուխ ամսոյ, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։
Հրաման է այս իսրայէլի, և իրաւունք են ա̃յ յակովբայ։
Վկայութի̃ն յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա․ ո̃մ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։
Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նորա, և զձեռս նորա յորթ և 'ի թի ծառայելոյ։
Ի նեղութե̃ կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ․ լուայ քեզ 'ի գաղտնութե̃ մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վերայ ջուրցն հակառակութե̃։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ, և իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։
Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առժամեայք․ և մի՛ երկիր պագանիցես դու աստուծոյ օտարի։

Ես եմ Տր Ած քո՝ որ հանի զքեզ յեր-
կրէն Եգիպտացւոց՝ բաց զբերան քո՞
և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում,
և Իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ։
Բարձի թողի զնո երթալ զհետ կամաց
սրտից իւրեանց. զի գնասցեն նոքա ըստ
կամս անձանց իւրեանց։
Օ՜ թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ, կամ Իսրայէլի զճանապարհս իմ
գնացեալ էր։
Որպէս զոչինչ խոնարհ արարեալ էր
իմ զթշնամիս նորա, ՚ի վերայ նեղչաց
նորա արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք Տն ստեցին նմա, և եղիցին
ժամանակք նոցա յաշխարհի։
Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտութենէ
ցորենոյ, և ՚ի վիմէ մեղր յագեցոյց ՚ի
նոսա։

Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԱ

Սաղմոս յասափ։

Ած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց, և
՚ի մէջ նոցա դատէր զնոսա։
Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութբ, և
ակն առնուք մեղաւորաց։

Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհի:
Փրկեցուցէք զաղքատն և զտնանկն, 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա:
Ոչ իմացան և ոչ 'ի միտ առին, 'ի խաւարի գնային, և շարժեսցին ամենայն հիմունք երկրի:
Ես ասացի՝ թէ աստուածք էիք, կամ՝ որդիք բարձրելոյ ամենեքեան:
Դուք ահաւասիկ որպէս մարդիկ մեռանիք, և որպէս զմի յիշխանաց անկանիք:
Արի Ած, և դատեա զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամ հեթանոսս:

Տունք Ը: Գործայս ԾԷ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ

Օրհնութի. սաղմոս յասափ:

Ած ո՞ քեզ նմանիցէ. մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր Ած:
Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց:
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկեցին զգիտութի. խորհեցան 'ի վերայ սրբոց քոց և ասացին:
Եկայք սատակեսցուք զնս յազգաց, և

մի՛ յիշեսցի անուն իսրայելի և ևս։
Խորհեցան միաբանութե՛ք 'ի միասին.
վասն քո ուխտ արարին։
Բնակք եդովմայեցւոց և իսմայելա-
ցիք, մովաբ և հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ, և այլազ-
գիքն ամենայն. բնակչօքն համդերձ
ծուրայ։
՝Նա և ասուր եկեալ էր ընդ նոսա. ա-
մենեքեան սոքա զօրավիգն էին որդւոցն
ղովտայ։
Արա զնոսա որպէս մադիամ, որպէս
սիսարայ, որպէս զաբին 'ի ծործորն
կիսոնի։
Սատակեցան նոքա յականս դովրայ,
և եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Արա զիշխանս նոցա որպէս զորէբն,
զզեբն, զզեբեէ, զսաղմանա, և զամե-
նայն իշխանս նոցա։
Ասէք ասացին՝ ժառանգեսցուք 'ի մեզ
զսրբութիւն այ̃։
Ած իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ,
որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս, որ-
պէս բոց՝ զի կիզու զլերինս։
Այնպէս հալածեսցես զնոսա մրրկա-
քով, և բարկութեամբ քով խռովե-
ցուսցես զնոսա։

Լից զերեսս նոցա անարգանօք. և խնդրեսցեն զանուն քո Տր։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, և ամօթալից կորիցեն։
Ծանիցեն զի անուն քո Տր է, և դու միայն բարձրեալ ես 'ի վերայ ամենայն երկրի։

Տունք ժը։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԳ

Ի կատարած. վասն հնձանացն. որդւոցն Կորխայ սաղմոս։

Որպէս սիրելի են յարկք քո տէր զօրութեանց. ցանկայ և փափագէ անձն իմ 'ի գաւիթս քո։
Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացէ առ Ած կենդանի։
Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. տատրակ զբոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։
Սեղանս քո Տր զօրութեանց, թագաւոր իմ և Ած իմ։
Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են 'ի տան Տն, յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։
Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր 'ի քէն է. ելս եդ 'ի մտի իւրում՝ 'ի հովիտս տրտմութեան 'ի տեղւոջ՝ յորում ուխտեաց։

Օրհնութիւն տացէ՝ որ զօրէնս դնէ. գնասցէ նա 'ի զօրութենէ 'ի զօրութիւն. և երևեսցի ա̅ծ հրեշտակաց 'ի սիովն:

Տէր ա̅ծ զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր ա̅ծ յակոբայ:

Ընդունելի ես դու մեր. տես ա̅ծ և նայեա յերեսս օծելոյ քո:

Վասն զի լաւ է ինձ մի օր 'ի գաւիթս քո, քան զհազարս:

Ընտրեցի ընդ աղբ գալ 'ի տան ա̅յ առաւել, քան բնականալ 'ի յարկս մեղաւորաց:

Զողորմութիւն և զճշմարտութիւն սիրէ տ̅ր ա̅ծ մեր. զշնորհս և զփառս տացէ:

Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ, որ գնան յանբծութեան:

Տէր ա̅ծ զօրութեանց, երանեալ է այր՝ որ յուսայ 'ի քեզ:

Տունք ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԴ·

Ի կատարած. որդւոցն կորխայ սաղմոս:

Հաճեցար տ̅ր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութիւն յակոբայ:

Թողեր զանօրէնութիւն ժողովրդեան քոյ· ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

Լուեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո· դարձար 'ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։

Դարձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր, և դարձո զսրտմտութիւնս քո 'ի մէնջ։

Մի յաւիտեան բարկանար մեզ տ՟ր, և մի ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Ա՟ծ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ· ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ։

Ցոյց մեզ տ՟ր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ։

Լուայց զինչ խօսի տ՟ր ա՟ծ մեր· խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ առ սուրբս իւր, և առ այնոսիկ՝ որ դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա· բնակել փառաց նորա յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին· արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ· արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։

Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

Տունք ժբ: Գոբղայս խզ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԵ

Աղօթս 'ի դաւթէ. աղօթք:

Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես:
Պահեա զանձն իմ սուրբ տր. փրկեա զծառայս քո ած իմ, որ 'ի քեզ յուսացայ:
Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ:
Զի դու տր քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսեան, որ կարդան առ քեզ:
Ունկն դիր տր աղօթից իմոց, և նայեա 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց:
Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ:
Ոչ ոք է նման քեզ յաստուածս տր, և ոչ ոք է որպէս զգործս քո:
Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկես-

ցեն և երկիր պագցեն առաջի քո, և փառաւոր արասցեն զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ ես դու Տ̃ր, և առնես սքանչելիս. և դու միայն ես Ա̃ծ։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճանապարհի քում, և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քում, և ուրախ եղիցի սիրտ իմ յերկնչել յանուանէ քումմէ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տէր Ա̃ծ իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր արարից զանուն քո յաւիտեան։

Մեծ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո. փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց։

Ա̃ծ, անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ Ա̃ծ առաջի իւրեանց։

Այլ դու տէր Ա̃ծ իմ, գթած ես և ողորմած, երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ. նայեա առ իս և ողորմեա ինձ։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո զորդի աղախնոյ քո, և արա առ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի

դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս ։

Տունք ժէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԶ

Սաղմոս օրհնութեան․ որդւոցն Կորխայ ։

Հիմունք նորա 'ի լերինս սուրբս նորա․ սիրէ տէր զդրունս սիովնի առաւել քան զամենայն յարկսն յակոբայ ։

Փառաւորեալ խօսեցաւ վասն քո, ահաւադիկ քաղաքդ աստուծոյ ։

Յիշեցի զռահաբ և զբաբելոն՝ որք ճանաչեն զիս․ ահա այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք հնդկաց, սոքա եղեն անդ ։

Սիովնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ 'ի նմա․ և ինքն հիմունս արկ 'ի նմա բարձրեալն ։

Տէր պատմեսցէ զգիրս ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ՝ որ եղեն անդ ։

Որպէս զի ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան, որոց բնակութիւն իւրեանց 'ի քեն է ։

Տունք է ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԱ։

Ի կատարած. վասն մաղաղեթայ իմաստու-
թեան. որ էր պատասխանի եմանն իմաստու-
թեամբ եզրայէլի։

Տէր ա͞ծ փրկութեան իմոյ, ՚ի տուէ
կարդացի և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր,
խոնարհեցո ունկն քո ՚ի խնդրուածս
իմ։
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ՝ ՚ի դժոխս մերձեցաւ. և հա-
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն
՚ի գուբ։
Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնակա-
նի, և ՚ի մեռեալս ազատ։
Որպէս վիրաւորս, որ ննջեն ՚ի գերեզ-
մանս։
Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ՚ի ձե-
ռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն՝ ՚ի խաւա-
րի և ՚ի ստուերս մահու։
Զիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո.
զամենայն զբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ
իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։

Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկա-
րացան յաղքատութենէ :
Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ, և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ :
Միթէ մեռելոց առնիցես սքանչելիս.
կամ բժիշկք յարուցանիցե՞ն՝ խոստո-
վան առնիցին առ քեզ :
Միթէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք 'ի գերեզ-
մանի զողորմութիւնս քո, կամ զճշմար-
տութիւնս քո 'ի կորստեան :
Միթէ ծանիցի՞ն 'ի խաւարի սքան-
չելիք քո, կամ արդարութիւն քո յեր-
կիր մոռացեալ :
Եւ ես առ քեզ տէր աղաղակեցի. առաւօ-
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ :
Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն :
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի ման-
կութենէ իմմէ. 'ի բարձրութենէ խո-
նարհեցայ և ափշեցայ :
Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս :
Շրջեցան զինև որպէս ջուր, զօր ամե-
նայն պաշարեցին զիս 'ի միասին :
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ
և զծանօթս իմ վասն թշուառութեան
իմոյ :

Տունք Ե : Գործայս ԽԷ :

ՍԱՂՄՈՍ ՁԸ

Իմաստութեան Եթանայ Եզրայելացւոյ։

Ողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան օրհնեցից. ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով։
Ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո։
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ Դաւթի ծառայի իմոյ։
Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարէ քեզ. կամ ո՞վ նմանիցէ տ̃ն յորդիս աստուծոյ։
Աստուած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդըս սրբոց իւրոց. մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ այնոցիկ որ շուրջ են զնովաւ։
Տէր աստուած զօրութեանց, ո՞ նման է քեզ. հզօր ես դու տէր, և ճշմարտութիւն քո շուրջ է զքև։
Դու տիրես զօրութեանց ծովու, և զխռովութիւն ալեաց նորա դու ցածուցանես։

Դու խոնարհեցուցանէս որպէս վիրա-
ւորս զամբարտաւանս. ՚ի զօրութիւն
բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք և քո է երկիր. զաշ-
խարհս լրիւ իւրով դու հաստատեցեր.
զհիւսիս և զհարաւ դու արարեր.
Թաբոր և Հերմոն յանուն քո ցնծա-
ցեն։
Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն.
զօրասցի աջ քո, և բարձր եղիցի ձեռն
քո։
Արդարութիւն և իրաւունս հաս-
տատեալ է աթոռ քո. ողորմութիւն
և ճշմարտութիւն գնասցէ առաջի ե-
րեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան, որ գիտէն զօրհ-
նութիւն քո տէր. ՚ի լոյս երեսաց քոց
գնասցեն, և յանուն քո ցնծասցեն զօր-
հանապազ, և յարդարութեան քում
բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես
տէր. և ՚ի կամս քո բարձր եղիցի եղ-
ջիւր մեր։
Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն իսրայ
էլի թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ
որդիս քո և ասացեր. եդից զօգնու-

թիւն իմ՛ 'ի վերայ հզօրին, և բարձր արարից զընտրեալն 'ի ժողովրդենէ իմմէ :

Գտի զԴաւիթ ծառայ իմ, իւղով սրբով իմով օծի զնա :

Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա :

Ո՛չ մեղիցէ նմա թշնամի, և որդի անօրէնութեան մի՛ չարչարեսցէ զնա :

Հարից առաջի նորա զթշնամիս նորա, և զատելիս նորա 'ի պարտութիւն մատնեցից :

Ճշմարտութիւն իմ և ողորմութիւն իմ ընդ նմա, և յանուն իմ բարձր եղիցի եղջիւր նորա :

Եդից 'ի ծովս զձեռն նորա, և 'ի վերայ գետոց զաջ նորա :

Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես դու, աստուած ընդունելի փրկութեան իմոյ :

Ես անդրանիկ արարից զնա, և բարձր քան զամենայն թագաւորս երկրի :

Յաւիտեան պահեցից նմա զողորմութիւն իմ, և ուխտ իմ հաւատարիմ ընդ նմա :

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւիտենից զզաւակ նորա, և զաթոռ նորա որպէս զաւուրս երկնից :

Եթէ թողցեն որդիք նորա զօրէնս իմ,
և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ :
Եթէ զարդարութի՟ս իմ անարգեսցեն,
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն :
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա, տանջանօք զանիրաւութիւնս
նոցա :
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից 'ի
նոցանէ, և ոչ նենգեցից ճշմարտութեան
իմում, և ոչ անարգեցից զուխտ իմ. և
ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն
ոչ արհամարհեցից :
Մի անգամ երդուայ 'ի սրբութիւն իմ,
թէ դաւթի ես ոչ ստեցից :
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. և
աթոռ նորա ո՟պ արեգակն առաջի իմ,
ո՟պ լուսին զի հաստատեալ է յաւի-
տեան վկայ հաւատարիմ յերկինս :
Իսկ արդ դու մերժեցեր և անարգե-
ցեր, և ընդ վայր հարեր զօծեալ քո :
Դարձուցեր զուխտ 'ի ծառայէ քում-
մէ. պղծեցեր յերկրի զսրբութի՟ նր՟ :
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա,
և եդիր զամուրս նորա 'ի դողումն :
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա-
նապարհի. եղև նա նախատ դրացեաց
իւրոց :

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա. ուրախ արարեր զա՟մ թշնամիս նորա։
Դարձուցեր զօգնութի՟ 'ի սրոյ նորա, և ոչ ընկալար զնա 'ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութիւն նորա, և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուաղ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա, և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութիւն քո։
Իսկ արդ յիշեա և տես թէ ո՛վ է իմ հանգիստ. միթէ 'ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զամենայն որդիս մարդկան։
Ո՛վ է մարդ՝ որ կեցցէ և ոչ տեսցէ զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր 'ի ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր առաջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայի քոյ, զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր. նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։
Օրհնեալ տէր աստուած յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք խը։

Կանոնս Գորդայս Է։ Սաղմոս ժը։ Տունս յխը։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅՆ ԱՄՈՎՍԱՅ

Եսայեայ ԻԶ։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել առ քեզ աստուած ։

Վասն զի լոյս են հրամանք քո 'ի վերայ երկրի . ուսարուք զարդարութիւն բնակիչք երկրի ։

Կարկեցաւ ամբարիշտն , եւ այլ ոչ եւս ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութեան ։

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ , եւ մի տեսցէ զփառս աստուծոյ ։

Տէր բարձր ես եւ բազուկ քո հզօր , եւ նոքա ոչ գիտացին ։

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն , եւ նախանձ անկցի անխրատ ժողովրդեան . եւ արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ ։

Տէր աստուած մեր՝ տուր մեզ զխաղաղութիւն քո . զի ըստ ամենայն գործոց մերոց հատուցաւ մեզ ։

Տէր աստուած մեր՝ ստացիր զմեզ . զի բաց 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք , եւ զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ ։

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութիւն

այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք յարուցանիցեն ։

Վասն այսօրինակ ածեր հարեր սատակեցեր ընջեցեր զամենայն արու մանուկ նոցա ։

Յաւել տէր զչար 'ի վերայ չարի նոցա. և ած զչար 'ի վերայ անօրինաց երկրի ։

Տէր 'ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ. զի փոքր մի նեղութիւն է խրատ քո 'ի վերայ մեր ։

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցէ ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս իւր ճչիցէ ։

Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում. յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք, և ծնաք զհոգի փրկութեան քո ։

Ոչ ևս կործանեսցուք մեք, այլ կործանեսցին բնակիչք երկրի ։

Յարիցեն մեռեալք և կենդանասցին ամենեքեան, որ եդեալ են 'ի գերեզմանս ։

Զարթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի ։

Վասն զի ցօղ որ ցօղէ 'ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի ։

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա մուտ

'ի շտեմարանս քո. փակեա զդրունս
քո առաջի երեսաց քոց:
Փախիր և Թագիր առ ժամանակ մի,
մինչև անցցէ բարկութիւն տեառն:

ՄԱՂԹԱՆՔ

Խաղաղութեանց տուող քո՜, զխաղաղութիւն և զերկնային ողորմութիւն քո պարգևեա յարարածս քո:
Մարդասէր տէր, վասն որբուհւոյ:

Զշարականն և զաղօթս 'ի վերջն նշանակեալ կանոնին գտցես 'ի 33 երեսն:

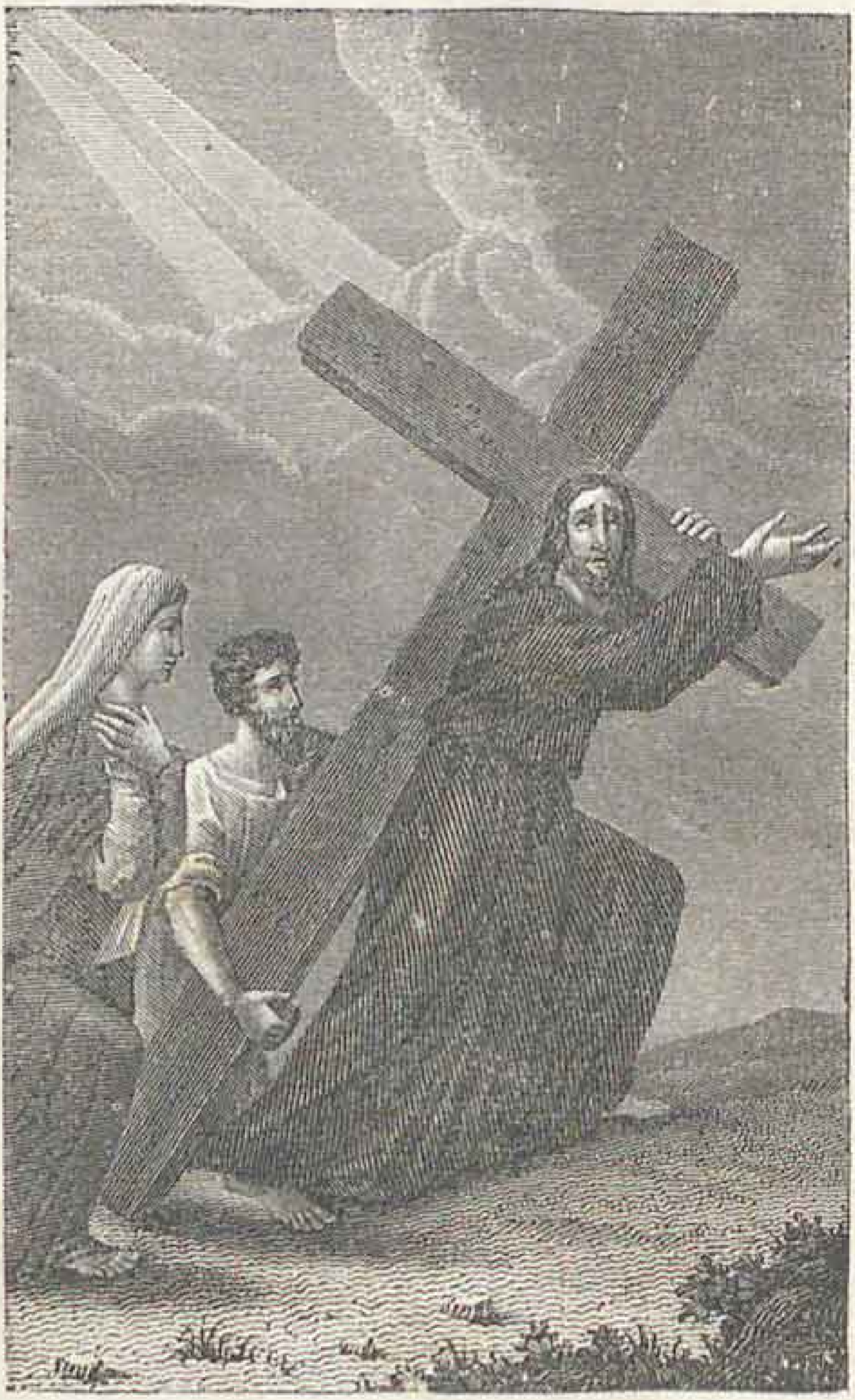

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց, և տէր
յընկերել ինձ փութա ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ

Աղօթք ՚ի Մովսէսի յայրն այ ։

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մինչև
յազգ . մինչև լերինք հաստատեալ
էին, մինչև ստեղծեալ զերկիր և զա-
մենայն տիեզերս ։
Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս դու
ես . և մի դարձուցաներ զմարդ ՚ի տա-
ռապանս . և ասացեր, դարձարուք առ
իս որդիք մարդկան ։
Հազար ամ յաչս քո որպէս օր երեկի՝
զի անց . որպէս պահ մի գիշերոյ . և
ամք նոցա անարգութեամբ եղիցին ։
Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուս-
ցին . ընդ առաւօտս որպէս դալարի
զուարճասցին և ծաղկեսցին . ընդ ե-
րեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին և
անկցին ։
Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ
քումմէ, և ՚ի սրտմտութենէ քումմէ
խռովեցաք ։

Եդիր զմեղս մեր առաջի քո, և զկեանս
մեր 'ի լոյս երեսաց քոց:

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան. և
'ի բարկութենէ քումմէ խոտորեցաք:

Ժամանակ ամաց մերոց անդադար որ-
պէս սարդի. և թիւ աւուրց ամաց մե-
րոց 'ի նոսա եօթանասուն ամ:

Ապա թէ առաւել են՝ ութսուն ամ.
որ ինչ աւելի քան զայն, ցաւօք և հե-
ծութեամբ:

Եկն 'ի վերայ մեր հեծութիւն, և
խրատեցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօ-
րութիւն բարկութեան քո, կամ յա-
հէ քումմէ զսրտմտութիւն քո հա-
մարեսցի:

Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո. և որ խո-
նարհ են սրտիւք, զիմաստութիւնս քո:

Դարձ տէր՝ մինչև յե՞րբ. մխիթարեա
'ի ծառայս քո:

Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ քո.
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամենայն
աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, որ
խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն՝ յորս
տեսաք զչարչարանս:

Հայեա տէր 'ի ծառայս քո և 'ի գործս
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց

նոցա. և եղիցի լոյս տեառն աստուծոյ 'ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա 'ի մեզ տէր. զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ։

Տունք ժզ։

ՍԱՂՄՈՍ Ղ

Օրհնութիւն գովութեան 'ի դաւիթ։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ աստուծոյ յերկինս հանգիցէ։

Ասասցէ տն ընդունելի իմ ես, ապաւէն իմ աստուած, և ես յուսամ 'ի նա։

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանիցն խռովութենէ։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թևոց նորա յուսասցիս։

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքև ճշմարտութիւն նորա։

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և ոչ 'ի նետէ՝ որ թռչի 'ի տուէ։

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի դայթակղութենէ դիւի 'ի հասարակ աւուր։

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք, և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ, որ առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցես դու,
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես,
զի դու Տէր յոյս իմ ես:
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն.
ոչ հասցեն առ քեզ չարք, և տանջանք
մի մերձեսցին 'ի յարկս քո:
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է
վասն քո պահել զքեզ յամենայն ճա-
նապարհս քո:
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ,
զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո:
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես
դու, և առ ոտն կոխեսցես զառիւծն
և զվիշապն:
Զանզի յիս յուսայ, և փրկեցից
զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ:
Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նմա.
և առ նմա եղէց 'ի նեղութեան:
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից նմա
զփրկութիւն իմ:

Տունք ժզ:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱ

Սաղմոս օրհնութեան աւուր շաբաթուց ՚ի Դաւթէն։

Բարի է խոստովան լինել Տ՟ն, սաղ-
մոս ասել անուան քում Բարձրեալ։
Պատմել առաւօտու զողորմութ՟իս քո,
և զճշմարտութիւնս քո ՚ի գիշերի։
Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ, ՚ի ձայն
օրհնութեան փողել։
Ուրախ արարեր զիս Տէր յարարածս
քո, և ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։
Որպէս զի մեծ են գործք քո Տէր, և
յոյժ խոր են խորհուրդք քո։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ, և ան-
միտն զայս ոչ առնու ՚ի միտ։
Ի բուսանել մեղաւորաց որպէս խոտ,
՚ի ծաղկել այնոցիկ՝ որ գործեն զանօ-
րէնութիւն։
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից.
և դու Բարձրեալ ես յաւիտեանս Տէր։
Զի ահա թշնամիք քո Տէր, զի ահա
թշնամիք քո կորիցեն. ցրուեսցին ա-
մենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութ՟ի։
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերոյ եղ-
ջիւր իմ, և ծերութիւն իմ, ՚ի յեղ պա-
րարտութեան։

Նշաւս ակն իմ՚ի Թշնամիս իմ, որք յա-
րուցեալ են՚ի վերայ իմ չարութեամբ,
՚ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղ-
կեսցին. որպէս մայրքն լիբանանու բա-
զումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն, և
՚ի գաւիթս ա̃յ մերոյ ծաղկեսցին։

Այլ և բազումք եղիցին ՚ի ծերութիւն
պարարտու̃. զուարթք և փափուկք եղի-
ցին ՚ի պատմել. ուղիղ է տէր ա̃ծ մեր,
և ոչ գոյ ՚ի նմա անիրաւութիւն։

Տունք ժդ̃ ։ Գործոյս խզ̃ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԲ

Յաւուրն առաջին շաբաթու, յոր հաստա-
տեցաւ երկիր. օրհնութիւն գովութեան ՚ի
դաւթի։

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն
զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութիւն, ընդ
մէջ իւր ած։

Հաստատեաց զաշխարհս՝ զի մի սասա-
նեսցի. պատրաստ է աթոռ քո, ՚ի սկզ-
բանէ յաւիտենից դու ես։

Ամբարձան գետք տէր, և ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. յարիցեն գետք
՚ի գնացս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

Սքանչելի ես դու տէր ՚ի բարձունս. վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր ընդ երկայն աւուրս։

Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԳ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ. չորեքշաբաթու։

Աստուած վրէժխնդիր, տ՟ր աստուած վրէժխնդիր յայտնեցաւ։

Բարձր լեր որ դատիս զերկիր. հատո զհատուցումն ամբարտաւանից։

Մինչև յե՞րբ մեղաւորք տ՟ր, մինչև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին։

Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութիւն. խօսեսցին ամենեքեան՝ որ գործեն զանօրէնութիւն։

Զժողովուրդս քո տէր խոնարհ արարին, և զժառանգութի՟ քո չարչարեցին։

Զայրին և զպանդուխտն սպանին, զորբսըն կոտորեցին և ասացին. ոչ տեսանէ զայս տ՟ր, և ոչ ՚ի միտ առնու աստուած յակոբայ։

Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց, և անմիտք՝ մինչև յե՞րբ ոչ առնուք 'ի միտ ։

Որպէս զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ, կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ ։

Ո խրատէ զազգիս, որպէս թէ ոչ յանդիմանեսցէ․ ո ուսուցանէ մարդոյ գիտութիւն․ տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան, զի են ընդունայն ։

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու տէր, և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա ։

Ցածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի ։

Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր, և ըզժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես ։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութիւն․ ընկալցին զնա ամենեքեան որ ուղիղ են սրտիւք ։

Ո՞ յարիցէ ընդ իս 'ի վերայ չարաց․ կամ ո՞ հաստատեսցէ ինձ 'ի վերայ այնոցիկ, որ գործեն զանօրէնութիւն ։

Եթէ ոչ տ՟ր օգնեալ էր ինձ, փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն իմ 'ի դժոխս ։

Եթէ ասէի՝ թէ ահա սասանեցան ոտք իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ ։

Ըստ բազմում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթարութիւնք քո ուրախ առնէր զանձն իմ։

Մի՛ հաւասարեսցէ քեզ աթոռ անօրէնութեան, ո պատճառէ զվաստակս ընդդէմ հրամանի։

Որսասցեն զանձն արդարոյ, և զարիւն անբիծ պարտաւոր առնէին։

Եղև Տէր ապաւէն իմ. ած օգնական յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա Տէր ըստ անօրէնութեան նոցա. ըստ չարութեան նոցա կործանեսցէ զնոսա Տէր Աստուած մեր։

Տունք իգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ

Օրհնութիւն գոհութեան ՚ի Դաւիթ։

Եկայք ցնծասցուք ՚ի Տէր. աղաղակեսցուք առ Աստուած փրկիչ մեր։

Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութեամբ. սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա։

Աստուած մեծ է, Տէր թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի։

Ի ձեռս նորա են ամ տիեզերք երկրի, և բարձրութիւնք լերանց նորա են։

՚Նորա է ծով՝ և նա արար զնա, և զցա-

մաք ձեռք նորա ստեղծին ։

Եկայք երկիր պագցուք նմա․ անկցուք և լացցուք առաջի տն̃ արարչին մերոյ ։

Նա ինքն է տէր ած̃ մեր․ մեք ժողովուրդք ձեռին նր̃, և խաշն արօտի նր̃ ։

Այսօր եթէ ձայնի նորա լուիցէք, մի խստացուցանիցէք զսիրտս ձեր որպէս 'ի դառնութեան ։

Ըստ աւուրն փորձութեան յանապատին ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր, քննեցին զիս, և տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ ։

Զայրացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ և ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք․ և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ ։

Որպէս երդուայ 'ի բարկութե̃ իմում, թէ մտցեն 'ի հանգիստ իմ ։

Տունք ժա։ Գովելոյ ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԵ

Սաղմոս 'ի դաւիթ․ 'ի ժամանակի զի տաճարն շինեցաւ ։

Օրհնեցէք զտր̃ յօրհնութիւն նոր․ օրհնեցէք զտր̃ ամ̃ երկիր ։

Օրհնեցէք զտր̃ և օրհնեցէք զանուն նորա․ աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա ։

Պատմեցէք 'ի հեթանոսս զփառս նորա ,
յամ՟ ժողովուրդս զսքանչելիս նորա ։
Մեծ է տ՟ր և օրհնեալ է յոյժ . ահար-
կու է նա 'ի վերայ ամենայն կռոց ։
Ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք են .
և տէր զերկինս արար ։
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է
առաջի նորա . սրբութիւն և մեծվայել-
չութիւն 'ի սրբութեան նորա ։
Մատուցէք տեառն տոհմք ազգաց . մա-
տուցէք տեառն զփառս և զպատիւ . մա-
տուցէք տեառն զփառս անուան նորա ։
Առէք պատարագս և մտէք 'ի սրահս
նորա . երկիր պագէք տ՟ն 'ի գաւիթս
սրբութեան նորա , և խռովեսցի յերե-
սաց նորա ամենայն երկիր ։
Ասացէք 'ի հեթանոսս՝ թէ տէր թա-
գաւորեաց . հաստատեաց զաշխարհս
զի մի սասանեսցի . և դատի զժողո-
վուրդս իւր ուղղութեամբ ։
Ուրախ եղիցին երկինք , և ցնծասցէ
երկիր . զուարճասցի ծով լիւ իւրով .
ցնծասցեն դաշտք , և ամենայն որ է 'ի
նոսա ։
Յայնժամ ցնծասցեն ամենայն ծառք
անտառի յերեսաց տեառն զի գայ , և
գայ նա 'ի դատել զերկիր .

6 Դատի զտիեզերս իրաւամբք, և զժողովուրդս ամենայն ճշմարտութեամբ իւրով։

Տունք ժ̃բ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԶ

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ. ՚ի ժամանակի ուր երկիրն հաստատեցաւ։

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ է զնովաւ. յիրաւունս և յարդարութիւն ուղղեալ է աթոռ նորա։

Հուր առաջի նորա գնասցէ, այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա։

Երևեցան փայլատակմունք ն̃ր տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յերեսաց տ̃ն, յերեսաց տ̃ն ամենայն երկիր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա. տեսին ամենայն ժողովուրդք զփառս նորա։

Ամաչեսցեն ամենեքեան որ երկիր պագանեն կռոց, և որք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկիր պագցեն նմա ա̃մ հրեշտակք ն̃ր, զի լուաւ և ուրախ եղև Սիոն. և ցն-

ծասցեն դստերք յուդայ վասն իրա-
ւանց քոց տէր ։
Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վերայ ամե-
նայն երկրի․ յոյժ բարձրացար ՚ի վերայ
ամենայն կռոց ։
Որ սիրէք զտէր, ատեցէք զչարութիւն․
պահէ տէր զանձինս սրբոց իւրոց, ՚ի
ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա ։
Լոյս ծագեաց արդարոց․ ուղղոց սըր-
տից եղև ուրախութիւն ։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր․ խոս-
տովան եղերուք յիշատակի սրբութեան
նորա ։

Տունք ժբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԷ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ օրհնութեան ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր,
զի սքանչելիս արար ։
Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ սուրբ
իւր ։
Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր, առաջի ազ-
գաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր ։
Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյա-
կոբ, ճշմարտութեամբ իւրով զտունն
իսրայէլի․ և տեսին ամենայն ծագք
երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ․

Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն եր-
կիր. օրհնեցէք ցնծացէք և սաղմոս
ասացէք:
Սաղմոս ասացէք տ̃յ մերում օրհնութ̃բ,
օրհնութեամբ և ՚ի ձայն սաղմոսաց:
Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ,
օրհնութեամբ ցնծութեամբ և ՚ի ձայն
եղջերեր փողոյ. և աղաղակեցէք առաջի
թագաւորին տեառն:
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, տիեզերք
և ամենայն բնակիչք նորա. և գետք
ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ:
Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն, զի
գայ և հասեալ է տ̃ր ՚ի դատել զերկիր:
Դատի զաշխարհս արդարութեամբ,
և զժողովուրդս ուղղութեամբ:

Տունք Ժ: Գոբղայս լ̃ց:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԸ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ:

Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժո-
ղովուրդք. որ նստի ՚ի քրովբէս, սա-
սանեցաւ երկիր:
Տէր ՚ի սիոն մեծ է, և բարձր է ՚ի
վերայ ամենայն ժողովրդոց:
Խոստովան եղիցուք անուան քում մե-
ծի, զի ահաւոր և սուրբ է. և պատիւ

Թագաւորի զիրաւունս սիրէ ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն․
զիրաւունս և զարդարութիւն յակով-
բայ դու արարեր ։
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր․
երկիր պագէք պատուանդանի ոտից
նորա, զի սուրբ է ։
Մովսէս և Ահարոն երիցունք նորա․
Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որ կարդան
զանուն նորա ։
Կարդային առ տէր, և նա լսէր նոցա,
և 'ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա ։
Պահէին զվկայութիւն նորա և զհրա-
մանս զոր ետ նոցա ։
Տէր աստուած մեր՝ դու լսէիր նոցա, աս-
տուած՝ դու քաւիչ լինէիր, վրէժխնդ-
իր 'ի վերայ ամենայն գործոց նոցա ։
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր՝
երկիր պագէք 'ի լեառն սուրբ նորա, զի
սուրբ է տէր աստուած մեր ։

Տունք Ժ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԹ

Սաղմոս խոստովանութեան 'ի տաւիղն ։

Ցնծացէք առ տէր ա̃մ՝ երկիր․
Ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ ։
Մտէք առաջին նորա ցնծութեամբ․

ծաներուք զի նա է տէր ա՟ծ մեր ։
Նա արար զմեզ, և ոչ մեք էաք. մեք
ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա ։
Մտէք ընդ դրունս նորա խոստովանու-
թեամբ, և օրհնութ՟բ ՚ի յարկս նորա ։
Խոստովան եղերուք տեառն, և օրհ-
նեցէք զանուն նորա ։
Քաղցր է տէր, յաւիտեան է ողորմու-
թիւն նորա. ազգէ մինչև յազգ է ճըշ-
մարտութիւն նորա ։

Տունք է ։

ՍԱՂՄՈՍ Ճ

Սաղմոս ՚ի դաւիթ ։

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնե-
ցից զքեզ տէր. սաղմոս ասացից, և ՚ի
միտ առից ։
Ճանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցես
առ իս. զի գնայի ես յամբծութեան
սրտի իմոյ ՚ի մէջ տան իմոյ ։
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց իրս անի-
րաւութեան. ոյք առնէին զուրացու-
թիւն, ատեցի ։
Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սըր-
տիւ. խոտորեալ յինէն անզգամին, և
ես ինչ ոչ փոյթ առնէի ։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ, զնա
բացէ ՚ի բաց հալածէի ։

Որ ամբարտաւան էր աչօք և ագահ սրտիւ, ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի ։
Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի, զի նստցին նոքա ընդ իս ։
Որ գնայր 'ի ճանապարհ անբիծ, նա պաշտէր զիս ։
Ոչ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն . որ խօսէր զանիրաւութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց ։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամենայն մեղաւորս երկրի . սատակեցից 'ի քաղաքէ տեառն զամենեսեան՝ որ գործեն զանօրէնութիւն ։

Տունք Ժ : Գորղայս իԴ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԱ

Աղօթք տնանկի . երբեւ ձանձրանայցէ՝ առաջի Տն̃ հեղուսցէ զխնդրուածս իւր ։

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց, աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն ։
Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո առ իս զունկն քո . յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ ։
Սպառեցան ոպ̃ ծուխ աւուրք իմ, և

ոսկերք իմ որպէս խուի չորացան։

Հարաւ որպէս խոտ՝ և ցամաքեաց սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ՚ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալուսն յանապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի. տքնեցայ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ՚ի տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։

Զմոխիր որպէս հաց կերայ, և զըմպելի իմ արտասուօք խառնեցի։

Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան քո. զի դու բարձրացուցեր, և խոնարհեցուցեր զիս։

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին. և ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։

Դու տէր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ։

Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վերայ Սիոնի. ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նորա, և ՚ի հողս նորա գթասցին։

Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քում-

մէ, և ամենայն թագաւորք երկրի 'ի փառաց քոց։

Շինէ տէր զսիոն, և երևեցի փառօք իւրովք 'ի նմա։

Նայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս նոցա։

Գրեսցի այս յազգ յայլ․ ժողովուրդ զոր ստացեալ է, օրհնեսցէ զտէր։

Նայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութենէ իւրմէ․ տէր յերկնից յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց, և արձակել զորդիս մահապարտաց։

Պատմել 'ի սիոն զանուն տեառն, և զօրհնութիւնս նորա յերուսաղէմ։

Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին, և թագաւորաց ծառայել տեառն։

Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապարհի զօրութեան իւրոյ․ զնուազութիւն աւուրց իմոց ասա ինձ, և մի հաներ զիս 'ի կէս աւուրց իմոց․ զի ազգէ յազգ են ամք քո։

Սկզբանէ տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր․ և գործք ձեռաց քոց երկինք են։

Նոքա անցանեն, և դու կաս և մնաս յաւիտեան։

Ամենեքեան որպէս ձորձ մաշեսցին․ որպէս վերարկու փոխեսցես զնոսա, և փոխեսցին ։

Բայց դու նոյն իսկ ես, և ամք քո ոչ անցանեն․ որդիք ծառայից քոց բնակեսցեն 'ի նմա․ և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի ։

Տունք իը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԲ

Սաղմոս 'ի Դաւիթ ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր, և ամենայն ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր, և մի մոռանար զամենայն տուրս նորա ։

Որ քաւէ զմեղս քո, բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո ։

Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ ։

Որ լնու 'ի բարութենէ զցանկութիւն քո․ նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո ։

Առնէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամենայն զրկելոց ։

Եցոյց տէր զճանապարհս իւր մովսէսի, և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր ։

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ
և բազումողորմ։

Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ տէր, և ոչ
յաւիտեան պահէ ոխս։

Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ, և
ոչ ըստ անօրէնութեանն մերում հա֊
տոյց մեզ։

Ըստ որչափ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն
իւր 'ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից,
այնպէս հեռի արար 'ի մէնջ զանօրէ֊
նութիւնս մեր։

Որպէս գթայ հայր 'ի վերայ որդւոց
իւրոց, այնպէս գթացի տէր յերկիւ֊
ղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր. և
յիշեաց թէ հող եմք։

Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր.
որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկէ։

Շնչէ 'ի նմա հողմ, և ոչ է՝ և ոչ ևս
երևի տեղի նորա։

Բայց ողորմութիւն տեառն յաւի֊
տեանս յաւիտենից 'ի վերայ երկիւղա֊
ծաց իւրոց. և արդարութիւն նորա
յորդւոց մինչև յորդիս։

Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն

զպատուիրանս նորա և առնել զնա ։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր․ արքայութի̄ն նր̄ ամենեցուն տիրէ ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա՝ հզօրք զօրութեամբ, որ առնէք զբանս նր̄ 'ի լսել ձայնի պատգամաց նր̄ ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն զօրութի̄ք նորա, պաշտօնեայք և արարողք կամաց նորա ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն գործք նորա․ ընդ ամենայն տեղիս է տէրութիւն նորա․ օրհնեա անձն իմ զտէր ։

Տունք իբ ։ Գողղայս իբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ

Սաղմոս 'ի դաւիթ․ 'ի վերայ աշխարհագործ արարածոց ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր․ տէր ա̄ծ իմ մեծ եղեր յոյժ ։
Խոստովանութիւն և մեծվայելչութի̄ զգեցար․ արկար զլոյս որպէս զօթոց․ ձգեցեր զերկինս ո̄պ խորան, և յարկար 'ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նր̄ ։
Ադնէ յամպս զգնացս իւր, և շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց ։
Արար զհրեշտակս իւր հոգիս, և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ ։

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստատութեան իւրոյ, զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։

Խորք որպէս զզգեստ վերարկու է նորա․ ՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և ՚ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։

Ելանեն լեռնանամն՝ և իջանեն դաշտանամն, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։

Սահման եդիր՝ և ոչ անցանեն, և ոչ ևս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։

Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ծործորս․ ՚ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։

Արբուցանել զա՟մ գազանս վայրի․ յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւ իւրեանց։

Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն․ և ՚ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։

Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարանաց իւրոց․ ՚ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր։

Բուսուցեր զխոտ ՚ի լերինս, զդալարի ՚ի ծառայութիւն մարդկան։

Հաներ զհաց յերկրէ․ գինի ուրախ առնէ․ իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ զսիրտ մարդոյ։

Յագեսցին ծառքն տեառն, և մայրքն
Լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր:
Անդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն.
և բոյն արագլի առաւելն է նոցա:
Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և
վէմք ապաւէնք նապաստակաց:
Արարեր զլուսին ի ժամանակի. արե-
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ:
Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. 'ի
նմա գնան ամենայն գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մնչեն և յափշտա-
կեն, և խնդրեն յաստուծոյ զկերա-
կուրս իւրեանց:
Ի ծագել արևու ժողովին, և 'ի մո-
րիս իւրեանց դադարեն:
Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր, և 'ի վաս-
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ:
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր. զա-
մենայն ինչ իմաստութեամբ արարեր.
և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք:
Այս ծով մեծ և անդորր. 'ի նմա են
սողունք, որ ոչ գոյ թիւ. գազանք մե-
ծամեծք և մանունք. 'ի նմա և նաւք
գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ
նովաւ:
Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու տաս
կերակուր նոցա 'ի ժամու:

Տաս դու նոցա՝ և կերակրին. բանաս զձեռն քո, կերակրես զամենեսեան կամօք քովք ։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ՝ և խռովին, հանես զոգի 'ի նոցանէ, պակասին և 'ի հող դառնան ։

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնոսա, և նորոգես զերեսս երկրի ։

Եղիցին փառք տեառն յաւիտեան. տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր ։

Որ հայի յերկիր, և տայ դողալ սմա. մերձի 'ի լերինս, և ծխեսցին ։

Օրհնեսցից զտէր 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից ա̃յ իմոյ մինչև եմ ես ։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ. և ես ուրախ եղէց 'ի տէր ։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, և ամբարիշտ մի ևս գտցի 'ի նմա. օրհնեա անձն իմ զտէր ։

Տունք լ̃Գ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԴ

Ալէլուիա ։

Խոստովան եղերուք տեառն և կարդացէք զանուն նորա. պատմեցէք 'ի հեթանոսս զգործս նորա ։

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա.

պատմեցէք զամ սքանչելիս նորա, եւ գովեցարուք յանուն սուրբ նորա։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որ խնդրեն զտէր. խնդրեցէք զտէր՝ եւ հզօրք եղերուք. խնդրեցէք զերեսս նորա յամենայն ժամ։

Յիշեցէք զսքանչելիս նորա զոր արար. զարուեստս եւ զիրաւունս բերանոյ նր։

Զաւակն աբրահամեան ծառայք նորա. որդիք յակոբայ ընտրեալք նորա։

Նա ինքն է տէր աստուած մեր. յամենայն երկրի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, եւ զբանն՝ զոր պատուիրեաց մինչեւ ՚ի հազար ամ։

Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու. եւ զերդումն իւր ընդ սահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրամանս իւր, եւ առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ. ձեզ տաց զերկիրն քանանու, զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։

Մինչ էին նոքա թուով սակաւք նուազք եւ պանդուխտք ՚ի նմա։

Անցին նոքա ազգէ յազգ, ՚ի թագաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա.

կշտամբեաց զթագաւորս վասն նոցա ։
Մի մերձենայք ասէ՝ յօծեալս իմ, և
՚ի մարգարէս իմ մի մեղանչէք ։
Կոչեաց սով յերկիր նոցա. զամենայն
զօրութիւն հացի եբեկ ։
Առաքեաց առաջի նոցա այր. ՚ի ծա-
ռայութիւն վաճառեցաւ Յովսէփ ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նո-
րա. և անց ընդ երկաթս անձն նորա ։
Մինչև եկեսցէ բան նորա. և բան
տեառն փորձեաց զնա ։
Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան եթող զնա ։
Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ. իշխան ՚ի
վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց ։
Խրատել զիշխանս նոցա որպէս զինքն.
և զծերս նոցա իմաստունս արասցէ ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. յակովբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և զօ-
րացոյց զնոսա քան զթշնամիս իւր ։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո-
վուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծառայս իւր ։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա-
հարոն ընտրեալ իւր ։
Եդ նոցա զբանս նշանաց իւրոց, և զա-
րուեստս իւր յերկիր քամայ ։

Առաքեաց խաւար և խաւարեցոյց զնա,
զի դառնացուցին զբանս նորա։
Դարձոյց յարիւն զջուրս նոցա, և
սպան զամենայն ձկունս նոցա։
Եռաց յերկիր նոցա գորտ, և 'ի շտե-
մարանս թագաւորաց նոցա։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ և մժեխ ընդ
ամենայն սահմանս նոցա։
Դարձոյց զանձրևս նոցա 'ի կարկուտ.
և հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց̃, և փշ-
րեաց զա̃մ ծառս սահմանաց նոցա։
Ասաց՝ և եկն մարախ, և խառնիճ՝ զի
ոչ գոյր թիւ։
Եկեր զա̃մ խոտ երկրի նոցա. սպա-
ռեաց զա̃մ պտուղ անդոյ նոցա։
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտա-
ցւոց, զսկիզբն ա̃մ վաստակոյ նոցա։
Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով. և
ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նո-
ցա. զի անկաւ ահ ն̃ն 'ի վերայ նոցա։
Ափռեաց ամպ՝ հովանի առնել նոցա
'ի տուէ, և հրով լոյս տալ նոցա 'ի
գիշերի։
Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի. և հա-
ցիւ երկնից լցոյց զնոսա։

Եհար զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ Աբ-
րահամու ծառայի իւրում։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ,
և զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց. ՚ի
վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զն-
նոսա։
Որ պահեսցեն զիրաւունս նորա,
և զօրէնս նորա խնդրեսցեն։

Տունք խդ։ Գոբղայս հէ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԵ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք Տ՟ն. զի քաղցր է.
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս Տեառն.
լսելի արասցէ զամենայն օրհնութիւնս
նորա։
Երանի որք պահեն զիրաւունս, և առ-
նեն զարդարութիւն յամենայն ժամ։
Յիշեա զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժողո-
վրդեան քոյ, և այց արա մեզ ՚ի փրկ-
կութեան քում։
Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրե-
լոց քոց. ուրախ եղիցուք յուրախու-

թիւն ազգի քոյ, և գովեսցուք մեք 'ի ժառանգութեան քում ։

Մ՛եղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք ։

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիւնս քո ։

Դառնացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց ընդ ծով կարմիր. փրկեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ, զի ծանիցեն զզօրութիւնս նորա ։

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր՝ և ցամաքեցաւ. առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդըս որպէս ընդ անապատ ։

Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատելեաց նոցա, և փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց թշնամեաց նոցա ։

Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա. և մի 'ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ ։

Հաւատացին 'ի բան նորա, և օրհնեցին զօրհնութիւնս նորա ։

Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա, և ոչ անսացին խորհրդոց նորա ։

Ցանկացան ցանկութիւն յանապատի, և փորձեցին զաստուած յանջրդի ։

Ետ նոցա զխնդրուածս նոցա. առաքեաց լիութիւն յանձինս նոցա ։

Բարկացուցին զմովսէս 'ի բանակի, և
զահարօն սուրբ տեառն ։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան, և
ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի ։
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս նոցա, և բոց
մաշեաց զմեղաւորս ։
Արարին զորթ 'ի քորեբ. երկիր պա-
գին պատկերի, և փոխեցին զփառս իւ-
րեանց 'ի նմանութիւն որթու խոտա-
կերի ։
Մոռացան զա̃ծ կենարար իւրեանց, որ
արար զմեծամեծս իւր յեգիպտոս, զս-
քանչելիս իւր յերկիր քամայ, և զահ
իւր 'ի վերայ կարմիր ծովուն ։
Ասաց սատակել զնոսա, եթէ ոչ մովսէս
ընտրեալ կայր առաջի նորա ։
Դարձաւ առ տէր և անցոյց զբարկու-
թիւն նորա, զի մի սատակեսցին նոքա ։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի, և ոչ
հաւատացին բանի նորա ։
Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց, և
ոչ լուան ձայնի տեառն ։
Համբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նոցա,
հարկանել զնոսա յանապատի ։
Ցրուեսցէ զաւակ նոցա ընդ հեթա-
նոսս. ցրուեսցէ զաւակ նոցա ընդ գա-
ւառս ։

Պղծեցան նոքա 'ի բէլփեգովր, զի կերան զոհեալ և զմեռելոտի:
Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց. յաճախեաց 'ի վերայ նոցա բեկումն:
Ապա եկաց 'ի մէջ փենեհէս, քաւեաց և արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յարդարութիւն ազգէ յազգ մինչև յաւիտեան:
Բարկացուցին զնա 'ի ջուրն հակառակութե. չարչարեցաւ մովսէս վասն նոցա, զի դառնացուցին զոգի նորա:
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք, և ոչ սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նմա տէր:
Խառնակեցան ընդ հեթանոս, և ուսան զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց նոցա, և եղև նոցա 'ի գայթագղութի:
Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց, և հեղին արիւն անմեղ:
Արիւն ուստերաց և դստերաց իւրեանց՝ զոր զոհեցին կռոցն քանանու:
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա, և պղծեցաւ 'ի գործոց նոցա, զի պոռնկեցան 'ի գնացս իւրեանց:
Բարկացաւ սրտմտութեամբ տէր 'ի վերայ ժողովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ:

Մատնեաց զնա 'ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նոցա։
Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց, և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։
Հայեցաւ տէր 'ի նեղութիւնս նոցա 'ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։
Յիշեաց զուխտ իւր, և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. ետ զնոսա 'ի գթութիւնս առաջի ամենայն գերչաց նոցա։
Փրկեա զմեզ տէր աստուած մեր. և ժողովեա զմեզ 'ի հեթանոսաց։
Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ, և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։
Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից։
Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն եղիցի եղիցի։

Տունք խդ։

Կանոնս Գօբղայս Է։ Սաղմոս ԺԷ։ Տունք ՅԺԴ։

ԱՂՕԹՔ ԵԶԻԿԻԱՅ ԱՐՔԱՅԻ ՅՈՒԴԱՅ

Եսայեայ լը։

Ես ասացի ՚ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց, թէ գնացի ես ՚ի դրունս դժոխոց։

Թողի զամենայն յետին իմ, և ասացի՝ թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց, և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք համդերձ։

Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ. այսուհետև թողի լքի զամենայն ընդկեանս իմ։

Ել գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, որպէս զայն՝ որ քակէ զտաղաւար. և եղէ ես որպէս զոստայն սատարաց մերձ ՚ի հատանել։

Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառաւօտէ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու. այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս իմ, զի յառաւօտէ մինչ ՚ի գիշեր մատնեցայ։

Որպէս ծիծառն՝ այսպէս ճչեցի, որպէս զաղաւնի՝ այնպէս մնչեցի. զի նուա-

ղեցին աչք իմ 'ի տեսանելոյ ։
Նայեցայ 'ի բարձունս առ տէր ա՟ծ
իմ՝ որ փրկեաց զիս, և փարատեցոյց
յինէն զցաւս անձին իմոյ ։
Տէր, վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ.
զարթուցեր զանձն իմ, դարձուցեր
զհոգի իմ. մխիթարեցայ և կեցի ։
Ահա 'ի խաղաղութիւն դարձաւ դառ֊
նութիւն իմ. փրկեցեր զանձն իմ, զի
մի կորեայց. և ընկեցեր յետոյ զամե֊
նայն զմեղս իմ ։
Զի ոչ թէ որ 'ի դժոխս են, խոստո֊
վան առնին առ քեզ. և ոչ մեռեալք
օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ յուսասցին 'ի
ճշմարտութիւնս քո ամենեքեան, որ
իջանեն 'ի դժոխս ։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տէր. ո՟պ և ես այսուհետև մանկունս
ծնայց, որ պատմեսցեն զարդարու֊
թիւնս քո՝ տէր փրկութեան իմոյ ։
Ես ոչ ևս դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր զամենայն աւուրս
կենաց իմոց յանդիման տաճարիդ ա՟յ ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն փրկութեան տէր յս փրկիչ. փրկեա և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ: Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քո և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ:

Օչարողն և ղաղօթս 'ի ձեռքն Ներկենք պատմեն կանոնքին գոյես 'ի 72 երեան:

Դու ես ապաւէն իմ, և առ 'ի քէն է օգնութիւն իմ՝ յամենայն ժամ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԶ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք Տ՟ն զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասասցեն փրկեալք տեառն, զորս փըր-
կեաց ’ի ձեռաց թշնամւոյն։
Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զն՟ս,
յարեւելից և յարեւմտից, ’ի հիւսիսոյ
և ’ի ծովէ։
Մոլորեցան նոքա յանապատի յանջըր-
դի ճանապարհի, քաղաք բնակութեան
ոչ գտին։
Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք
նոցա ’ի նոսին նուաղեցան։
Աղաղակեցին առ տէր ’ի նեղութէ իւ-
րեանց. ’ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա։
Առաջնորդեաց նոցա ’ի ճանապարհ
ուղիղ, զի երթիցեն ’ի քաղաք բնա-
կութեան իւրեանց։
Խոստովան եղիցին Տ՟ն ողորմութեանց
ն՟ր, սքանչելեաց ն՟ր որդւոց մարդկան։

Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս, և
զանձինս կարօտեալս լի արար բարութ̃ ։
Որք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստուե֊
րըս մահու, կապեալ էին յաղքատու֊
թեան որպէս յերկաթս ։
Զի դառնացուցին զբանն ա̃յ, և զխոր֊
հուրդս բարձրելոյն բարկացուցին ։
Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սիրտք նոցա.
տկարացան, և ոչ ոք էր՝ որ օգնէր նց̃ ։
Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութեան
իւրեանց, 'ի վշտաց նոցա եհան զնոսա ։
Փրկեաց զնս̃ 'ի խաւարէ և 'ի ստուե֊
րաց մահու, և խզեաց զկապանս նց̃ ։
Խոստովան եղիցին տն̃ ողորմութեանց
նր̃, սքանչելեաց նր̃ որդւոց մարդկան ։
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և ըղ֊
նիգս երկաթիս խորտակեաց ։
Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի անօ֊
րէնութեան իւրեանց. զի վասն մեղաց
իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ ։
Զամենայն կերակրոց զարշէին սիրտք
նց̃. մերձեցան մինչև 'ի դրունս մահու ։
Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղութեան
իւրեանց, 'ի վշտաց նոցա ապրեցոյց
զնոսա ։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնս̃,
և փրկեաց զնս̃ յապականութենէ իւրեանց ։

Խոստովան եղիցին տն ողորմութեց նր,
սքանչելեաց նորա որդւք մարդկան :
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհնու-
թե՛, և պատմեսցեն զգործս նր ցնծութե :
Որք իջանէին ՚ի ծով նաւովք, և առ-
նէին զգործս ՚ի ջուրս բազումս :
Նոքա տեսին զգործս տն և զսքանչե-
լիս նոցա ՚ի խորս անդնդոց :
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և
բարձրացան ալիք նորա :
Ելանէին յերկինս և իջանէին յան-
դունդս. և անձինք նոցա յանձինս իւ-
րեանց մաշեցան :
Խռովեցան սասանեցան որպէս ար-
բեալք, և ամենայն իմաստութիւն
նոցա ընկլաւ :
Աղաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութեան
իւրեանց. ՚ի վշտաց նց կեցոյց զնոսա :
Դարձոյց զմրրիկն յօդ՝ և դադարեցին
ալիք նոցա. ուրախ եղեն զի դադարե-
ցին. և առաջնորդեաց նոցա ՚ի նաւա-
հանգիստ կամաց իւրեանց :
Խոստովան եղիցին տն ողորմութեց նորա,
սքանչելեաց նորա որդւք մարդկան :
Բարձր արասցեն զնա ՚ի ժողովս ժո-
ղովրդոց, և յաթոռս ծերոց օրհնես-
ցեն զնա :

Որ դարձոյց զգետս 'ի ցամաք, և
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղտաղ-
տուկս վն̅ չարութե̅ բնակչաց նորա։
Արար զանապատն 'ի ճահիճս ջուրց, և
զերկիրն ծարաւուտ 'ի գնացս ջուրց։
Բնակեցոյց 'ի նմա քաղցեալս. և շինե-
ցին քաղաք բնակութեան իւրեանց։
Վարեցին արտս և տնկեցին այգիս, և
արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնոսա՝ և բազմացան յոյժ.
և անասունք նոցա ոչ նուաղեցան։
Նուաղեցան նոքա և չարչարեցան 'ի
նեղութենէ չարեաց և 'ի վշտաց։
Եհեղ անարգութիւն 'ի վերայ իշխանաց
նոցա. մոլորեցոյց զնոսա յանապատի և
ոչ 'ի ճանապարհի։
Օգնեաց տնանկին յաղքատութեան.
առաջնորդեաց որպէս խաշին ազգի
նոցա։
Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին. և
ամենայն անօրէն խցցէ զբերան իւր։
Ո՞վ է իմաստուն՝ որ պահեսցէ զայս, և
'ի միտ առցէ զողորմութիւնս տեառն։

Տունք խէ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԷ

Օրհնութեան սաղմոսաց 'ի Դաւիթ :

Պատրաստ է սիրտ իմ Ած, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք :

Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոսիւք և օրհնութեամբ, և ես զարթեայց առաւօտուց :

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ յազգս :

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի քո, մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո :

Բարձրեալ ես դու յերկինս աստուած, և յամենայն երկրի են փառք քո :

Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեցո աջով քով և լուր մեզ :

Ած խօսեցաւ 'ի սրբութենէ իւրմէ. բարձր եղէց՝ բաժանեցայց զսիկեմ, և զՀովիտն յարկաց չափեցից :

Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ. եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ :

Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ :

Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն :

Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր, կամ

ո՞ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յԵդովմ։
Ո՛չ դու ա՛ծ, որ մերժեցեր զմեզ.
և ոչ ելեր աստուած ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ օգնութիւն ՚ի նեղութեան,
զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութիւն. և
նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԸ

Ի կատարած. սաղմոս ՚ի
Դաւթի։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի լռեր,
զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւո-
րի բացաւ ՚ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ,
և բանիւ ատելութեամբ պաշարեցին
զիս։
Մարտեան ընդ իս ՚ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս,
այլ ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ
բարւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ
իմոյ։
Կացո ՚ի վերայ նորա մեղաւոր. սատա-
նայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։
Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատա-

պարտեալ, և աղօթք նորա 'ի մեղս դարձցին ։

Եղիցին աւուրք նորա նուազ, և զայ-ցելութիւն նորա զայն այլ առցի ։

Եղիցին որդիք նորա որբ, և կին նորա այրի . սաՀեսցին փոփոխեսցին . որդիք նորա մուրողք եղիցին, և ելցեն 'ի բնակութենէ իւրեանց ։

Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա . յափշտակեսցեն օտարք զվաս-տակս նորա ։

Մի գտցի օգնական նմա . և մի ոք ո-ղորմեսցի 'ի վերայ որբոց նորա ։

Եղիցին որդիք նորա 'ի սատակումն, և յազգէ ջնջեսցի անուն նորա ։

Յիշեսցին մեղք Հօր նորա առաջի տն̃ . և մեղք մօր նորա մի ջնջեսցին, և եղի-ցին առաջի տեառն յամենայն ժամ ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա, փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել զողոր-մութիւն ։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ . սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ ։

Սիրեաց զանէծս՝ և ելցէ նմա . ոչ կա-մեցաւ զօրՀնութիւն, Հեռի եղիցի 'ի նմանէ ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս Հանդերձ .

մտցէ որպէս ջուր 'ի փոր նորա . որպէս
ձէթ ընդ ոսկերս նորա ։

Եղիցի նմա որպէս հանդերձ՝ զոր ագա-
նի, որպէս գօտի՝ որ ածի հանապազ
ընդ մէջ ։

Այս գործ է այնոցիկ, որ չարախօս
կային զինէն առ տէր, և որք խօսէին
չար զանձնէ իմմէ ։

Այլ դու տէր տէր՝ արա ընդ իս ըստ
անուան քում, զի քաղցր է ողորմու-
թիւն քո . և փրկեա զիս, զի աղքատ
և տնանկ եմ ես ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում .
և ես որպէս ստուեր 'ի խոնարհել ի-
մում պակասեցայ, և թօթափեցայ
որպէս մարախ ։

Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց, և
մարմին իմ այլագունեաց յիւղոյ ։

Եղէ ես նախատ նոցա . տեսին զիս՝ և
շարժեցին զգլուխս իւրեանց ։

Օգնեա ինձ տէր ա՜ծ իմ, և փրկեա
զիս ըստ ողորմութեան քում ։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և դու
տէր արարեր զայս ։

Նոքա անիծանիցեն, և դու օրհնես-
ցես . որք յարուցեալ են 'ի վերայ իմ,
ամօթ կրեսցեն . այլ ծառայ քո ու-
րախ եղիցի 'ի քեզ ։

Զգեցցին զամօթ՝ որ չարախօս կային զանձնէ իմմէ. և արկցեն որպէս կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք:

Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ բերանով իմով. 'ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ:

Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին, փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալածեն զանձն իմ:

Տունք իը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԹ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ:

Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց:

Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ տէր 'ի սիօնէ, և տիրեսցես դու 'ի մէջ թշնամեաց քոց:

Ընդ քեզ է ինձ սկիզբն աւուրց զօրութեան. 'ի վայելչութիւն սրբոց քոց յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ:

Երդուաւ տէր և ոչ ևս զղջասցի, թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի, և տէր ընդ աջմէ քումմէ:

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան
զթագաւորս, դատի զհեթանոսս, և
բազում առնէ զհարուածս, և խոր-
տակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի։
Օ ուղխս 'ի ճանապարհի արբուսցէ.
վ՟ն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս։

Տունք Է։ Գոբղայս խԶ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով
սրտիւ իմով, 'ի խորհուրդս ուղղոց
'ի ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն,
և քննեալ են յամենայնի կամք նորա։
Խոստովանութիւն և վայելչութի՟ւն են
գործք նորա. արդարութիւն նորա
մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց
ուղղոց. ողորմած գթած է տէր, կե-
րակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. զզօ-
րութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց
ժողովրդեան իւրում։
Տալ նոցա ժառանգութի՟ն հեթանո-
սաց. և գործք ձեռաց նորա արդարու-
թիւն և իրաւունք են։
Հաւատարիմ են յա՟մ պատուիրանք

նորա. հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալ են ճշմարտութ. և ուղղութեամբ։

Փրկութիւն առաքեաց տր ժողովրդեան իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր. սուրբ և ահեղ է անուն նորա։

Սկիզբն գգօնութեան երկիւղ Տեառն. իմաստութիւն բարի ամենեցուն՝ որ առնեն զնա. և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԱ

Ալէլուիա. ՚ի վերայ ապաշխարութեան Անգեայ և Զաքարիայ։

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի Տեառնէ, զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ։

Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

Փառք և մեծութիւն են ՚ի տան նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց. ողորմած գթած և արդար է Տէր։

Քաղցր այր ողորմի և տայ փոխ. յօրինէ զբան իւր ՚ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի սասանեսցի։

Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն.
՚ի համբաւէ չարէ նա մի՛ երկիցէ :
Պատրաստ է սիրտ նո՟ր յուսալ առ ա՟ծ :
Հաստատեալ է սիրտ նորա. և նա մի՛
երկիցէ մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր :
Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարու-
թիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւի-
տենից, և եղջիւր նորա բարձր եղիցի
փառօք :
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի. զա-
տամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի.
և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ :

Տունք Ժ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ

Ալէլուիա :

Օրհնեցէք մանկունք զՏէր. և օրհ-
նեցէք զանուն Տեառն :
Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ յայսմ
հետէ մինչև յաւիտեան :
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու օրհ-
նեալ է անուն Տեառն :
Բարձր է ՚ի վերայ ամենայն ազգաց Տէր,
և յերկինս են փառք նորա :
Ո՞վ է որպէս Տէր Աստուած մեր ՚ի բար-
ձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ
յերկինս և յերկրի :

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց:
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս
ժողովրդեան իւրոյ:
Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան ու-
րախամիտ ո՟պ մայր որդւոց բերկրեալ:

Տունք Ը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԳ

Ալէլուիա:

Յելանելն Ի՟էլի յԵգիպտոսէ. տանն
Յակովբայ 'ի ժողովրդենէ այլազգեաց:
Եղև Հրէաստան սրբութիւն նորա, և
Իսրայէլ իշխանութիւն նորա:
Ծով ետես և փախեաւ, և Յորդանան
անդրէն դարձաւ:
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք, և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց:
Զի՞ է քեզ ծով. զի՞ ետեսեր և փա-
խեար. կամ դու Յորդանան՝ զի՞ դար-
ձար անդրէն:
Լերինք՝ ցնծայէք ո՟պ խոյք, և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց:
Յերեսաց տեառն սասանեցաւ երկիր,
յերեսաց Աստուծոյ Յակովբայ:
Որ դարձոյց զվէմն 'ի վտակս ջուրց, և
զապառաժն յաղբերակունս:

Մ՛ի մեզ տէր՝ մի մեզ, այլ անուան քում
տուր զփառս վասն ողորմութեան և
ճշմարտութեան քոյ ։
Մ՛ի երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ուր է աստուած նոցա ։
Աստուած մեր յերկինս և յերկրի, զա-
մենայն զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար ։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ
են, ձեռագործ են որդւոց մարդկան ։
Բերան ունին, և ոչ խօսին. աչս ունին,
և ոչ տեսանեն ։
Ականջս ունին և ոչ լսեն. ունչս ունին,
և ոչ հոտոտին ։
Ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն. ոտս ու-
նին, և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ 'ի
կոկորդս նոցա ։
Նման նոցա եղիցին՝ որք արարին զնոսա,
ամենեքեան որ յուսացեալ են 'ի նոսա ։
Տուն Իսրայելի յուսացաւ 'ի տէր. օգ-
նական ընդունելի է նոցա ։
Տուն Ահարոնի յուսացաւ 'ի տէր. օգ-
նական ընկերելի է նոցա ։
Երկիւղածք տեառն յուսացան 'ի տէր,
օգնական և փրկիչ է նոցա ։
Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց զմեզ.
օրհնեաց տէր զտունն Իսրայելի. օրհ-
նեաց տէր զտունն Ահարոնի ։

Օրհնեաց տէր զերկիւղածս իւր, զփոքրկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ տէր, ՚ի ձեզ և յորդիս ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ՚ի տեառնէ, որ արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տեառն են. և զերկիրս ետ որդւոց մարդկան։
Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ, և ոչ ամենեքեան՝ որ իջանեն ՚ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զտէր յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք ԻԶ։ Գործայս ԾԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԴ

Ալէլուիա։

Սիրեցի զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց. խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինև երկունք մահու, և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Նեղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զանուն տեառն կարդացի։
Ո՛ տէր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած ա՛ծ մեր ողորմի և պահէ զտղայս տէր։
Ես խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս.

դարձ անձն իմ՝ ի հանգիստ քո, զի տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ՝ ի գայթագղութենէ, հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց։

Տունք ղ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԵ

Ալէլուիա։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՝ի զարմանալ իմում, թէ ամենայն մարդ սուտ է։
Զի՞նչ տաց տեառն ընդ ամենայնի՝ զոր ետ ինձ։
Բաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն տեառն կարդացից։
Զուխտս իմ տեառն տաց առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց իւրոց. ո՛վ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառն կարդացից։
Զուխտս իմ տեառն տաց առաջի ամե-

նայն ժողովրդեան նորա, 'ի գաւիթս տան տեառն, և 'ի մէջ քո Երուսաղէմ:

Տունք Ը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԶ

Ալէլուիա:

Օրհնեցէք զտէր ամենայն ազինք. գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք:
Զօրացաւ ողորմութիւն նորա 'ի վերայ մեր. Ճշմարտութիւն տեառն մնասցէ յաւիտեան:

Տունք Բ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԷ

Ալէլուիա:

Խոստովան եղերուք տեառն, զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ասասցէ տուն Իսրայելի՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ասասցէ տուն Ահարոնի՝ զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ասասցեն երկիւղածք տն՝ զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ի նեղութեան կարդացի առ տէր, և լուաւ ինձ յանդորր:
Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից 'ի թշնամիս իմ։

Բարի է յուսալ 'ի տէր՝ քան յուսալ 'ի մարդիկ. բարի է յուսալ 'ի տէր՝ քան յուսալ յիշխանս։

Ամենայն ազգինք շրջեցան զինև, և անուամբ տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինև, պաշարեցին զիս 'ի միասին. և անուամբ տեառն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինև որպէս մեղուք, վառեցան բորբոքեցան ոպ̃ փուշք 'ի հուր. և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա։

Ի մերժելն գլորեցայ, և եղէ մերձ 'ի գլորել. և տէր ընկալաւ զիս։

Զօրութիւն իմ և օգնութիւն իմ տէր, և եղև ինձ 'ի փրկութիւն։

Ձայն ցնծութեան փրկութե̃ 'ի յարկս արդարոց։

Աջ տ̃ն արար զօրութի, աջ տ̃ն բարձր արար զիս, և աջ տ̃ն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից զգործս տեառն։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր, և 'ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութե̃, զի մտից ընդ այն, և խոստովան եղէց տ̃ն։

Այս դուռն տեառն է, եւ արդարք մտա-
նեն ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար
ինձ, եւ եղեր ինձ 'ի փրկութիւն։
Վէմ զոր անարգեցին շինողքն, նա ե-
ղեւ գլուխ անկեան։
Ի տեառնէ եղեւ այս, եւ է սքանչելի ա-
ռաջի աչաց մերոց։
Այս օր է զոր արար տէր. եկայք ցըն-
ծասցուք եւ ուրախ եղիցուք 'ի սմա։
Ո՛ տէր փրկեա, ո՛ տէր առաջնորդեա.
օրհնեալ որ գալոցդ ես յանուն տ̃ն, եւ
օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տեառն։
Տէր աստուած մեր երեւեցաւ մեզ. ա-
րարէք տօնս ուրախութեան կանխաւ,
մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ։
Ա̃ծ իմ ես դու՝ խոստովան եղէց քեզ.
ա̃ծ իմ ես դու՝ եւ բարձր արարից զքեզ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լուար
ինձ, եւ եղեր ինձ 'ի փրկութիւն։
Խոստովան եղերուք տեառն զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Տունք իզ։ Դողդայս խդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԸ.

Ալէլուիա։

Երանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհի,
և որք գնան յօրէնս տեառն։
Երանի որք քննեն զվկայութիւնս նորա, բո-
լորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա։
Ոչ եթէ որք գործեն զանօրէնութիւն,
'ի ճանապարհս նորա գնացին։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո
'ի պահել յոյժ։
Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճանա-
պարհք իմ 'ի պահել ինձ զարդարու-
թիւնս քո։
Յայնժամ ես ոչ ամաչէի 'ի զգուշանալ
ինձ 'ի պատուիրանս քո։
Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութի
սրտի իմոյ, որպէս ուսայց զիրաւունս
արդարութեան քո։
Զիրաւունս քո պահեցից, մի թողուր
զիս մինչ իսպառ։
Իւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապար-
հըս իւր, այլ 'ի պահել զբանս քո։
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ,
մի մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց։
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո, որ-
պէս զի մի մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու տէր, ուսո յինձ զար-
դարութիւնս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից զամե-
նայն իրաւունս բերանոյ քո:
Ի ճանապարհս վկայութեց քոց զուար-
ճացայ, որպէս յամենայն ՚ի մեծութե:
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և զգու-
շացայ ՚ի ճանապարհս քո:
Յիրաւունս քո խօսեցայ, և ոչ մոռա-
ցայ զբանս քո:
Հատո ծառայի քում, և կեցից և պա-
հեցից զբանս քո:
Յարթո զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքան-
չելիս օրինաց քոց:
Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի թաքու-
ցաներ յինէն զպատուիրանս քո:
Փափագեաց անձն իմ ՚ի ցանկալ յինձ յի-
րաւունս քո յամենայն ժամ:
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անի-
ծեալ՝ որք խոտորեցան ՚ի պատուիրա-
նաց քոց:
Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զար-
համարհանս, զի զվկայութիւնս քո
խնդրեցի:
Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին
զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրա-
ւունս քո:

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին, և
խորհուրդք իմ արդարութիւն քո ։
Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող, տէր կեցո
զիս ըստ բանի քում ։
Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և
լուար ինձ, ուսո ինձ զարդարութիս քո ։
Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց
խմաստուն արա զիս, և քննեցից զըս-
քանչելիս քո ։
Քնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ.
հաստատեա զիս ՚ի բանս քո ։
Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա յի-
նէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ ։
Զճանապարհս ճշմարտութեան քո ըն-
տրեցի, և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ ։
Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո, տէր
մի յամօթ առներ զիս ։
Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ըն-
թացայ, զի անդորր արարեր սրտի ի-
մոյ ։
Օրէնսդէտ արա զիս տէր ՚ի ճանապար-
հըս իրաւանց քոց, և խնդրեցից զնա
յամենայն ժամ ։
Խմաստուն արա զիս. և քննեցից զօրէնս
քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ
իմով.
Առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս պատուի-

բանաց քոց, զի ընդ նոսա հաճեցայ :

Խոնարհեցո զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս քո, և մի՛ յագահութիւն :

Դարձո զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնանրութիւն. ՚ի ճանապարհս քո կեցո զիս :

Հաստատեա ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո :

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են :

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց. յարդարութեան քում կեցո զիս :

Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո Տէր, և փրկութի քո ըստ բանի քում :

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ :

Մի՛ ՚ի բացէ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ, զի յիրաւունս քո յուսացայ :

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից :

Գնայի ես յանդորրու, զի զպատուիրանս քո խնդրեցի :

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի :

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի :

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս

քո զոր սիրեցի, և խորհէի յարդարութեան քում:

Յիշեա զբանն ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս:

Այս մխիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս:

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից տէր, և մխիթարեցայ:

Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց, և որք թողին զօրէնս քո:

Գովելի էին ինձ իրաւունք քո ՚ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ:

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տէր, և պահեցի զօրէնս քո:

Այս եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի:

Տունք ծէ:

Բաժին իմ ես դու տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո:

Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ բանի քում:

Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ, և դարձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւնս քո:

Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ , զի
պահեցից զպատուիրանս քո ։
Չուանք մեղաց պատեցան զինև . այլ
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լի-
նել առ քեզ վասն իրաւանց և արդա-
րութեան քո ։
Հաղորդ էի ես ամենայն երկիւղածաց
քոց , որոց պահեալ է զպատուիրանս քո ։
Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր .
զարդարութիւնս քո ուսո ինձ ։
Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում տէր ըստ բանի քում ։
Քաղցրութիւն , զխրատ և զգիտու-
թիւն ուսո ինձ , զի 'ի պատուիրանս քո
ես հաւատացի ։
Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ . վ̃ն
այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ ։
Քաղցր ես դու տէր , և քաղցրութեամբ
քով ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամ-
բարտաւանից . այլ ես բոլորով սրտիւ
իմով քննեցի զպատուիրանս քո ։
Մածեաւ որպէս կաթն սիրտք նոցա .
այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ ։
Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս ,
որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո ։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս. իմաստուն արա զիս, և ուսայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եղիցին, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ Տէր զի արդարութեամբ են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութիւն քո 'ի մխիթարել զիս, ըստ բանի քում զծառայս քո։

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից, զի օրէնք քո խօսք իմ էին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որ 'ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հօգացայ 'ի պատուիրանս քո։

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան քում, զի մի՛ ամաչեցից։

Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութիւնս քո, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի՝ Երբ մխիթարեսցէ զիս։

Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պարզի, զի զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։

Քանի՛ ինչ են աւուրք ծառայի քո. երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց :

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո :

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա ինձ :

Փոքր մի եւս և կորուսանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո :

Ըստ ողորմութեան քում կեցո զիս, և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո :

Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկինս, ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութիւն քո :

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ :

Հրամանի քում մնայ տիւ, զի ամենայն ծառայ քո է :

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ եւս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեան իմում :

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիւնս քո, զի նոքօք կեցուցեր զիս :

Քո եմ ես և կեցո զիս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի :

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել, զի զվկայութիւնս քո ես ՚ի միտ առի :

Ամենայն կատարածի տեսի զվախ-

Ճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուի-
րանք քո:

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո, զօրհանա-
պազ խօսք իմ էին:

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր
զիս ՚ի պատուիրանս քո, զի յաւիտեան
իմ էին:

Քան զա̃մ ուսուցիչս իմ իմաստուն ե-
ղէ, զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին:

Քան զծերս իմաստուն եղէ, զի զպա-
տուիրանս քո քննեցի:

Յամենայն ճանապարհաց չարաց ար-
գելի զոտս իմ, որպէս զի պահեցից
զբանս քո:

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ, զի
դու օրէնսդէտ արարեր զիս:

Որպէս զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք
քո՝ քան զմեղր բերանոյ իմոյ:

Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ատեցի
զամենայն ճանապարհս չարաց, զի դու
օրէնսդէտ արարեր զիս:

Ճրագ է բան քո ոտից իմոց, և լոյս
տայ շաւղաց իմոց:

Երդուայ և հաստատեցի, զի պահեցից
զամենայն իրաւունս արդարութեան քո:

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. տէր կեցո
զիս ըստ բանի քում:

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա տէր,
և զիրաւունս քո ուսո ինձ ։
Անձն իմ ՚ի ձեռս քո յամենայն ժամ՝,
և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ․ ՚ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան, զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդարութիւնս քո յաւիտեան վասն հատուցման ։
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի ։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես ՚ի բանս քո յուսացայ ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք, և քննեցից զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում և կեցո զիս, և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ ։
Օգնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խորհեցայց յիրաւունս քո յամենայն ժամ ։
Անարգեցեր զամենեսեան՝ որ ապստամբ եղեն յարդարութեանց քոց․ զի անիրաւութեամբ էին խորհուրդք նոցա ։
Յանցաւորս համարեցայ զամենայն մե-

զաւուրս երկրի . վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուիրանս քո :
Բևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմինս իմ,
զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ :

Տունք կԴ :

Արարի իրաւունս և արդարութիւն .
մի մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց :
Ընկալ զծառայս քո 'ի բարի , զի մի
ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս :
Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում
տէր , և բանից արդարութեան քո :
Արա ընդ ծառայի քում տէր ըստ ողոր-
մութեան քում . զարդարութիւնս քո
ուսո ինձ :
Ծառայ քո եմ ես , իմաստուն արա
զիս , և ծանեայց զվկայութիւնս քո :
Ժամ է պաշտել զտէր . խափանեցին
զօրէնս քո :
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս
քո քան զամենայն ոսկի և զտպազիոն :
Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ , զի ատեցի ես զճանապարհս չա-
րաց :
Սքանչելի են վկայութիւնք քո , վասն
այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ .

Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր և իմաստուն առնէ զտղայս ։

Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի ․ ՚ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ ։

Նայեաց առ իս և ողորմեա ինձ ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո ։

Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում, և մի տիրեսցեն ինձ ամենայն մեղք ։

Փրկեա զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան, և պահեցից զպատուիրանս քո ։

Երևեցո զերեսս քո ՚ի ծառայս քո, և ուսո ինձ զարդարութիւնս քո ։

Ատակք ջուրց իջին յաչաց իմոց, զի ոչ պահեցին զօրէնս քո ։

Արդար ես դու տէր, և ուղիղ են դատաստանք քո ։

Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ ։

Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ ։

Բովեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զնա ։

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ, և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ ։

Արդարութիւն քո արդարութիւն յաւի-

տենից, և օրէնք քո ճշմարիտ են ։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս, և պատուիրանք քո խօսք իմ էին ։

Արդարութեամբ են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստուն արա և կեցո զիս ։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ Տէր, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի ։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս, և պահեցից զվկայութիւնս քո ։

Կանխեցի տարաժամու, աղաղակեցի, և ես 'ի բանս քո յուսացայ ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու 'ի խօսել ինձ զբանս քո ։

Ձայնի իմում լուր Տէր ըստ ողորմութեան քում. ըստ յիրաւունս քո կեցո զիս ։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն, զի յօրինաց քոց հեռի եղեն ։

Մերձ ես դու Տէր, և ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են ։

Ի սկզբանէ ծանեայ 'ի վկայութեանց քոց, զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա ։

Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա զիս, զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։

Դատեա զդատաստան իմ և փրկեա զիս, և ըստ բանի քում կեցո զիս ։

Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին :

Գթութիւնք քո բազում են տէր, և ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս :

Բազում են, որ հալածեն և նեղեն զիս . 'ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ :

Հայէի յանագորոյնս և մաշէի, զի ըզպատուիրանս քո ոչ պահեցին :

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի . տէր՝ ողորմութեամբ քո կեցո զիս :

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է . յաւիտեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քո :

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր, և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ :

Ցնծացայ ես 'ի բանս քո որպէս այն՝ որ գտանէ աւար բազում :

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս քո սիրեցի :

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ վասն իրաւանց և արդարութեան քո :

Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որ սիրեն զօրէնս քո, և ոչ գոյ 'ի նոսա գայթագղութիւն :

Սպասեցի փրկութեան քում տէր, և զպատուիրանս քո սիրեցի :

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո ,
և սիրեաց զնոսա յոյժ :

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայու-
թիւնս քո , զի ամենայն ճանապարհք
իմ առաջի քո են :

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո
տէր , ըստ բանի քում իմաստուն արա
զիս :

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր , և
բանիւ քով փրկեա զիս :

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս
քո , յորժամ ուսուցես ինձ զարդա-
րութիւնս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո , զի ամե-
նայն պատուիրանք քո արդարութիւն են :

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս , զի
զպատուիրանս քո ընտրեցի :

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր , և
օրէնք քո խօսք իմ էին :

Կեցցէ անձն իմ , օրհնեսցէ զքեզ . և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ :

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորու-
սեալ . խնդրեա զծառայս քո , զի ըզ-
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ :

Տունք ծհ :

Կանոնս Գոբղայս Է : Սաղմոս ժգ : Տունս յկթ :

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Եսայեայ խբ։

Օրհնեցէք զաստուած յօրհնութիւն նոր, զի իշխանութիւն նորա 'ի բարձունս փառաւորի ։

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է 'ի ծագաց մինչեւ 'ի ծագս երկրի ։

Որք իջանէին 'ի ծով նաւօք, կղզիք եւ ամենայն բնակիչք նոցա ընդ նոսա ։

Ուրախ եղիցի անապատն եւ ամենայն բնակիչք իւր . ուրախ եղիցին բանակք եւ բնակք կեդարու, եւ ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին ։

Ի գլխոյ լերանց գոչեսցեն, տացեն ըզ-փառս աստուծոյ . եւ զքաջութիւն նորա կղզիք պատմեսցեն ։

Տէր աստուած զօրութեանց դիմեալ գայ զարթուցանել զպատերազմ, յա-րուցանել զնախանձ, փող հարկանել եւ գոչել 'ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօրու-թեամբ բազմաւ ։

Ուրախ եղիցին երկինք 'ի վերուստ, եւ ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն ։

Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն եւ զար-դարութիւն՝ առ հասարակ բղխեսցէ ։

ԱՂՕԹՔ ՅՈՎՆԱՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի. լուաւ աստուած յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր տէր ձայնի իմում, զի ընկեցեր զիս 'ի խորս ծովու, և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին 'ի վերայ իմ. և ասացի, թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ իցէ թէ յաւելից հայել 'ի տաճար սուրբ քո. զի հեղան զինև ջուրք մինչև յանձն իմ, և անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս։

Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի ես 'ի խորս երկրի, և տեսի զնիգս նորա, զի էին որպէս աղխք յաւիտենից. և ելցեն յապականութենէ կեանք իմ։

Առ քեզ տէր աստուած իմ 'ի նուաղել անձին իմոյ կարդացի, և զքեզ տէր յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ 'ի տաճար սուրբ քո։

Որ ոյք պահէին զունայնութիւն և

զստութիւն , յաղթութենէ իւրեանց մերժեցան :

Նաև ես 'ի ձայն օրհնութեան խոստո֊վան եղէց քեզ, մատուցից պատարագս տեառն , և կատարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութեան :

ՄԱՂԹԱՆՔ

Եկեսցեն աղօթք մեր 'ի տաճար սուրբ քո . խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խըն֊դրուածս մեր : Մարդասէր :

Օ ժամարգն և պաշտօնս 'ի վերջն Սինախսա֊ ձերը կանոնին գտցես 'ի 114 երեսն :

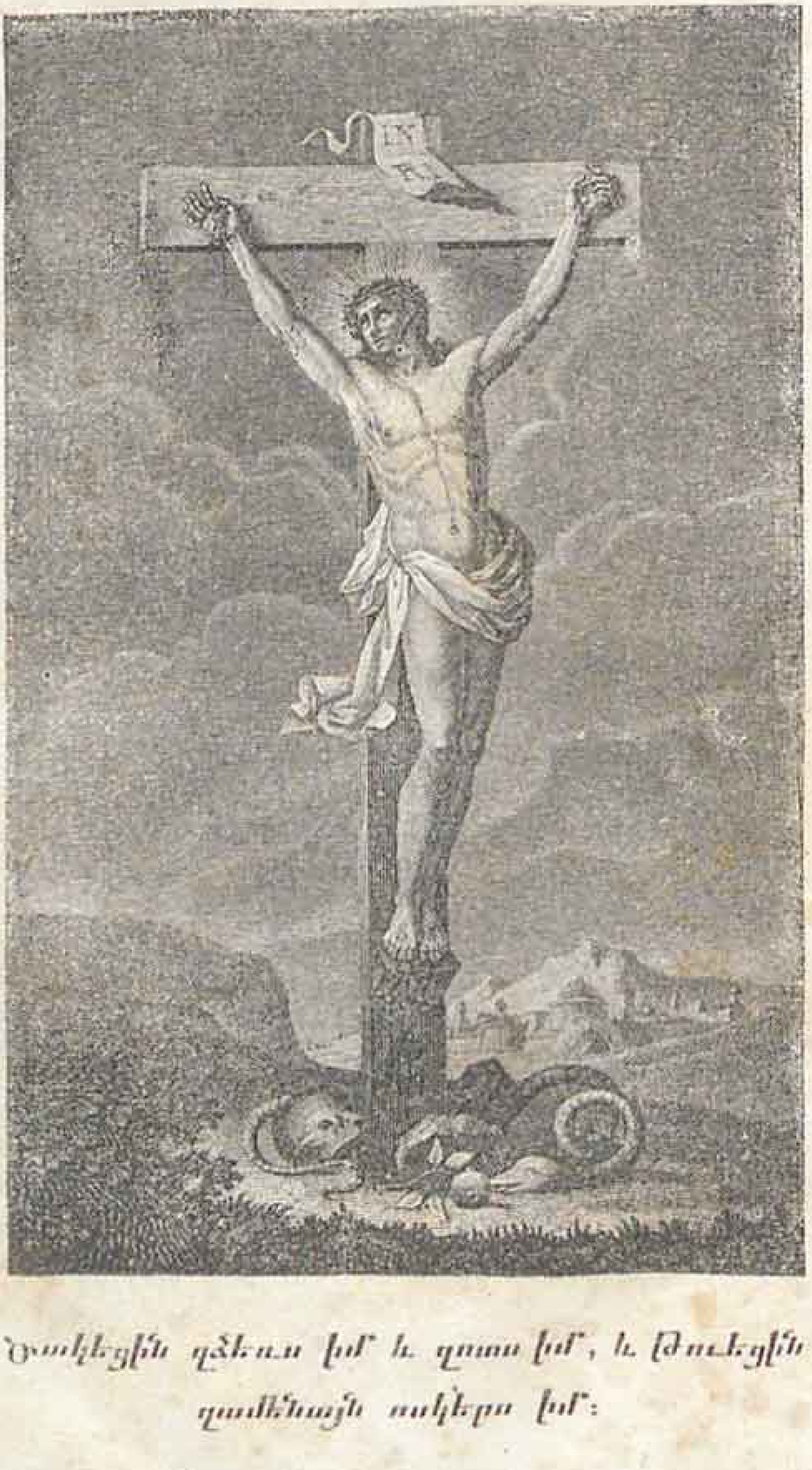

Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և թուեցին զամենայն ոսկերս իմ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԹ

Օրհնութիւն Աստիճանաց ։

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի , և լուաւ ինձ տէր . փրկեաց զանձն իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց և 'ի լեզուէ չարէ ։

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի , լեզու նենգաւոր ։

Որպէս նետք հզօրի , զի մխեալ են կայծակամբք կաղնեաց ։

Վայ ինձ զի ընդ երկար եղև պանդխտութիւն իմ . զի բնակեցայ ես 'ի վրանս կեդարու ։

Բազում անգամ բնակեաց անձն իմ ընդ այնոսիկ , ոյք ատէին զողջոյն ։

Ես էի խաղաղարար . յորժամ խօսէի , մարտնչէին ընդ իս ։

Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻ

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Համբարձի զաչս իմ՛ի լերինս, ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ 'ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։
Մի՛ տար 'ի սասանութիւն զոտս քո, և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։
Որպէս ոչ ննջէ և ոչ 'ի քուն երթայ պահապան Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջով ձեռամբն իւրով։
Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛ լուսին 'ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պահեսցէ տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք Ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԱ

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Ուրախ եղէ ես՝ յք ասէին ցիս, 'ի տուն տեառն երթիցուք մեք։
Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո՝ Երուսաղէմ։

Օ Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք ,
Եւ բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ ։
Անդ ելին ազգ ազգ տ͞ն . վկայութիւն
իսրայելի խոստովան լինել անուան տ͞ն ։
Անդ արկեալ էր աթոռ դատաստանի ,
աթոռս արկեալ ՚ի տան դաւթի ։
Հարցէք զողջունէ զերուսաղէմի , եւ
զշինութենէ՝ որք սիրէք զնա ։
Եղիցի խաղաղութիւն ՚ի զօրութեան
քում, եւ շինութիւն յաշտարակս յա-
մուրս քո ։
Վասն եղբարց եւ ընկերաց իմոց խօսե-
ցայ զխաղաղութիւն . վասն քոյ եւ վասն
տան տեառն աստուծոյ մերոյ խնդրեցաք
զբարութիւն ՚ի քէն ։

Տունք Ը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԲ

Օրհնութիւնք Աստիճանաց ։

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ , որ
բնակեալդ ես յերկինս ։
Որպէս աչք ծառայի ՚ի ձեռն տեառն
իւրոյ , որպէս աչք աղախնոյ ՚ի ձեռն
տիկնոջ իւրոյ ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր ա͞ծ
մեր , մինչեւ ողորմեսցիս ՚ի վերայ մեր ։
Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ , զի

բազում լցաք արհամարհանօք ։
Առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որ նախատէին զմեզ, և արհամարհանօք ամբարտաւանից ։

Տունք Ե ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԳ.

Օրհնութիւն Աստիճանաց ։

Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ, ասասցէ իսրայէլ, եթէ ոչ տէր էր առ մեզ ։
Ընդ յառնել մարդկան 'ի վերայ մեր, կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ ։
Ի բարկանալ սրտմտութեամբ նոցա 'ի վերայ մեր, ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս ։
Օրհնեալ է տէր, որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նոցա ։
Անձինք մեր ապրեցան որպէս ճնճղուկ յորոգայթէ որսողաց ։
Որոգայթք նոցա փշրեցան, և մեք ապրեցաք ։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տեառն, որ արար զերկինս և զերկիր ։

Տունք Ը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Որ յուսայ 'ի տէր, որպէս լեառն սիոն, մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յերուսաղէմ:

Լերինք շուրջ են զնովաւ. տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

Ոչ թողու տէր զգաւազան մեղաւորաց 'ի վիճակս արդարոց. եւ արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն:

Բարի արա տէր բարեաց, եւ այնոցիկ՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք:

Իսկ զթիւրեալսն յախշտակութեամբ, տանի զնոսա տէր ընդ այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն. խաղաղութիւն 'ի վերայ իսրայելի:

Տունք Է: Գոպղայս Ի:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն սիոնի. եւ եղաք մեք մխիթարեալք:

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ, եւ լեզուք մեր ցնծութեամբ:

Յայնժամ ասասցեն 'ի հեթանոս, մեծ արար տէր զառնել իւր ընդ նոսա . մեծ արար տէր զառնել իւր ընդ մեզ . և մեք եղաք բերկրեալք :

Դարձո տէր զգերութիւնս մեր որպէս զուղխս 'ի հարաւոյ . որք վարէին արտասուօք, ցնծութեամբ հնձեսցեն :

Երթալով երթային և լային, որք բարձեալ տանէին զսերմանս իւրեանց :

Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որք առեալ բերիցեն զորայս իւրեանց :

Տունք է:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԶ

Օրհնութիւն Սողոմոնի :

Եթէ ոչ տէր շինէ զտուն, 'ի նանիր վաստակին շինողք նորա :

Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաք, ընդունայն տքնին պահապանք նորա :

Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ . արդ արիք մինչև էք նստեալ, որք ուտէք զհաց ցաւոյ :

Ի ժամանակի որպէս տացէ քուն սիրելեաց իւրոց . ժառանգութիւն տեառն որդիք են, որոց վարձք իւր են, այն է պտուղ որովայնի իւրոց :

Որպէս նետք 'ի ձեռս հզօրի, այնպէս
են և որդիքն թօթափելոց։
Երանի որ ելից զցանկութիւն իւր 'ի
նոցանէ. մի՛ ամաչեսցեն յորժամ խօսես-
ցին թշնամիք նոցա ընդ նոսա առ
դրանն։

Տուն Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԷ

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին 'ի
Տեառնէ, և գնան 'ի ճանապարհս նորա։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. ե-
րանի է քեզ, և բարի եղիցի։
Կին քո որպէս այգի վայելուչ յանկիւնս
տան քո. որդիք քո որպէս նորատունկ
ձիթենեաց շուրջ զսեղանով քո։
Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ, որ
երկնչի 'ի Տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ
Տէր 'ի Սիովնէ։
Եւ տեսցես դու զբարութիւն Երու-
սաղէմ զամենայն աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց, խա-
ղաղութիւն 'ի վերայ Իսրայէլի։

Տուն Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԸ.

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ:
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին:
Ի թիկունս իմ հարին մեղաւորք. ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց:
Տէր արդար է, և խորտակէ զուլս մեղաւորաց:
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ ոյք ատեն զՍիոն:
Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ մինչև 'ի բուռն եկեալ՝ չորացաւ:
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձողն, և ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն ժողովէր:
Ոչ ասացին ամենեքեան՝ ոյք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն Տեառն ընդ ձեզ է, և օրհնեցաք զձեզ յանուանէ Տեառն:

Տունք Ը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԹ

Օրհնութիւն Աստիճանաց :

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր , տէր՝ լուր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց :

Թէ զանօրէնութիւնս քննես տէր տէր , իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո . զի ՚ի քեն է քաւութիւն :

Վասն անուան քո համբերի՛ որ , համբե՛ր անձն իմ բանի քում . յուսացաւ անձն իմ ՚ի տէր :

Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ , ՚ի պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայէլ ՚ի տէր :

Ի տեառնէ է ողորմութիւն բազում . ՚ի նմանէ է փրկութիւն . և նա փրկեսցէ զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա :

Տունք ղ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼ

Օրհնութիւն Աստիճանաց :

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ , և ոչ զբօսան աչք իմ :

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս , և ոչ ընդ այնոսիկ որ սքանչելի եղեն քան զիս :

Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ մօր իւրոյ, և զարձ նորա անդրէն 'ի նոյն ։

Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձըն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ․ յուսասցէ իսրայէլ 'ի տէր յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Տունք ՟Է ։ Գործայս ՟ԽԴ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԱ

Խրգ չոտոց ։

Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա ։

Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտս եդ ա̅յ յակովբայ ։

Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ, թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց ։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ նինջ արտևանաց իմոց, կամ հանգիստ կրանաց իմոց․ մինչև գտից զտեղի յարկի տեառն ա̅յ յակովբայ ։

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ, և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց ։

Մտցուք 'ի յարկս նորա, երկիր պագցուք 'ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք ն̅ր ։

Արի տէր 'ի հանգիստ քո, դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո ։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն,
եւ սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։
Վասն Դաւթի սիրելւոյ քո, մի դարձու-
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։
Երդուաւ Տէր Դաւթի ճշմարտութեամբ՝
եւ ոչ ստեաց նմա. ՚ի պտղոյ որովայնէ
քումմէ նստուցից յաթոռ քո։
Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ, եւ
զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից նոցա։
Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւի-
տենից յաթոռ քո։
Հաճեցաւ Տէր ընդ Սիովն, եւ ընտրեաց
բնակել ՚ի նմա. աւա՛ այս է հանգիստ
իմ՝ յաւիտեանս յաւիտենից, ՚ի սմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։
Զորս սորա օրհնելով օրհնեցից, եւ
զաղքատս սորա լցուցից հացիւ։
Քահանայս սորա զգեցուցից զփրկութիւն,
եւ սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն։
Ընդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի Դաւիթ.
պատրաստ արարից ճրագ օծելոյ ի-
մոյ։
Զթշնամիս նորա զգեցուցից զամօթ.
այլ ՚ի վերայ նորա ծաղկեսցի սրբու-
թիւն իմ։

Տունք ժը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԲ

Երգ ա՟ճց։

Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակեն եղբարք 'ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօրուսն ահարովնի. 'ի մօրուացն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ 'ի հերմոնէ 'ի վերայ լերին սիովնի։
Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն և զկեանս յաւիտենից։

Տունք դ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԳ

Երգ ա՟ճց։

Աստ օրհնեցէք ամենայն ծառայք տեառն զտէր. որ կայք 'ի տան տեառն և 'ի գաւիթս աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր 'ի սրբութիւն, և օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեսցէ զմեզ տէր 'ի սիովնէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք դ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԴ

Ալէլուիա:

Օրհնեցէք զանուն տեառն. օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր, ո կայք 'ի տուն տեառն, 'ի գաւիթս ա̃յ մերոյ:

Օրհնեցէք զտէր, զի քաղցր է. սաղմոս ասացէք անուան նորա, զի քաղցր է:

Զյակոբ ընտրեաց իւր տէր, և զիս-րայէլ ժառանգութիւն իւր:

Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տէր, և տէր մեծ է քան զամենայն կուռս:

Զամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար տէր, յերկինս և յերկրի, 'ի ծով և յա̃մ խորս:

Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրէ. զփայ-լատակունս իւր յանձրևս արար. և հա-նէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց:

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտա-ցւոց 'ի մարդոյ մինչև յանասուն:

Արաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր 'ի մէջ քո եգիպտոս, 'ի փարաւոն և յա-մենայն զօրս իւր:

Եհար զազգս բազումս, և սպան զթա-գաւորս հզօրս:

Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց, զովգ թագաւոր բասանու, և զամենայն

թագաւորութիւնս քանանացւոց։
Եւ ետ զերկիրն նոցա ի ժառանգութ͞ի, ժառանգութիւն իէ͞լի ժողովրդեան իւրոյ։
Տէր անուն քո յաւիտեան, տէր յիշատակ քո ազգէ մինչեւ յազգ։
Դատի տէր զժողովուրդ իւր. եւ ի ծառայս իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի եւ արծաթ են, ձեռագործք են որդւոց մարդկան։
Բերան գոյ՝ եւ ոչ խօսին, աչք են՝ եւ ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ եւ ոչ լսեն, եւ ոչ գոյ շունչ ի բերանս նոցա։
Նման նոցա եղիցին ոյք արարին զնոսա. ամենեքեան ոյք յուսացեալ են ի նո͞ս։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր. տուն ահարոնի օրհնեցէք զտէր։
Տուն ղեւեայ օրհնեցէք զտէր. երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ տէր ի սիովնէ, որ բնակեալն է յերուսաղէմ։

Տունք Ի։ Գողղայս խ͞դ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն, զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Խոստովան եղերուք աստուծոյն աստու-
ծոց․ զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա ։
Խոստովան եղերուք տեառն տերանց․
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։
Որ արար զսքանչելիս մեծամեծս միայն․
զի յաւիտեան է ողոր ։
Որ երկինս արար իմաստութեամբ իւ-
րով․ զի յաւիտեան է ողոր ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց․
զի յաւիտեան է ողոր ։
Որ արար զլուսաւորս մեծամեծս միայն․
զի յաւիտեան է ողոր ։
Զարեգակն արար իշխանական տուն-
ջեան․ զի յաւիտեան է ողոր ։
Զլուսին և զաստեղս իշխանական գի-
շերոյ․ զի յաւիտեան է ողոր ։
Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդրան-
կօք իւրովք հանդերձ զի յաւ ։
Եւ եհան զիսրայէլ ՚ի միջոյ նորա․ զի
յաւիտեան է ողոր ։
Ի ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հզօր․ զի
յաւիտեան է ողոր ։
Եհերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց յեր-
կուս մասունս․ զի յաւիտ ։
Եւ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նորա․
զի յաւիտեան է ողոր ։

Ընկղմեաց զփարաւոն եւ զզօրս իւր 'ի ծով կարմիր· զի յաւիտ:

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ· զի յաւիտեան է ողոր:

Եհար զազգս մեծամեծս միայն· զի յաւիտեան է ողոր:

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս· զի յաւիտեան է ողոր:

Զսեհովն թագաւոր ամովրհացւոց· զի յաւիտեան է ողոր:

Զովգ թագաւոր բասանու· զի յաւիտեան է ողոր:

Ետ զերկիր նոցա 'ի ժառանգութիւն· զի յաւիտեան է ողոր:

Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոյ· զի յաւիտեան է ողոր:

Յիշեաց զմեզ տէր 'ի խոնարհութեան մերում· զի յաւիտեան է ողոր:

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց թշնամեաց մերոց· զի յաւիտեան է ողոր:

Տայ կերակուր ամենայն կենդանեաց· զի յաւիտեան է ողոր:

Խոստովան եղերուք այ երկնաւորի· զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:

Տունք իզ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԶ

Ի դաւիթ. 'ի ձեռն երեմիայի. աննշան յեբրայեցւոյն։

Առ գետս բաբելացւոց, անդ նստաք և լացաք. որպէս յիշեցաք մեք անդ զսիոն։

Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկտաւկարանս մեր։

Անդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս օրհնութեան. գերեվարք մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէ սիոնի. Իսկ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիւնս տեառն յերկիր օտար։

Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ, մոռասցի զիս աջ իմ։

Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ, թէ ոչ նախ նուագեցից զքեզ երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ։

Յիշեա տէր զորդիսն եդովմայ յաւուրսն երուսաղեմի։

Որք ասէին՝ քակեցէք քակեցէք, մինչև 'ի հիմն հատուցէք։

Դուստր բաբելացւոց թշուառական, երանի որ հատոյց զհատուցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։

Երանի որ կալաւ զմանկունս քո, և եհար զքարի։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԷ.

Սաղմոս 'ի Դաւիթ։

Խոստովան եղէց քեզ Տէր բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր պագից 'ի տաճար սուրբ քո, և խոստովան եղէց անուան քում վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քոյ։

Մեծ արարեր յամենայնի զանուն սուրբ քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ, վաղվաղակի լուր ինձ, և բազում արարցես զօրութիւնս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն թագաւորք երկրի. զի լուան զբանս բերանոյ քո, և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Մեծ են փառք Տեառն. բարձր է Տէր, զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս 'ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Եթէ գնացից ես 'ի մէջ նեղութեանց, կեցուսցես զիս 'ի բարկութենէ թըշնամւոյն։

Ձգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ քո. և Տէր հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տունք Ը։ Գոբղայս իդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԸ

Ի կատարած. սաղմոս՝ ի Դաւթի։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստել իմ և զյառնել իմ։
Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ՝ ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քննեցեր, և զամենայն ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր, զի ոչ գոյ նենգութիւն՝ ի լեզուի իմում։
Ահա դու Տէր՝ ծանեար զյետինս իմ և զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս, և եդիր զձեռն քո՝ ի վերայ իմ։
Սքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն, և զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ սմա։
Ո՞ւր երթայց ես յոգւոյ քումմէ, կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։
Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. և թէ իջանեմ՝ ի դժոխս, և անդր մօտ ես։

Թէ առից զթեւս իմ ընդ առաւօտս, և
բնակեցայց յեզերս ծովու։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդես-
ցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն առդեւօք ծած-
կեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ
փափկութեան իմոյ։
Խաւարն ՚ի քէն ոչ խաւարեսցի, և
գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի. և
խաւար նորա որպէս զլոյս նորա։
Դու ստացար զերիկամունս իմ, և ըն-
կալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։
Խոստովան եղէց քեզ Տէր, զի ահեղ
և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք
քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։
Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր արա-
րեր ՚ի ծածուկ. և կար զօրութեան ի-
մոյ ընդ ստորինս երկրի։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո, և ՚ի
գիրս քո ամենեքեան գրեսցին։
Ի տուէ մոլորեցան, և ոչ ոք էր որ ա-
ռաջնորդէր նոցա։
Ինձ յոյժ մեծարոյ եղեն բարեկամք
քո Աստուած, և յոյժ զօրացան իշխանք
նոցա։
Թուեցից զնոսա, և քան զաւազ բազմա-
ցան. զարթեայ, և արդ ընդ քեզ եմ։

Թէ սպանանես զմեղաւորս ա̃ծ, արք
արեան 'ի բաց եղերուք յինէն ։
Ի հակառակութիւն և 'ի նախանձ, առ-
ցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո ։
Զատելիս քո տէր ատեցի, և 'ի վերայ
թշնամեաց քոց մաշեցայ ։
Ատելութիւն կատարեալ ատեցի զնոսա,
և եղեն ինձ թշնամիք ։
Փորձեա զիս ա̃ծ և ծանիր զսիրտ իմ,
քննեա զիս և ծանիր զշաւիղս իմ. և
տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճա-
նապարհս իմ, և առաջնորդեա ինձ 'ի
ճանապարհս քո յաւիտենից ։

Տունք իէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԹ

Ի կատարած. սաղմոս 'ի դաւիթ ։

Ապրեցո զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ,
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս ։
Խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս
իւրեանց. զօր ամենայն պատրաստեցան
'ի պատերազմ ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի,
և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նոցա ։
Պահեա զիս տէր 'ի ձեռաց մեղաւորի,
և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս ։
Խորհեցան խախտել զգնացս իմ.

թաքուցին ամբարտաւանք որոգայթ
ինձ :

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց ․
շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ գայ-
թակղութիւն :

Ասացի՝ տէր ա̃ծ իմ ես դու, ունկն դիր
տէր ձայնի աղօթից՝ իմոց :

Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ,
հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։

Մի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութենէ մե-
ղաւորաց, որք խորհեցան վասն իմ ․ մի
ընդ վայր հարկաներ զիս :

Զի՛ մի երբէք բարձրասցին, և խոր-
հուրդք նոցա մի կատարեսցին ․ վախճան
կատարածի նոցա վաստակ շրթանց ի-
րեանց ծածկեսցէ զնոսա :

Արկցես ՚ի վերայ նոցա կայծակունս
հրոյ, և կործանեսցես զնոսա ․ ՚ի տա-
ռապանաց մի կարասցեն կեալ :

Մարդոյ լեզուանւոյ մի յաջողեսցի ՚ի
վերայ երկրի ․ զայր մեղաւոր չարիք իւր
որսասցեն ՚ի կորուստ :

Ծանեայ զի առնես տէր դատաստան
աղքատի և իրաւունս տնանկի :

Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ,
և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երեսաց
քոց :

Տունք ժդ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽ

Սաղմոս ՚ի Դաւիթ։

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ, նայեա ՚ի ձայն աղօթից իմոց ՚ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։

Դիր տէր պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր շրթանց իմոց, զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութեան։

Պատճառել պատճառս մեղաց ընդ մարդս, որ գործեն զանօրէնութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտրելեաց նոցա։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ և յանդիմանն արասցէ. իւղ մեղաւորի մի օծցէ զգլուխ իմ, և աղօթք իմ ՚ի կամս նոցա։

Ընկլան մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց, և քաղցրասցին։

Որպէս թանձրութիւն հողոյ զի սրփեալ է ՚ի վերայ երկրի. ցրուեցին ոսկերք նոցա մերձ ՚ի դժոխս։

Առ քեզ տէր տէր են աչք իմ. ՚ի քեզ յուսացայ, մի հաներ զհոգի յինէն։

Պահեա զիս յորոգայթէ որ թաքու-
ցաւ ինձ, 'ի գայթագղութենէ գործո-
ղին զանօրէնութիւն :
Անկցին 'ի ցանցս նորա մեղաւորք,
միայն եմ ես մինչև անցից :
Տունք Ժ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԱ

Իմաստութեան 'ի Դաւթի. աղօթք, 'ի ժամա-
նակի ուր էր նա յայրի անդ :

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի,
ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի :
Սփռեցից առաջի տեառն զաղօթս իմ, և
զնեղութիւնս իմ առաջի նր պատմեցից :
Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու
տէր ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի ճանա-
պարհ յոր և գնայի, թաքուցաւ ինձ
որոգայթ :
Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճա-
նաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ
իմ, և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ :
Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի,
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կեն-
դանեաց :
Նայեա տէր յաղօթս իմ, զի ես խո-
նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս 'ի հա-
լածչաց իմոց, զի հզօր եղեն քան զիս :

Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նամ զանուանէ քումմէ :
Զինձ սպասեն արդարք մինչև հատու-
ցես ինձ :

Տունք Է: Գործայս ծդ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԲ

Սաղմոս 'ի Դաւիթ, 'ի ժամանակի զի հալա-
ծէր զնա աբեսողոմ որդի նորա :

Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ
քով :
Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի՛
մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի
քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո
ամենայն կենդանի :
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խո-
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. նըս-
տոյց զիս 'ի խաւարի որպէս մեռեալ
յաւիտենից :
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս :
Յիշեցի զաւուրս զառաջինս, խորհե-
ցայ յամենայն գործս քո. յարարածս
ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի
առ քեզ զձեռս իմ :
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ

քեզ. փաղփաղակի լուր ինձ տէր, զի նուաղեաց յինէն հոգի իմ։
Մ՚ի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցեմ այնոցիկ, որ իջանեն ՚ի գուբ։
Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիս քո, զի ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնացից, զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր, զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես աստուած իմ։
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։
Վասն անուան քո տէր կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութենէ զանձն իմ։
Ողորմութ՟բ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. կորուսցես զամ՟ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Տունք ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԳ

Ի դաւիթ. առ գողիաթ։

Օրհնեալ տէր ա՟ծ իմ, որ ուսոյց զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմատունս իմ ՚ի ճակատամարտ։

Ողորմութիւն իմ եւ ապաւէն իմ, օգնական իմ եւ փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, եւ ես յուսամ՚ի նա:

Որ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ իմեւ. տէր՝ ո՞վ է մարդ զի յայտնեցար դու նմա, կամ որդի մարդոյ թէ համարիս զնա:

Մ՝արդ նմանութեան նմանեաց, եւ աւուրք նորա որպէս հովանի անցին:

Տէր խոնարհեցո զերկինս եւ էջ, մերձեա ՚ի լերինս՝ եւ ծխեսցին:

Փայլատակեա զփայլատակունս քո, եւ խռովեա զնոսա. առաքեա զնետս քո, եւ ցրուեա զնոսա:

Առաքեա զձեռն քո ՚ի բարձանց, եւ փրկեա զիս ՚ի ջուրց բազմաց, եւ ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրութիւն, եւ աջ նոցա աջ է մեղաց:

Զօրհնութիւն նոր օրհնեցից զքեզ, տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ:

Որ տայցէ զփրկութիւն թագաւորաց մերոց, որ փրկեալցն իցէ զդաւիթ ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ:

Փրկեա զիս եւ ապրեցո զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրութի. և աջ նոցա աջ է մեղաց։
Որոց ուստերք իւրեանց ո͞պ նորատունկ հաստատուն են 'ի մանկութէ իւրեանց. դստերք նոցա զարդարեալ և պաճուճեալ 'ի նմանութիւն տաճարի։
Շտեմարանք նոցա լի են և բղխեն 'ի միմեանց. խաշինք նոցա բազմածինք են, և բազմանան 'ի գնացս իւրեանց. և անդեայք նց պարարտք են։
Ոչ գոյ խրամատուն ցանկոյ նոցա, և ոչ աղաղակ 'ի հրապարակս նոցա։
Երանեցին ժողովրդեան, որոց այս այսպէս է. նա երանի ժողովրդեան, որոյ տէր ա͞ծ է նոցա։

Տուն ժդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԴ

Օրհնութեանց սաղմոս 'ի դաւթի։

Բարձր առնեմ զքեզ ա͞ծ իմ և թագաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, և մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ։

Ազգք և ազգք գովեսցեն զգործս քո, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Զմեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին, և զսքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն, և զմեծութիւնս քո պատմեսցեն։

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն, և արդարութեամբ քո ցնծասցեն։

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։

Քաղցր է տէր առ ամենեսեան, և գթութիւն նորա ՚ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո, և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս քո, և զփառս մեծվայելչութեան արքայութեան քո։

Արքայութիւն քո արքայութիւն ամ՟ յաւիտենից, և տէրութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տէր յամ՟ ՚ի բանս իւր,

և արդար է յամենայն 'ի գործս իւր ։
Հաստատէ տր̃ զա̃մ գայթագղեալս , և
կանգնէ զա̃մ գլորեալս ։
Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան , և դու
տաս կերակուր նոցա 'ի ժամու ։
Տաս դու նոցա և կերակրես . բանաս
զձեռն քո , և լցուցանես զամենեսեան
քաղցրութ̃բ կամօք քով ։
Արդար է տր̃ յա̃մ ճանապարհս իւր , և
ս̃բ է յա̃մ 'ի գործս իւր ։
Մերձ է տէր առ ամենեսեան որ կար-
դան առ նա , առ ամենեսեան որ կար-
դան առ նա ճշմարտութ̃բ ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տր̃ .
աղօթից նց̃ լսէ , և կեցուցանէ զնոսա ։
Պահէ տէր զամենեսեան որք սիրեն
զնա , և զա̃մ մեղաւորս սատակէ տէր ։
Զօրհնութ̃իս տեառն խօսեսցի բերան
իմ . օրհնեսցէ ա̃մ կենդանի զանուն ս̃բ
նորա յաւիտեան և յաւիտեանս յաւի-
տենից ։

Տունք իը ։ Գոբղայս ծբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԵ

Ալէլուիա . անգէայ և զաքարիայ ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր . օրհնեցից
զտէր 'ի կեանս իմ , սաղմոս ասացից ա̃յ
իմոյ մինչև եմ ես ։

Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փրկութիւն 'ի նոսա։

Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ եւ դարձցին անդրէն 'ի հող, եւ յայնմ աւուր կորիցեն ամ խորհուրդք նոցա։

Երանի ազգի՝ որում Տէր ած յաւգնական է նմա, եւ յոյս նր 'ի Տր ած է։

Որ արար զերկինս եւ զերկիր, զծով եւ զամենայն որ է 'ի նոսա։

Որ պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան, եւ առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց, եւ արձակէ զկապեալս Տէր։

Տէր բանայ զաչս կուրաց, եւ կանգնէ զգլորեալս Տէր։

Տէր սիրէ զարդարս, Տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս եւ զայրիս ընդունի Տէր, եւ զճանապարհս մեղաւորաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ Տէր յաւիտեան, ած քո Սիոն ազգէ մինչեւ յազգ։

Տունք Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԶ

Ալէլուիա. Անգեայ եւ Զաքարեայ։

Օրհնեցէք զՏէր՝ զի բարի են սաղմոսք. Աստուծոյ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զերուսաղէմ տէր, և զցրուեալսն
իսրայելի ժողովէ:
Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զա-
մենայն վէրս նոցա:
Ո թուէ զբազմութիւն աստեղաց, և
զամենեսեան զնոսա յանուանէ կոչէ:
Մեծ է տէր և մեծ է զօրութիւն նորա,
իմաստութեան նորա ոչ գոյ թիւ:
Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհ առ-
նէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր:
Օրհնեցէք զտէր խոստովանութեամբ,
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ:
Ո զգեցոյց զերկինս ամպովք, պատրաստ
արար զանձրև իւր յերկիր:
Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս, զդալար ՚ի
ծառայութիւն մարդկան:
Ո տայ անասնոց կերակուր, ձագուց
ագռաւուց՝ որ կարդան առ նա:
Ոչ թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամեցաւ
տէր, և ոչ ընդ իրանս առն սկայի հա-
ճեցաւ:
Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
իւր, և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յո-
ղորմութիւն նորա:
Տունք ժը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԷ։

Ալէլուիա․ Անգեայ և Զաքարիայ։

Գովեա Երուսաղէմ զՏէր։
Եւ օրհնեա զԱծ քո Սիոն։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և
օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ։
Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութիւն․
պարարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր․ վաղվաղ ըն-
թանան պատգամք նորա։
Դնէ զձիւն որպէս զասր, և զմէգ որ-
պէս փոշի ցանեաց։
Արկանէ զսառն որպէս պատառս․ ա-
ռաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ։
Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա․ շըն-
չեսցեն հողմք, և գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակոբեայ, զարդա-
րութիւն և զիրաւունս իսրայելի։
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց Տր,
և զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նց։

Տունք Ժ։ Գոբղայս ԼԸ։

ԱՂՕԹՔ ԱՄԲԱԿՈՒՄԱՅ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Ամբակ. Գ:

Տէր, զլուր քո լուայ և երկեայ · տէր՝ հայեցայ 'ի գործս քո և զարհուրեցայ :

Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու, 'ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս, 'ի հասանել ժամանակին երևեսցիս :

Ի խռովել անձին իմոյ 'ի ժամանակի բարկութեան զողորմութիւն յիշեսցես :

Ած 'ի հարաւոյ եկեսցէ, և սուրբն 'ի փառան լեռնէ :

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութիւն փառաց նորա · և օրհնութեամբ նորա լցան տիեզերք :

Ճառագայթք որպէս զլոյս հատան 'ի նմանէ, և եղջիւրք 'ի ձեռին նորա դը-տան · և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա :

Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք · և զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծա-մեծք 'ի թռչնոց :

Եկաց և չափեաց զերկիր · հայեցաւ և դիտեաց զհեթանոսս :

Երկինք հալեցին և անտառք վառնեա-
ցին · յաւիտենից ճանապարհք՝ որ 'ի
սկզբանէ էին, կուրացին · և 'ի նմանէ
դողացի ա՟մ երկիր ։

Տեսի զբանակս քուշացւոց · խռովեցան
բնակիչք վրանացն մադիամու ։

Միթէ 'ի վ՟ր գետոց բարկացեր դու
տ՟ր · կամ սրտմտու՟թի քո 'ի վերայ գետոց ,
կամ բարկութ՟ի քո 'ի վ՟ր ծովու ։

Նստեր դու 'ի կառս քո · հեծելութ՟ի քո
փրկութ՟ի եղև յելանելդ քո ։

Զարթեաւ աղեղն քո · զնետս կա-
պարճից քոց արբուցեր, զգետս ցրուե-
ցեր, զերկիր դողացուցեր 'ի սաստկու-
թենէ անձրևի, որ անցանեն ընդ սա ։

Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս ·
լոյս փայլումն արեգական արգելու, և
ծագումն լուսնին դադարեաց ։

Որպէս 'ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես,
ա՟մ 'ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ ։

Բարկութ՟բ զարթիցես 'ի վ՟ր երկրի,
և դողութեամբ կասցես զհեթանոսս ։

Ելեցար 'ի փրկութիւն ժողովրդեան
քո 'ի փրկել զընտրեալս քո ։

Հատանիր եղէր 'ի գլուխս մարդկան
ամբարտաւանից · մինչև յանդունդս
ծովու ընկղմեցան ։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութեամբ քով
'ի զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յու-
սացեալ էին յանդգնութիւնս իւրեանց.
զի կերան զաղքատն 'ի գաղտնիս:

Առաքեցեր 'ի վերայ ծովու զերիվարս
քո. խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց:

Կացի ես՝ և դեղան աղիք իմ 'ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն յոսկերս
իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ:

Զայս պահեսցես յաւուր նեղութեան,
ածել 'ի վերայ ազգի որ մարտնչին ընդ
ժողովրդեան քում:

Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և յայգ-
ւոյ բեր մի գտցի. ձիթենիք ստասցին,
և երկիր մի բուսուսցէ զդալարի:

Պակասեսցին հօտք 'ի ճարակաց, և
եզինք մի գտցին առ մսուրս:

Ես 'ի տէր յուսացայց, ցնծացայց և ու-
րախ եղէց յա̄ծ փրկիչ իմ:

Տէր տէր ետ ինձ զօրութիւն, և կացոյց
զոտս իմ 'ի հաստատութեան. 'ի վե-
րայ պարանոցի թշնամեացն կացոյց զիս
և հանգոյց զիս երագ, երագ:

ՄԱՂԹԱՆՔ

Լուր մեզ տէր լուր մեզ, ամենայն ողորմութեամբ և գթութիւք քո խնայեա յարարածս քո: Մարդասէր:

Զքարոզն և պաշօնս 'ի վերջն Ողորմեա կանոնին գտցես 'ի 152 երեսն:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԸ

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարեայ:

Օրհնեցէք զտէր յերկնից, օրհնեցէք զնա 'ի բարձունս:
Օրհնեցէք զնա ա՟մ հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա ա՟մ զօրութիւնք նորա:
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ա՟մ աստեղք և լոյս:
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. Ջուրք որ 'ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէք զանուն տեառն:
Զի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝ և հաստատեցան:
Կացոյց զնոսա յաւիտեանս յաւիտենից. սահման եդ, և ոչ անցանեն:

Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք եւ ամ խորք :

Հուր եւ կարկուտ, ձիւն եւ սառն, հողմ եւ մրրիկ, որ առնէք զբան նորա :

Լերինք եւ ամ բարձունք, ծառք պտղաբերք եւ ամ մայրք :

Գազանք եւ ամ անասունք, սողունք եւ ամ թռչունք թեւաւորք :

Թագաւորք երկրի եւ զօրք իւրեանց, իշխանք եւ ամ դատաւորք երկրի :

Երիտասարդք եւ կուսանք, ծերք եւ տղայք օրհնեցէք զանուն տեառն :

Բարձրացաւ անուն նր միայն . խոստովանութի նմա յերկինս եւ յերկրի :

Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ . օրհնութիւն յամ սրբոց նմա յորդւոցն իսրայէլի ժողովրդդ՝ որ մերձ է առ տէր :

Տունք ժդ :

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԹ

Ալէլուիա . անգեայ եւ զաքարեայ :

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն 'ի նոր, օրհնութի նմա յեկեղեցիս սրբոց :

Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր . որդիք սիովնի ցնծասցեն 'ի թագաւորն իւրեանց :

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութեամբ, սաղմոսիւք և օրհնութեամբ սաղմոս ասասցեն նմա :

Հաճի տէր ընդ ժողովուրդ սուրբ իւր, և բարձր առնէ զհեզս 'ի փրկութեն :

Պարծեսցին որքն փառօք, և ցնծասցեն 'ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զած բերանօք իւրեանց :

Սուր երկսայրի եւ 'ի ձեռս նոցա, առնուլ հատուցումն 'ի հեթանոսաց, յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց :

Ի կապել զթագաւորս նոցա կապանօք, զզօրավարս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք :

Առնել նոցա դատաստանս 'ի գրոց. փառք այս են ամ սրբոց նորա :

Տունք Ը:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾ

Ալէլուիա . անգէայ եւ զաքարիայ :

Օրհնեցէք զած 'ի սրբութեն նր, օրհնեցէք զնա 'ի հաստատութեն 'ի զօրութեան նորա :

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութեն նր, օրհնեցէք զնա 'ի բազում մեծութեան նորա :

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութեն,

օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնու-
թեամբ ։

Օրհնեցէք զնա ցնծութ̃բ, գովեցէք
զնա ուրախութ̃բ ։

Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր, գո-
վեցէք զնա 'ի բարբառ լսելի ։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութե̃. ամ̃
հոգիք օրհնեցէք զտէր ։

Տունք է։ Գոբղայս իը̃։
Կանոնս յիը ։ Չորք Կանոնս Տունք ո̃յիբ ։
Մխահամու. սաղմոսս՝ Գոբղայս ծէ։ Սաղմոս Ճծ
Տունք 'ի սմա ո̃նէ։

Այս սաղմոս ինքնագիր դաւթի արտաքոյ թուոյ ։
Ի ժամանակի ուր էր նա նահատակ ընդդէմ
գողիաթու, առաջի սաւուղայ և ամ̃ զօ-
րացն իսրայէլի ։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր
'ի տան հօր իմոյ, արածէի զխաշինս
հօր իմոյ ։

Ձեռք իմ արարին սաղմոսարան, և մա-
տունք իմ կազմեցին գործի օրհնու-
թեան ։

Իսկ արդ ո՞ պատմեսցէ զայս տեառն ի-
մում. ինքնին տէր ամ̃ի լուիցէ զիմ ։

Նա առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր, և
համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց հօր

իմոյ, և օծ զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ ։
Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք,
և ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա տէր ։
Ելի ես ընդ առաջ այլազգւոյն, և նզո-
վեցի զկուռս նորա ։
Հանի զսուսերն 'ի նմանէ, և հատի
զգլուխ նորին, և բարձի զնախատինս
յորդւոցն իսրայէլի ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ

ԴԱՆԻԷԼԻ Գ ։

Օրհնեալ ես տէր ա՟ծ հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան ։

Զիրաւունս անցուցեր զայս ա՟մ ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են ։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ա՟մ դատաստանք քո արդար են ։

Դատաստան արդարութեան ածեր 'ի վ՟ր մեր ըստ ա՟մի զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղեմի ։

Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ա՟մ 'ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց ։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել 'ի քէն. մեղաք յա՟մի, և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք ։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք ո՟պ պա-

տուիրեցեր զաւ մեզ, զի զբարիս գըտ-
ցուք մեք ՚ի քէն :

Արդ զամ զոր արարեր և զոր ինչ ա-
ծեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատաստա-
նաւ արարեր :

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց
մերոց, անօրինաց, խոտաց և ապստամ-
բաց :

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զամ երկիր մատնեցեր զմեզ :

Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբե-
րանս մեր, զի ամօթ և նախատինք ե-
ղաք ծառայից քոց պաշտօնէից :

Այլ մի մատներ զմեզ իսպառ վն ա-
նուան քո. մի ցրեր զուխտս քո, և մի
՚ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ՚ի
մէնջ :

Վն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահա-
կայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ
քո :

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմա-
ցուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս
երկնից բազմութբ, և որպէս զաւազ
առ եզր ծովու :

Եւ արդ ոտէր նուաղեցաք մեք քան զամ
ազգս, և եմք տառապեալ յամ երկրի
այսօր վասն մեղաց մերոց :

Ոչ գոյ 'ի ժամանակի յայսմիկ իշխան՝ մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզ պատարագաց, ոչ խունկ օրինաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և զողորմութիւն գտանել 'ի քէն:

Այլ անձամբ խոնարհեալ և հոգւով տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք որ՟պ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որ՟պ բիւրաւորս գառանց պարարտաց:

Որպէս ընդունելի լիցին պատարագ մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոց 'ի քեզ:

Եւ արդ գամք զհետ քո ա՟մ սրտիւք մերովք, երկնչիմք 'ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո. տ՟ր մի յամօթ առներ զմեզ:

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութե՟ քում և ըստ բազում ողորմութե՟ քում. փըրկեա զմեզ վ՟ն սքանչելեաց քոց. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որ չարչարեն զծառայս քո. ամաչեսցեն լիցին բռնութիւնք նոցա, և ա՟մ զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն զի դու ես տ՟ր ա՟ծ միայն, որ փառաւորեալդ ես 'ի վերայ ա՟մ տիեզերաց:

Օրհնեալ ես դու տ՟ր ա՟ծ հարցն մե-

լոյ. գովեալ և առաւել բարձրացեալ
յաւիտեանս:

Եւ օրհնեալ է անուն մեծ փառաց քոց.
գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւի-
տեանս:

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սըր-
բութեան քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես 'ի վե՛ր աթոռոյ արքայու-
թեան քո. գովեալ:

Օրհնեալ ես որ նայիս 'ի քրովբէս և
հայիս յանդունդս. գովեալ:

Օրհնեալ ես 'ի վերայ հաստատութե՛
երկնից. գովեալ:

Օրհնեցէք ա՛մ գործք տեառն զտէր.
օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յա-
ւիտեանս:

Օրհնեցէք երկինք զտ՛ր. օրհնեցէք և
բարձր արարէք:

Օրհնեցէք հրեշտակք տ՛ն. ջուրք որ
'ի վերոյ երկնից զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէք զօրութիւնք տ՛ն. արեգակն
և լուսին զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրևք
և ցօղք զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէք ամենայն հողմք հուր և
ջեր զտէր. օրհնե:

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւ-
նաբեր զտէր. օրհ:

Օրհնեցէք սառն և պաղ, եղեամն և ձիւն զտէր · օրհ :

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտէր · օրհ :

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակմունք և երկիր զտէր · օրհ :

Օրհնեցէք լերինք և բլուրք, և ամենայն բոյսք երկրի զտէր · օրհ :

Օրհնեցէք աղբիւրք ծովք և գետք զտէր · օրհ :

Օրհնեցէք կէտք և ա՟մ կայտառք՝ որ ՚ի ջուրս, և թռչունք երկնից զ՟տր · օրհ :

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր · օրհ :

Օրհնեսցէ Իսրայէլ զտէր · օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան :

Օրհնեցէք քահանայք զտէր · օրհնեցէք և բար :

Օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր · օրհնեցէք և բար :

Օրհնեցէք անձինք և հոգիք արդարոց զտէր · օրհնե :

Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւ զտէր · օրհնե :

Օրհնեցէք Անանիա Ազարիա և Միսայէլ զտէր · օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան :

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Ղուկ. ա:

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր, և ցնծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով:

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք:

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սուրբ է անուն նորա:

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. արար զօրութ̅ի բազկաւ իւրով:

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց:

Զ խոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութե̅ք, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս:

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութիւն իւր:

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԶԱՔԱՐԻԱՅ ՀՕՐՆ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻ

Ղուկ. ա.:

Օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իսրայէլի, որ յայց ել, և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ:

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե՟ն ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոցն՝ որ յաւիտենից մարգարէքն էին:

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ա՟մ ատելեաց մերոց:

Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութե՟ն իւրոյ:

Զերդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութ՟բ և արդարութ՟բ առաջի նորա զամենայն աւուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. զնասցես առաջի տ՟ն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա:

Տալ զգիտութ՟ի փրկութ՟ե ժողովրդեան իւրոյ, ՚ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց:

Վասն գթոյ ողորմութեանց ա՟ծ՟յ մե-րոյ, որով երեւեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց՝ լուսաւոր առնել զխաւար մեր ։

Ծագել լոյս 'ի վերայ այնոցիկ՝ որ նըս-տէին 'ի խաւարի եւ 'ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խա-ղաղութեան ։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԵՈՎՆԻ ԾԵՐՈՒՆԻՈՅՆ

Ղուկ. Բ ։

Արդ արձակես զծառայս քո տ՟ր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն. զի տե-սին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատ-րաստեցեր առաջի ամենայն ժողովըր-դոց ։

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, եւ փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի ։

ԱՂՕԹՔ ՄԱՆԱՍԷԻ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ

Տէր ամենակալ ա՟ծ աբրահամու, իսահակայ, յակովբայ եւ զաւակի նոցա արդարոյ. ամենակալ տ՟ր, թող զմեղս իմ:

Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր եւ զա՟մ զարդ նոցա. ամենակալ տ՟ր:

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանաւ քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր եւ փառաւորեալ անուամբ քով. ամե:

Որ ամենայն ինչ սարսէ եւ դողայ յերեսաց ահի զօրութե՟ քո. ամենակալ տ՟ր:

Անբաւ է մեծվայելչութիւն փառաց սրբութե՟ քո. սաստիկ է բարկութի՟ սպառնալեացքոց ՚ի վերայ մեղաւորաց. անչափ եւ անքնին են ողորմութիւնք աւետեաց քոց. ամենակալ:

Դու տէր բարձրեալ, գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. եւ զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդկան. ամենակալ:

Դու ա՟ծ՝ ոչ եդիր ապաշխարութիւն վասն արդարոյն՝ աբրահամու, իսա-

հակայ և յակովբայ, որ ոչ մեղան քեզ. ամենակալ:

Այլ եդիր ապաշխարութ՟ի վ՟ն իմ մե-ղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազմացան անօրէնութիւնք իմ. ամե:

Չեմ արժանի հայել և տեսանել զբար-ձրութիւն երկնից 'ի բազմութ՟է անօրէ-նութ՟ե իմոյ. ամենակալ:

Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութ՟է կապանաց երկաթեաց, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամե:

Բարկացուցի զսրտմտութիւն, և չար առաջի քո արարի. կանգնեցի պատկերս, և բազմացուցի զչաստուածս. ամենա-կալ:

Եւ արդ տ՟ր՝ խոնարհեցուցանեմ զծ-ծունր սրտի իմոյ, և խնդրեմ 'ի քաղ-ցրութենէ քումմէ. ամենակալ:

Մեղայ տէր մեղայ, և զանօրէնութ՟իս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ:

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող ինձ տէր, թող ինձ. և մի կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմոյ. ամենա-կալ:

Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի յիշեր զչարիս իմ, և մի պարտա-

ւորեր զիս ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի
չարեօք. ամէ:

Ով դու ած՝ ած ապաշխարողաց ես, և յիս ցոյց զբարերարութիւնս քո, որ անարժան եմ. ամենակալ:

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան քում. և օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց իմոց. ամենակալ:

Ո քեզ տէր օրհնեն ամ զաւարթունք երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս ամէն:

Փառք Հօր և որդւոյ: Այժմ և միշտ և յաւիտեանս:

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տէր, թող ինձ զմեղս իմ:

Բազումողորմ տէր, ողորմեա ինձ:

Ած, քաւեա զիս զմեղաւորս 'ի մեղաց և կեցո:

Արարիչ իմ և յոյս ած, գթա յիս 'ի մեղուցեալ ծառայս, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս:

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս ածածին մարիամ, բարեխօսեա առ տէր վասն իմ մեղաւորիս:

Ամենայն սուրբք այ, բարեխօսեցէք առ հայր 'ի յերկինս վասն մեր մեղաւորաց:

Քս՟ որդի Այ՟ անոխակալ, ընկալ զաղա-չանս մեր, զի 'ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթող զօրութբ՟՝ սուրբ և կենդանա-րար և պատուական խաչիւ քո Տր՟ պահ-պանեա զմեզ:

Առաքեա տէր զհրեշտակ խաղաղու-թեան քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի:

Եւ մարդասիրութբ՟ քո յիշեա զմեզ Տր՟, յիշեա զմեզ յորժամ գաս արքայու-թեամբ քո, և ողորմեա մեզ:

ԱՂՕԹՔ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԱՆՁԻՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ

Զոր արարեալ է սրբոյ հօրն Ներսէսի հայոց հայրապետին։

Հաւատով խոստովանիմ եւ երկիր պագանեմ քեզ, Հայր եւ որդի եւ սուրբ Հոգի, անեղ եւ անմահ բնութիւն, արարիչ հրեշտակաց եւ մարդկան եւ ամենայն եղելոց. ողորմեա քո արարածոց, եւ ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ եւ երկիր պագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական սուրբ Երրորդութիւն եւ մի Աստուածութիւն, արարիչ լուսոյ եւ հալածիչ խաւարի. հալածեա ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց եւ զանգիտութեան. եւ լուսաւորեա զմիտս իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս, եւ ընդունել ՚ի քէն զխնդրուածս իմ. եւ ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Հայր երկնաւոր Աստուած ճշմարիտ, որ առաքեցեր զորդին քո սիրելի ՚ի խնդիր

մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո․ ընկալ զիս ո՟պ զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք․ և ողորմեա քո արարածոց և ինձ բազմամեղիս :

Որդի ա՟յ ա՟ծ ճշմարիտ, որ խոնարհեցար ՚ի հայրական ծոցոյ, և առեր մարմին ՚ի սրբոյ կուսէն մարիամայ վասն մերոյ փրկութե՟․ խաչեցար և թաղեցար և յարեար ՚ի մեռելոց և համբարձար առ հայր․ մեղայ յերկինս և առաջի քո․ յիշեա զիս որպէս զաւազակն յորժամ գաս արքայութեամբ քով․ և ողորմեա :

Հոգի ա՟յ ա՟ծ ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի յորդանան և ՚ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մկրտութ՟բ ՟սբ աւազանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո․ մաքրեա զիս վերստին ա՟ծային հրով քո որպէս հրեղէն լեզուօք զառաքեալսն․ և ողորմեա :

Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հոգւով և մարմնով իմով․ մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս վա՟ն անուան քում սրբոյ․ և ողորմեա :

Տեսող ամ՟ի, մեղայ քեզ խորհրդով բա-

նիւ և գործով. ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ 'ի դպրութ͞ի կենաց. և ողորմեա:

Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութեամբ և անգիտութեամբ. թողութ͞ի շնորհեա մեղաւորիս, զի 'ի ծննդենէ աւազանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի ա͞ծութեանդ քո զգայարանօք իմովք և ամենայն անդամովք մարմնոյս. և ողորմեա:

Ամենախնամ տէր, դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ ևս հայել յարատ, և ականջաց իմոց ոչ ախորժել լսել զբանս չարութ͞ե, և բերանոյ իմոյ ոչ խօսել զստութիւն, և սրտի իմոյ ոչ խորհել զչարութիւն, և ձեռաց իմոց ոչ գործել զանիրաւութիւն, և ոտից իմոց ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութ͞ե. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց յամենայնի. և ողորմեա:

Հուր կենդանի ք͞ս. զհուր սիրոյ քո զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ, զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ

զԼոյս 'գիտութեան քո 'ի սրտի իմում . և

ողորմեա ։

Իմաստութի՛ հօր իմ, տուր ինձ իմաստու-
թիւն զբարիս խորհել և խօսել և գոր
ծել առաջի քո յամ ժամ . 'ի չար խ
հերդ 'ի բանից և 'ի գործոց մ

զիս . և ողորմեա ։

Կամեցող բարեաց տէր կ
թողուր զիս 'ի կամս ա
նալ . այլ առաջնորդե
ըստ կամաց քոց բա

մե

Արքայ երկնա
թի քո , զոր
և զօրացո
րել զքե

Ամենա
խայ
բան
ւա
վա

Ա

ց

երբէք սատանեցայց . և ողորմեա ։
Ծ՝ իմ, որ բանաս զձեռն քո և լնուս
զամ արարածս ողորմութեամբ քով,
օեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. զու-
դա և պատրաստեա զպէտս հոգւոյ
...ոմնոյ իմոյ յայսմհետէ մինչև
...ւ խառեան . և ողորմեա ։
... մոլորելոց , դարձո զիս 'ի
...ձեց իմոց 'ի բարի սովո-
...եւեա յաղի իմ զսս-
... զերկիւղ գեհենին
...ն , զի զղջացայց
...արդարութի .

...ոցս 'ի սըր-
...արութե
...ղս ան-
...մ յաշ-

...ինձ
...ով,
...ով-

...յ

Լոյս Ճշմարիտ Քն, արժանաւորեա զհո-
գի իմ ուրախութե՛ տեսանել զլոյս փա-
ռաց քոց 'ի կոչման աւուրն, և հանգ-
չել յուսով բարեաց յօթեվանս արդա-
րոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և
ողորմեա :

Թագաւոր արքայ, յորժամ գաս փա-
ռօք հօր դատել զկենդանիս և զմե-
ռեալս, մի մտաներ 'ի դատաստան ընդ
ծառայիս քո. այլ փրկեա զիս 'ի յաւի-
տենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զե-
րանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից
արքայութի՛դ. և ողորմեա :

Ամենողորմ Տէր, ողորմեա ամ՛ հաւատա-
ցելոց 'ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօ-
թից և անծանօթից, կենդանեաց և մե-
ռելոց. շնորհեա և թշնամեաց իմոց և
ատելեաց զթողութի՛ որ առ իս յան-
ցանաց. և դարձո զնոսա 'ի չարեացն
զոր ունին վս՛ իմ, զի ողորմութեան
քում արժանի եղիցին. և ողորմեա :

Փառաւորեալ Տէր, ընկալ զաղաչանս
ծառայիս քո, և կատարեա 'ի բարի ըղ-
խնդրուածս իմ բարեխօսութե՛ սուրբ
աստուածածնին և յովհաննու մկրտչին
և սրբոյն ստեփանոսի նախավկային և
սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և

սրբոց առաքելոցն և մարգարէիցն և մարտիրոսացն, և սրբոց հայրապետաց և ճգնաւորաց և կուսանաց, և ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից.

ամէն:

ՄԱՂԹԱՆՔ ԶՕՐԱՒՈՐՔ ԱՐՀԱՒՐԱՑ ԳԻՇԵՐԱՅՆՈՑ

Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։

Բան ԾԷ։

Ընկալ քաղցրութեամբ, տէր ա̄ծ հզօր, զդառնացողիս զաղաչանս. մատիր գթութ̄բ առ պատկառեալս դիմօք, փարատեա, ամենապարգև, զամօթական տխրութ̄իս. բարձ յինէն, ողորմած, զանբերելի ծանրութ̄իս. անջրպետեա, հնարաւոր, զմահացու կըրթութիւնս. աւարեա, միշտ յաղթող, զխաւարողին հաճութիւնս. բացադրեա, վերնային, զմոլեգին մառախուղ. կնքեա, կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա, ծածկատես, զըմբռնողին չար զօմունս. խորտակեա, անքնին, զմարտողին դիմեցմունս։

Տեառնագրեա քո անուամբք զլուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեա քո ձեռամբք զաւստատադ տաճարիս. գծագրեա քո արեամբք զմուտ սեմոց սենեկիս. կերպացո զքո նշանդ ՚ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո քո աջովդ զհանգստեանս խշտի. մաքրեացես ՚ի

հաղէից զծածկարան անկողնոյս . պա-
հեսցես քո կամօքդ զտառապեալ անձն
ոգւոյս . անխարդախ արասցես զքո շը-
նորհեալ շունչ մարմնոյս . կացուսցես
շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ .
կարգեսցես 'ի գլխի ընդդէմ դիւացն
դասու : Տուր հանգիստ բերկրութեան
մահահանգոյն նիրհման 'ի խորու-
թեան գիշերիս , բարեխօսութեամբ
հայցուածոց սրբոյ աստուածածնիդ և
ամենայն ընտրելոց : Ամփոփեալ պա-
րուրեա զպատուհան տեսութեանց ըզ-
գայարանացս իմաստից անպարհուրելի
զետեղմամբ 'ի ծփական խաւլութենց ,
կենցաղական զբաղմանց , անրջական ե-
րազոց , խօլականաց ցնորից , յիշատա-
կաւ քո յուսոյդ անմխանելի պաշտպա-
նեալ : Ու սթափեալ վերստին 'ի նընջ-
մանէ ծանրութե ամենազգաստ արթ-
նութեամբ , հոգենորոգ զուարթութբ
'ի քեզ արձանացեալ , զայս ձայն մաղ-
թանաց բուրմամբ հաւատոց , քեզ ա-
մենօրհնեալ թագաւոր փառաց անձա-
ռից , փառաբանողաց երկնաւորացն խըմ-
բից երգակցեալ , յերկիւս առաքել : Ով
դու փառաւորեալ ես յամենայն արար-
ծոց յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն :

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ

Սորին սրբոյն Գրիգորի :

Բան խա̃ :

Որդի ա՜յ կենդանւոյ օրհնեալ յա՜մի, Հօրդ ահաւորի անքնին ծնունդ, որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ . որ 'ի ծագել անստուեր նշուլից ողորմութե՜ քոյ փառաց՝ հալին մեղք, հալածին դևք, ջնջին յանցանք, խզին կապանք, խորտակին շղթայք, կենդանանածնին մահացեալք, բժշկին հարուածք, ողջանան վէրք, բառնին ապականութիւնք, տեղի տան տխրութիւնք, նահանջին հեծութիւնք, փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մռայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մութն, գնայ գիշերն, տարագրի տագնապն, չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնքն, և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար, քաւիչդ ամենայնի : Որ ոչ եկիր կորուսանել

զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել․ Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութեամբդ, զի դու միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի անզննին, 'ի տարր գոյի, և յեզրս ծագաց աշխարհի, սկիզբն ամենայնի և յամենայնի ամենայն լրմանը, օրհնեալ 'ի բարձունս․ և քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս․ ամէն։

ՑԱՆԿ ՍԱՂՄՈՍԱՑ

Ըստ կարգի այբուբենից :

Աղաղակեցէք առ ած ամ երկիր · սաղմոս · կե :
Աղաղակեցէք առ տր ամ երկիր · ծառայե · ղթ :
Ապրեցո զիս տէր, զի նուաղեաց ար · ժա :
Ապրեցո զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ · ճլթ :
Առ գետս բաբելացւոց, անդ նստաք · ճլզ :
Առ քեզ տէր կարդացի ած իմ, մի լռեր · իէ :
Առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ · ած իմ · իդ :
Առ քեզ տր համբարձի զաչս իմ, որ · ճիբ :
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, թէ · ժգ :
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում, թէ · ծբ :
Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ · ճթ :
Ասացի՝ թէ սպահեցից զճանապարհս իմ · լը :
Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ընդ միտս · լե :
Ած՝ ականջօք մերովք լուաք, զոր հարքն · խգ :
Ած ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ · կբ :
Ած ած իմ, նայեաց առ իս · ընդէ՞ր · իա :
Ած աստուծոց տր խօսեցաւ կոչեաց զեր · խթ :
Ած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց, և 'ի · ձա :
Ած զիրաւունս քո արքայի տուր, և զար · հա :
Ած մեր ապաւէն և զօրութի · օգնա · խե :
Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ · ծթ :
Ած մտին հեթանոսք 'ի ժառանգութի · հը :
Ած յանուան քում կեցո զիս, և 'ի զօրութե · ծգ :
Ած յօգնել ինձ նայեաց, և տէր յօգնել · կթ :
Ած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ · կզ :
Ած ո՞ քեզ նմանիցէ · մի լռեր և մի · ձբ :
Ած վրէժխնդիր, տէր ած վրէժխնդիր · ղգ :
Ած օրհնութե իմոյ մի լռեր, զի բերան · ճը :
Ահա օրհնեցէք զտր ծառայք տեառն · ճլգ :
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս · ճիը :
Բայց միայն ած հնազանդ լեր անձն իմ · կա :

Բանից իմոց ունկն դիր տէր, և 'ի միտ. Ե:
Բարի է խոստովան լինել տն, սաղմոս. ղա:
Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ և թագա. Ճխդ:
Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկա. իթ:
Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս քո բարիս. խդ:
Գոհացայց զքեզ տէր բոլորով սրտիւ. Թ:
Գովեա երուսաղէմ զտէր. Ճխէ:
Դատ արա ինձ ած, և իրաւ արա ինձ. խբ:
Դատ արա ինձ տր, զի ես յամբծութե. իե:
Դատեա տր զայնոսիկ՝ ոյք դատին. լդ:
Եթէ ոչ տէր եր առ մեզ, ասասցէ. Ճիգ:
Եթէ ոչ տէր շինէ զտուն, 'ի նանիր. Ճիզ:
Եկայք ցնծասցուք 'ի տր, աղաղակեսցուք. ղդ:
Երանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհի. Ճժը:
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի 'ի տեառնէ. Ճժա:
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց 'ի խորհուրդս. Ա:
Երանի ամենեցուն՝ ոյք երկնչին 'ի տնէ. Ճիէ:
Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. Խ:
Երանի, ում թողութի եղև մեղաց. լա:
Երկինք պատմեն զփառս այ, և զարա. ժը:
Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակեն. Ճլբ:
Զի՞ պարծիցի 'ի չարութեան հզօր. ծա:
Զողորմութիւ քո տէր յաւիտեան օրհ. ձը:
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք և ժողո. Բ:
Ընդէ՞ր մերժեցեր ած իսպառ. հգ:
Թէ արդարև զարդարութի խօսէիք. ծէ:
Իբրև զի՞ բարի է իսրայելի ած. հբ:
Ի դարձուցանել տն զգերութի սիոնի. Ճիե:
Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր, տր. Ճիթ:
Ի կարդալ իմում լուար ինձ ած րստ. Դ:
Ի նեղութե իմում ես առ տէր կարդա. Ճժթ:
Ի տր յուսացայ. որպէս ասիցէք ցանձն իմ. Ժ:
Ի քեզ տէր յուսացայ, մի ամաչեցից յա. Լ:
Ի քեզ տր յուսացայ, մի ամաչեցից յաւիտեան. Հ:
Լուարուք զայս ամ ազգք. ունկնդիր. խը:

Լուիցէ քեզ տէր յաւուր նեղութեան ․ ԺԹ ։
Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ ․ ԿԳ ։
Լուր ած աղօթից իմոց, և նայեա ․ Կ ։
Լուր տէր արդարութեան, և նայեա ․ ԺԶ ։
Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ ․ ՁԵ ։
Խոստովան եղերուք տն և կարդա ․ ՃԴ ։
Խոստովան եղերուք տեառն, զի բարի է ․ ՃԺԷ ։
Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է, զի ․ ՃԼԵ ։
Խոստովան եղերուք տն, զի քաղցր է ․ ՃԵ ։
Խոստովան եղերուք տն, զի քաղցր ․ ՃԶ ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սր ․ ՃԺ ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սր ․ ՃԼԷ ։
Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած ․ ՀԴ ։
Ծափս հարէք ամ հեթանոսք, աղաղա ․ ԽԶ ։
Կեցո զիս ած, զի հասին ջուրք ․ ԿԸ ։
Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձու ․ ՁԴ ։
Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս ․ ՃԻ ։
Համբերելով համբերի տն, և նայեցաւ ․ ԼԹ ։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ ․ և ես խո ․ ՃԺԵ ։
Հիմունք նորա 'ի լերան սբ ․ սիրէ ․ ՁԶ ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդա ․ ՀԶ ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի ․ ՃԽԱ ։
Մատուցէք տն՝ որդիք ած, մատուցէք ․ ԻԸ ։
Մեծ է տր, և օրհնեալ է յոյժ ․ ԽԷ ։
Մի նախանձիր ընդ չարս, և մի ընդ այնս ․ ԼԶ ։
Մինչև յերբ տէր՝ մոռանաս զիս ․ ԺԲ ։
Յայտնի է 'ի հրէաստանի ած, և յիսրայէլ ․ ՀԵ ։
Յարիցէ ած, և ցրուեսցին ամ թշնա ․ ԿԷ ։
Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ, տանն ․ ՃԺԳ ։
Յիշեա տր զդաւիթ, և զամ հեզութիւն ․ ՃԼԱ ։
Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնե ․ Ճ ։
Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ ․ ՀԷ ։
Ողորմեա ինձ ած, զի կոխեաց զիս մարդ ․ ԾԵ ։
Ողորմեա ինձ ած՝ ողորմեա ինձ ․ ԾԶ ։
Ողորմեա ինձ ած ըստ մեծի ողորմութեան ․ Ծ ։

Որ յուսայ 'ի տ̅ր, ո̅պ լեառն սիովն, մի սա․ ճիդ ։
Որ բնակեալն է յօգնութեան բարձրելոյն․ ղ ։
Որ հովուեսդ իսրայելի՝ նայեաց, որ․ հթ ։
Ո՜րպէս սիրելի են յարկք քո տ̅ր զօրութեանց․ ձգ ։
Որպէս փափաքէ եղջերու յաղբերս ջուրց․ խա ։
Ունկն դիր ա̅ծ աղօթից իմոց, և մի անտես․ ծդ ։
Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս․ ճիա ։
Պահեա զիս ա̅ծ իմ, զի ես 'ի քեզ յուսա․ ժե ։
Պատրաստ է սիրտ իմ ա̅ծ․ պատ․ ճէ ։
Սիրեցի զի լուիցէ տ̅ր զձայն աղօթից․ ճժդ ։
Սիրեցից զքեզ՝ տէր զօրութիւն իմ․ ժէ ։
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով․ աշխարհ և․ իգ ։
Տ̅ր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մինչև․ ձթ ։
Տ̅ր ա̅ծ իմ 'ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս․ է ։
Տ̅ր ա̅ծ փրկութեան իմոյ, 'ի տուէ կարդացի․ ձէ ։
Տ̅ր զի բազմացան նեղիչք իմ, և բազումք․ գ ։
Տ̅ր թագաւորեաց, բարկացան ժողո․ ղը ։
Տ̅ր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ․ ղբ ։
Տ̅ր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր․ ուրախ․ ղզ ։
Տ̅ր 'ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի․ ի ։
Տ̅ր լոյս իմ և կեանք իմ, ես յումմէ՞ եր․ իզ ։
Տ̅ր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր խնդր․ ճխբ ։
Տ̅ր լուր աղօթից իմոց, աղաղակ իմ առ․ ճա ։
Տ̅ր կարդացի առ քեզ և լուր ինձ․ ճխ ։
Տ̅ր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ ոչ պակ․ իբ ։
Տ̅ր մի սրտմտութ̅բ քով յանդիմաներ․ զ ։
Տ̅ր մի սրտմտութ̅բ քով յանդիմաներ զիս․ լէ ։
Տ̅ր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ․ ճլ ։
Տ̅ր ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում․ կամ ո՞վ․ ժդ ։
Տ̅ր տ̅ր մեր, զի սքանչելի է անուն քո․ ը ։
Տ̅ր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս․ ճլը ։
Ցնծացէք առ ա̅ծ, օգնական է մեր․ ձ ։
Ցնծացէք արդարք 'ի տէր․ ուղղոց․ լբ ։
Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց ա̅ծ․ ծը ։
Քեզ վայելէ օրհնութիւն ա̅ծ 'ի սիովն․ կդ ։

Օրհնեա անձն իմ զտ՟ր, և ա՟մ ոսկերք իմ. ՃԲ:
Օրհնեա անձն իմ զտէր. տէր ա՟ծ իմ. ՃԳ:
Օրհնեա անձն իմ զտ՟ր. օրհնեցից զտ՟ր. ՃԽԵ:
Օրհնեալ տէր ա՟ծ իմ, որ ուսոյց. ՃԽԳ:
Օրհնեցէք զանուն տ՟ն. օրհնեցէք. ՃԼԴ:
Օրհնեցէք զա՟ծ 'ի սրբութեան ն՟ր, օրհնե. ՃԾ:
Օրհնեցէք զտէր ա՟մ ազգք. գովեցէք. ՃԺԶ:
Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի են սաղմոսք. ՃԽԶ:
Օրհնեցէք զտէր յերկնից օրհնեցէք. ՃԽԸ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութի 'ի նոր, օրհ. ՃԽԹ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութի նոր, զի սքան. ՂԷ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնու֊ի նոր. օրհնեցէք. ՂԵ:
Օրհնեցէք մանկունք զտէր, և օրհնե. ՃԺԲ:
Օրհնեցից զտէր յա՟մ ժամ, յա՟մ ժամ օրհ. ԼԳ:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ

Արդ արձակես զծառայս քո տէր. 319:
Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն աւուրց. 230:
Զի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութէ. 110:
Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել. 193:
Ի նեղութե իմում ես առ տէր կար. 268:
Ծանիրուք և տեսէք՝ զի ես եմ. 113:
Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր. 150:
Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր, և ցնծասցէ. 317:
Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. 68:
Տ՟ր զլուր քո լուայ և երկեայ. տէր. 304:
Տ՟ր ամենակալ ա՟ծ աբրահամու, իսահակայ. 320:
Փառք էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր. 310:
Օրհնեալ ես տէր ա՟ծ հարցն մերոց. 312:
Օրհնեալ տէր ա՟ծ իսրայէլի, որ յայց ել. 318:
Օրհնեսցուք զտէր, զի փառօք է. 30:
Օրհնեցէք զա՟ծ յօրհնութիւն նոր. 267:

Մ. Ն.
№ 23111